دیباچه رساله

سید اوصیا و امام اتقیا و وارث دین و زوج او محرم اسرار ذو الکفل و کشف الغطا باب مدینه علم و لنگر
سفینه حلم اعنی ولی الله المرتضی و سیف الله المنتضی امیر المؤمنین و یعسوب المسلمین اسد الله
الغالب و شهاب الثاقب سید الوصیین علی بن ابی طالب صلوات الله علیهم اجمعین و لعنة الله علی اعدائهم
الی ابد الآبدین اما بعد چنین گوید فقیر خاکسار و ذره بی مقدار محمد باقر بن محمد تقی حشرهما الله
مع الائمة الابرار که چون بدلالت آیات بینات و احادیث واضحات اصلی الصلوات چنین معلوم گردید
که نماز و تلاوت قرآن و دعا از اعظم عبادات بدنیه اند و چون شرایط و آداب نماز را در رساله ترجمه
الصلوة بیان شده چنین بخاطر فاتر رسید که رساله در بیان فضیلت قرآن مجید و فضایل سور
کریمه آن که از طریق اهل بیت علیهم السلام منقول گردیده باشد و شرایط و آداب تلاوت و فضیلت دعا
و شرایط و آداب و وظایف قلبیه و بعضی از اسرار آن و ذکر فضیلت بعضی از اذکار ضروریه و تعقیب
و تعقیبات مختصره که باسانید معتبره منقول گردیده نوشته شود و بحمد الله بمساعدت تاییدات ربانی
و توفیقات سبحانی باتمام رسید مأمول از الطاف فیاض حقیقی و منان تحقیقی آنکه کافه
مؤمنان را از این رساله شریفه منتفع گرداند و بهره از ثواب ایشان باین حقیر مذنب کاتب رساله و چون
بعد از عهد حضور و غیبت سالها دراز رافع الویه تقیه و اختفای احکام امامت در تحت ظلم اهل خلافت تا
هنگام ظهور تباشیر صبح سعادت نشان دولت سلاطین صفویه انار الله برهانهم بسبب ظلم ائمه
ضلال و سلاطین ضلالت شعار اهل حق که فرقه ناجیه اثنا عشریه اند اظهار مراسم دین و اعلاء معالم
شریعت سید المرسلین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین عاجز بودند و پیوسته در پرده خفا
و لباس تقیه مذهب حق را اظهار نمی نمودند و اکنون این دولت ابد قرین بحمد الله سالها است که کافه
شیعیان در مهد امن و امان آسوده اند و علمای ملت بیضا در نشر علوم اهل بیت رسالت و قلع و قمع مبتدعه
و ضلالت ساعی و جاهد به تعلیم و ترویج مشغول اند پس دعای خلود دولت این دودمان ابد پیوند بر کافه
شیعیان متحتم و شکر نعمت ایشان بر ذمه عامه مؤمنان واجب و لازم است علی الخصوص پادشاه کامکار
و الاقان جم جاه ملایک سپاه فلک بارگاه مهبط تجلیات ربانی و مورد فیوض سبحانی محیی مراسم
ملت و دولت و ناشر احکام شرع مبین برافرازنده لوای دین گسترنده بساط عدالت و پسندیده اخلاق و خلق
زاویه نشینان مصباح دعا و شب زنده داران مجالس انس و ذاکران از رباعین تا کلستان و حدیقه

در بیان فضیلت قرآن است

دلگشای بیش از اصحاب فضل و عرفان و مسکن و مأوای سینهٔ حق‌شناسان یعنی این بستان بهشت‌نشان
بستانی است بهشت عنبر آمیز و سیراب از ترشحات سحاب مکرمت شاهی و ملت بیضا سرسبز و شاداب
فرع شجرهٔ طیبهٔ رسالت و غصن بر و همه کرم امامت و خلافت یعنی السلطان الاعظم و الخاقان الافخم
الاکرم مروّج مذهب آباء الطاهرین حامی حوزة الاسلام و المسلمین [illegible] ممالک الدنیا مظهر کلمات الله
العلیا سلطان السلاطین فی الآفاق و ملاذ الخواقین بالاستحقاق السلطان بن السلطان بن
السلطان و الخاقان بن الخاقان بن الخاقان السلطان شاه سلیمان الموسوی الصفوی بهادرخان
مدّ الله ظلال جلاله و افضاله و رأفته و معدلته علی مفارق اهل الایمان که پادشاه منصور
و مظفر از سلاطین جهان ممتاز است و باطاعت فرمان انّ الله یأمر بالعدل و الاحسان سرافراز
و پیوسته عنان عزم همایونش بجانب احیای مراسم دین و ملت و پیروی قانون احکام شریعت مصروف
و معطوفست لهذا این مختصر را هدیهٔ مجلس سامی آن اعلیحضرت کردانید و این رسالهٔ فرمایه را
بعز عرض رسانید اکر مرضی طبع منیر و مقبول ضمیر کیمیا تأثیر کردد از مراحم شاهانه و عواطف خسروانه
خواهد بود و امید که از برکات توجهات ظل اللهی مشهور اصقاع و مقبول الطباع کردیده ثوابش
بروزگار فرخنده آثار عاید کردد انّه علی کل شیء قدیر و این رساله مشتملست بر سه تنویر و بهذا اسمی
کردید بمشکوة الانوار تنویر اول در بیان فضیلت قرآن و حامل آن و بعضی از فضائل قرآن
سور است و این مشتمل است بر چند کوکب کوکب اول در فضیلت قرآن است از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که هرگاه ملتبس و مشتبه شود بر شما فتنه‌ها مانند پاره‌های شب تار پس بر
شما باد بقرآن بدرستیکه قرآن شفاعت کننده ایست که شفاعتش را قبول میکنند و با هر که مجادله
نماید و حجت برو تمام کند تصدیق نفس مینمایند و هر که او را پیشوای خود کرداند او را به بهشت میرساند و
هر که او را پس پشت سر اندازد و بان عمل ننماید او را بسوی جهنم میراند و آن بهترین راهها
دلالت میکند و کتابیست که دران تفصیل و بیان جمیع احکام است ازو ظاهریست و باطنی ظاهرش
احکام الهی است و باطنش علوم نامتناهی است ظاهرش خوش آینده است و باطنش عمیق است از برای او نجوم
و کواکب هستند که احکام الهی دلیل اند و برای آن نجوم نجوم دیگر هستند که مردم را بان احکام تنبیه
مینمایند [illegible] علیهم السلام که علم قرآن نزد ایشانست عجایب قرآن را احصا نمیتوان نمود و غرایب آن

در بیان فضیلت قرآن

در بیان فضیلت حاملان قرآن است

هرگز کهنه نمیشود و در آن چراغهای هدایت افروخته است و انوار حکمت از او ظاهر است
و راهنما است بسوی آمرزش گناهان کسی را که از آن بیابد اوصاف آمرزش را پس باید که هر کس
دیدهٔ خود را در قرآن جولان دهد و برود دیدهٔ دل خود را برای مطالعهٔ انوار آن بگشاید تا
از هلاک نجات یابد و از ورطهای ضلالت خلاص شود بدرستیکه تفکر نمودن موجب زندگانی
دلهای نابینا است و در تاریکیهای جهالت نور تفکر راهنما است پس نیکو خود را خلاص
کنید و در فتنهها خود را امکان دهید بدرستیکه قرآن شفا دهنده است از ضلالت و بینا
کننده است در کوری جهالت و درستیکه رستگاری است در لغزشها و نور است در ظلمتها و ظاهر کننده
بیعتها است و نگاه دارنده از مهالک است و دلیل راههای راهنما است و بینا کننده فتنهها است و
رساننده از دنیا بآخرت و کمال دین شما در قرآن است و هیچکس از آن عدول ننمود مگر بسوی آتش و
حضرت صادق ع فرمود که خداوند عزیز جبار کتاب خود را بسوی شما فرستاده است و او راستگو است که
بو علتها خود وفا نمیشاید و مشتمل است بر احوال و اخبار شما و اخبار گذشتهها و اخبار آیندهها
و اخبار آسمان و زمین اگر آنکس که علم آن میداند شما را خبر دهد بآنچه در قرآن است از اجتماع
و علوم بدانها تعجب خواهید کرد و باسانید معتبره از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول
است که فرمود که از میان شما میروم و دو چیز عظیم در میان شما میگذارم یکی کتاب خدا که ریسمانی
است که کشیده از آسمان بزمین و دیگری عترت و اهلبیت من پس ببینید که با ایشان چگونه سلوک خواهید
و حرمت ایشان را چون خواهید داشت **کوکب دوم** در بیان فضیلت حامل قرآن است بسند
معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که دیوانها که در دنیا محاسبه میکنند سه
دیوان است دیوان نعمتها و دیوان حسنات و دیوان گناهان پس چون دیوان نعمت و دیوان احسان را
برابر کنند نعمتها تمام حسنات را فرا گیرد و دیوان گناهان باقی ماند پس فرزند آدم را بطلبند که گناهان
حساب کنند و در انحال قرآن بهترین صورتها بیاید و در پیش او ایستد و گوید خداوندا من قرآنم
و این بندهٔ مؤمن تست که خود را تعب میداد بتلاوت من و روزها و شبها بسر میبرد و مرا میخواند
و چون مرا میخواند اشک جاری میشد خداوندا او را راضی کن چنانکه مرا راضی
کرده پس خداوند عزیز جبار فرماید که ای بندهٔ من دست را بگشا پس پر کند حق تعالی از

در فضیلت حاملان قرآنست

رضا و خوشنودی خود بسته است پیش او پر کند از رحمت خود پس با او بگوید که اینک بهشت از برای
تو مباح است قرآن بخوان و بالا برو پس هر آیت که بخواند یک درجه بالا رود و در حدیث
دیگر فرمود که حقتعالی بقاریان خطاب فرماید که بعزت و جلال خودم سوگند میخورم که امروز گرامی دارم
هر که قرآن را گرامی داشته و خوار کنم هر که قرآن را خوار کرده و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقولست که فرمود که قرآن را پاکیزه باید بسینه که قرآن در قیامت میاید بنزد حامل خود
بصورت جوانی خوش رو و میگوید که منم آن قرآن که بسیار شبها بیدار میداشتم ترا و در روزها تشنه
روزه حرور را تشنه میداشتی و بسبب کثرت تلاوت من دهانت خشک میشد و آب از دیده‌هایت جاری
میشد امروز با تو ام هر جا که میروی و هر که تجارتی کرده امروز از پی تجارت خود میرود و من بعوض
تجارت تو جمیع تجارتها از برای تو نیست بشارت باد ترا که نزد کرامت الهی تو میرسد پس تاجی میآورند و
بر سر او میگذارند و نامه امان از عذاب الهی بدست راستش میدهند و بدست چپش نامه همیشه بودن در بهشت را میدهند
و حله بهشت میپوشانند او را و میگویند که قرآن بخوان و بالا رو و بهر آیه یک درجه
بالا میرود و پدر و مادرش را دو حله میپوشانند و با ایشان میگویند که قرآن بخوانید اگر مؤمن باشند
و میگویند با ایشان که این برای آنست که بفرزند خود تعلیم قرآن کردید و حضرت علی بن الحسین ع
فرمود که بر شما باد بقرآن بدرستیکه حقتعالی بهشت را بخشتی از طلا و بخشتی از نقره خلق
فرموده و بجای گل مشک خوشبو و بعوض خاک زعفران و بجای سنگریزه مروارید و بان مقرر کرده است
و درجاتش را بعدد آیات قرآن کرده اند پس کسیکه قرآن خوانده باشد میگویند که بخوان و بالا
رو و هیچکس در بهشت درجه اش از او بالاتر نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله منقولست که اشراف و بزرگان امت من حاملان قرآنند و جمعیکه بدر شب عبادت
کنند و در حدیث دیگر فرمود که حاملان قرآن بزرگان اهل بهشت اند و فرمود که خدا عذاب نمیفرماید
دلی را که قرآن را حفظ نماید و بسند معتبر از حضرت منقولست که اهل قرآن در اعلای درجات بهشتند
بعد از پیغمبران پس ضعیف و حقیر مشمارید اهل قرآن را که ایشان از نزد حقتعالی منزلت رفیع هست

کوکب سیم در بیان صفات قرای قرآن و اصناف ایشانست بدانکه حامل قرآن را چند
معنی اطلاق میکنند چند قسم میباشند **اول** آنستکه لفظ قرآن را در سینه نگه دارد و این اول

در صفات قرّای قرآنست

مراتب حاملان قرآنست و درین مرتبه تفاضل بنابر علم قرائت و دانستن اوقاف و تحقیق قرائت
میباشد و زیادتی حفظ کردن و در خاطر داشتن سور و آیات قرآنی دویم دانستن معانی
قرآنست و در زمان سابق چنین مقرر بوده است که قاریان قرآن تعلیم معانی آن نیز مینموده اند و علیهذا
از دانستن لفظ بالاتر است و تفاضل درین مرتبه بزیادتی و نقصان فهم معانی قرآن از ظهور و بطون
میباشد سیوم عمل نمودن باحکام قرآن و متخلق شدن باخلاقی که قرآن بر مدح آنها دلالت دارد
و خالی شدن از صفاتی که بر مذمت آنها دلالت دارد پس حامل حقیقی قرآن کسیست که حامل الفاظ
و معانی قرآن گردیده باشد و بصفات حسنه آن خود را آراسته باشد و باید که قرآن خوان احسان معنوی
خداوند دهر است چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که القرآن مائدة الله یعنی
قرآن خوان نعمت خدا است خوان گوییا بر جامع میباشد و در خور هر کس نعمتی از آن میباشد بیش
و کم میبارد و الوان حلوا و نفایس میبارد و لهذا هیچ کس نیست که از قرآن بهره نداشته باشد جمعی کثیر
از راه کتابت لفظش بهره‌های دنیوی و اخروی میبرند حتی آنکسیکه مرکبش را بعمل میآورد و آنکسیکه کاغذ
میسازد و آن کاتبی که مینویسد و کارفرمای که مجر و مسهل و غیر ایشان از جماعتی که در کتابت قرآن
دخیل میباشند اگر از برای خدا کنند بهره دنیا و آخرت میبرند و اگر از برای دنیا کنند بهره دنیوی میبرند
و جمعی از تعلیم و تعلّم لفظش بهره‌های دنیوی و اخروی میبرند و صاحبان هر علم از علوم نامتناهیه
بهره از قرآن هست چنانچه صرفی از وجوه تصاریف و اشتقاق فاتن استنباط مینماید و نحوی از انحا
تراکیبش استشهاد مینماید و معانی بیانی از نکات عربیتش فایده میشود و اصحاب بلاغت از برکات
آیات کریمه اش بتلاوت کردن و نوشتن نفع میباشد و ارباب مطالب دنیوی و اخروی بآیات و سورش
پناه میبرند و مطالب خود را مییابند و بکراه اعجاز قرآن تاثیرات غریبه آیات قرآنی و سور است و
ارباب تکسیر و اصحاب عدد و غیر ایشان همه از آن بهره میبرند و از راه معانی غریبه‌اش جمیع صاحبان علوم
مختلفه منتفع میشوند از متکلم و حکیم و فقیه و اصحاب ریاضی و صاحبان علوم اخلاق و طبیعیات و اصحاب
اکسیر و منجمان و شعرا و ادبا و غیر ایشان از جماعتی که از ظاهر قرآن بهره دارند و از هر بطنی از بطون
قرآن جمعیکه قابل آن هستند از اصحاب عرفان و ارباب ایمان فواید و حکم و معارف نامتناهیه مییابند پس
حامل کامل قرآن مجید جمعی اند که قابل آن هستند از اصحاب عرفان که جمیع بهره‌ها از قرآن بر وجه کمال داشته

در صفات قرآن است

باشند و ایشان حضرت رسول و اهل بیت کرام او صلوات الله علیهم اجمعین اند زیرا که معلوم است
باحادیث متواتره که لفظ قرآن مخصوص ایشان است و قرآن تمام و کامل نزد ایشانست و علوم قرآنی
که در میان است همه باتفاق بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام منسوبست و ایضا احادیث متواتره وارد
است که معانی قرآن را کسی بغیر ایشان نمیدانند و علم ما کان و ما یکون تا روز قیامت و جمیع شرایع و احکام
در قرآن هست و علمش نزد ایشان مخزونست و قرآن را هفت بطن تا هفتاد بطن است و علم جمیع آن بطون
نزد ایشانست و همچنین عمل نمودن بجمیع احکام و شرایع قرآن مخصوص ایشانست چون از جمیع
خطاها معصومند و بجمیع کمالات بشری متصفند و ایضا اکثر قرآن در مدح ایشان و مذمت مخالفان
ایشانست چنانچه وارد شده است که ثلث قرآن در شان ما است و ثلث آن در مذمت دشمنان
ما است و ثلث دیگر فرایض و احکام است و ایضا بمعنی دیگر ظاهر است که مدح هر صفت کمالی که در قرآن واقع
است بمدح صاحب آن صفت بر میگردد و صاحب آن صفت بحسب کمال ایشانند و مذمت هر صفت
نقصی که وارد شده است بمذمت صاحبان آن صفت بر میگردد که دشمنان ایشانند و چون قرآن شخصی
نیست قایم بذات بلکه عرضیست که در محال مختلفه ظهورات مختلفه میدارد چنانچه بوسیله علم
واجب الوجود بوده و از آنجا در لوح ظاهر گردیده و از آنجا بروح حضرت جبرئیل منتقل گردیده و از
جانب خدا بلا واسطه و بواسطه جبرئیل در نفس مقدس نبوی ظاهر گردیده و از آنجا بقلوب اوصیا
و مؤمنان در آمده و در صور کتابت ظهور نموده پس اصل قرآن امر مثبتست و بسبب آن در هرجا که ظهور
کرده آن محل را حرمتی بخشیده در هرجا که ظهورش زیاده است موجب حرمت بیشتر گردیده
پس هرگاه آن نقشها مرکب و لوح و کاغذ بلکه بر آن نقش بسته و جلد یکجا وارد آنها گردیده با اینکه پست
ترین ظهورات است [illegible] باشد که اگر کسی خلاف ادب نسبت بآنها نماید او را کافر
میشود پس قلب مؤمنی که حامل قرآن گردیده حرمتش زیاده از نقش و کاغذ قرآن خواهد بود چنانچه وارد
شده است که مؤمن حرمتش از قرآن بیشتر است و از مصاحف و اخلاق بسبب قرآن هرچند در مؤمن
بیشتر ظهور کرده موجب احترام او زیاده گردیده و هرچه خلاف آن اوصاف از نقایص و صفات
ذمیمه ظهور کرده موجب نقصان ظهور قرآن و نقص حرمت گردیده پس از مراتب ظهورات قرآن و اوصاف
آن زیاده میگردد تا چون بمرتبه جناب رسالت نبوی و اهل بیت کرام او میرسد مرتبه ظهورش نهایت

در صفات قراء قرآنست

میرسد چنانچه در وصف حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم وارد شده است که کان خلقه القرآن
یعنی خلق آنحضرت قرآن بود بلکه اگر بحقیقت نظر کنی قرآن حقیقی ایشانند که محل الفاظ قرآن و معنی
قرآن و اخلاق قرآنند چنانچه را شنیدی که قرآن چیزها میگویند که نقش قرآن در آن باشد و نقش کامل
قرآن بحسب معنی و لفظ در قلوب مطهر ایشان حاصل است چنانچه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بسیار میفرمودند که منم کلام الله ناطق و اینست معنی آن حدیث که حضرت صادق علیه السلام فرمودند
طولانی که قرآن بصورت نیکوی بصحرای محشر خواهد آمد و شفاعت حاملان خود خواهد کرد راوی
پرسید که آیا قرآن سخن میتواند گفت حضرت تبسم نمودند و فرمودند که خدا رحم کند ضعیفان شیعیان ما را
که آنچه از ما میشنوند تسلیم میکنند و اذعان مینمایند بعد از آن فرمودند که نماز شخصی است و صورتی دارد
و خلقی دارد و امر و نهی میکند راوی گوید که صورتم متغیر شد و گفتم این سخن را در میان مردم نقل نمیتوانم
کرد حضرت فرمودند که هرکه نماز را نشناسد حق ما را نشناخته و انکار حق ما کرده بعد از آن فرمودند که خواهی
سخن قرآن را بشنوی گفتم بلی فرمودند که در قرآنست که نماز نهی میکند از فحشا و منکر و ذکر خدا
بزرگتر است حضرت فرمودند که چون نماز نهی میکند پس سخن میگوید و فحشا و منکر مردی چند اند
و ماییم ذکر خدا و ما بزرگتریم چون اینمطلب در اکثر اخبار اهل بیت علیهم السلام بسیار داخل شده
زیاده از این توضیح نماییم اصولیست یا آنکه هر چیز را صورتی و معنی و جسدی و روحی هست خواه
اخلاق و خواه عبادات و خواه غیر اینها و جمعیکه حشویه اند بظاهرها دست زده اند و پا از آن بدر
نمیگذارند و خود را از بسیاری از حقایق محروم گردانیده اند و جمعی بباطن و معانی چسبیده اند و از
ظواهر دست برداشته اند و بسیاری ملحد شده اند و صادق آنست که هر دو را ایمان بیقین بشنود و
هر دو را اذعان نماید مثل آنکه بهشت را صورتیست که عبارتست از در و دیوار و درختان و انهار و حور
و قصور است و معنی بهشت کمالات و معارف و قرب الهی است معنویست که در بهشت صوری میباشد حشوی
میگوید که در بهشت بغیر لذت خوردن و آشامیدن و جماع کردن معنی ندارد ملحد میگوید که بهشت
در و دیوار و درختی نمیباشد همان لذتهای معنوی را بعبارات تعبیر کرده اند و باین سبب منکر
حشر و دین گردیده و کافر شده است اما صاحب یقین میداند که هر دو حق است و در ضمن آن لذتهای
صوری لذتهای معنوی حاصل میشود چنانچه در آن کاملشده باینمعنی کرده و همچنین بنا بر ظاهر

۹

واقع شده است که صراط دین حق است و واقع شده است که اهل بیت صراط مستقیم‌اند و وارد شده است
که صراط محبت علی بن ابی طالب است و واقع شده است که صراط جسری است بر روی جهنم هم حق است زیرا
صراط آخرت نمونه صراط دنیا است و در دنیا فرموده‌اند که صراط دین حق و ولایت اهل بیت مستقیم
میباید بود و از چپ و راست شبهها و بدعتها از مذاهب مختلفه و گناهان کبیره هست که هر که متوجه
آنها میشود از این صراط بدر میرود و این صراط را هیبت در دنیا بسیار باریکی و دقت و تاریکی و کمینگاهها
دارد که شیاطین بر آن رخنهها در کمین نشسته‌اند و عقبهها از عبادات شاقه و ترک معاصی دارد که بسیاری کسی
از آن عقبهها راه را گم کرده‌اند و نمونه این صراط بعینه صراط آخرت است که در دنیا بسیار باریک و دقت و
دشوار است بر روی جهنم میکشند پس کسیکه پیوسته بر این صراط مستقیم بوده در آن صراط راست
ببهشت میرود و هر که بسبب اعتقادات فاسده یا کبیره هلاک کننده از این صراط بدر رفته همان عقبه
کسیکه که میرسد پای او از آن صراط میلغزد و بجهنم میافتند و همچنین مارها و عقربهای دوزخ
صورت اخلاق ذمیمه است که در دنیا و حورها و قصورها صورت و ثمره افعال حسنه است و همچنین نماز را
در دنیا روحی و بدنی هست بدن نماز آن افعال مخصوصه است و روح نماز ولایت علی بن ابی طالب و
اولاد او است و کار روح آنست که جسد را باقی میدارد و منشأ حرکات و آثار بدن میگردد پس نماز
بی ولایت چون جسد بی روح کالبدی میگردد و باعث عروج نمیشود و از عذاب نجات نمیبخشد مانند بدن مرده
پس ولایت روح آنست و چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود ببرکت
ایشان میشود پس بقای نماز با ایشانست بدین سبب روح نمازند و چون وصف نماز در ایشان
کامل گردید و خلق ایشان شده گویا با نماز متحد شده‌اند پس همچنان که لفظ انسان را بر بدن آدمی و بر روح
با بدن هر دو اطلاق مینمایند همچنین نماز را بر این افعال و بر بدن و روح مقدس ایشان بواسطه اتصاف
این صفت اطلاق مینمایند پس نماز که در قرآن واقع میشود ظاهرش که این افعال است مراد است و باطنش
که ولایت است مراد است منافات با یکدیگر ندارند و جمعی از ملاحده اسماعیلیه بسبب آنکه این احادیث را
نفهمیده‌اند انکار عبادات کرده‌اند و کافر شده‌اند و میگویند نماز کنایه از شخصی است و روزه کنایه از
شخصی است و این اعمال در کار نیست و جمعی از حشویه بجانب تفریط افتاده انکار این احادیث کرده‌اند و رد
کرده‌اند و همچنین ایمان چون بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام کامل گردیده و آن حضرت بوجه کمال

بیان منصفست و بقای ایمان به برکت آنحضرت است و ولایت او رکن اعظم ایمانست و ایمان و جمیع عصا
و بحول و حشر سرایت کرده از آثار و افعال او انوار ایمان مشاهده میشود اگر اینان بر آن حضرت اطلاق
کنند در بطن قرآن بعید نیست و همچنین مخالفان ایشان در باب کفر و صحیحا چنین اند پس روح و معنی
و محل حقیقی صلوة و ایمان و زکوة و غیر اینها از عبادات علی بن ابی طالب و فرزندان او بوده و معنی
و محل حقیقی فحشا و منکر و کفر و فسوق و عصیان ابوبکر و عمر و عثمان و سایر مشمولان ایشان اند که بسبب ایشان
کفر و معاصی باقی مانده و بید ایشان کامل بوده و همچنین کعبه الحرم فاینه انما هی اینکه محل قرب و وصل الهی و معبد
دوستان خدا است و طهارت ایمه مقصود و دوستان ایشان که محل معرفت و محبت و یاد خدا شدند
کعبه شریف است کعبه حقیقی ایشان اند اما نباید که کسی انکار حرمت آن کعبه ظاهر کند یا انکار حج کند تا
کافر شود بلکه میباید که اول بکعبه ظاهر برود و بعد از آن بکعبه باطن رود و از انوار هر دو بهره مند شود
چنانچه با سند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و امام محمد باقر صلوات الله علیهما منقولست که
فرمودند که اینها برای آن بنا کرده اند که مردم بیایند بطواف و بوسیله این طواف بخدمت ما رسند
و مسایل دین خود را از ما یاد گیرند و ولایت خود را بر ما عرض نمایند زیاده از این بیش از این دراین مقام
بسط نمیتوان داد اما اگر ادراک این معنی درست نموده باشی از مشکلات اخبار بر تو ظاهر میگردد
و معنی طی کردن نماز را نمیفهمی که هم نماز خود شخصی است که کامل شده و جبر فریب میشود و از معاصی
و منافع عبادات ما صاحب میسر مانع میشوند بلکه همان شخص است از نیکه دُر ایشان کامل کردند و
موجب علای مراتب قرب ایشان گردیده بزبان ایشان متکلم است و تو امتحان میباید زیاده از این
سخن درین تمامات نازک گفتن موهم معانی کفر امیز میشود و رجوع میکنیم بنقل اخبار بکه در وصف
قرآن وارد شده است بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در باب قرآن بپرسیم
قسم اندیکی شخصی است که قرآن خوانده است و آن را سرمایه دنیا خود کرده است و وسیله طلب فواید
و اموال از پادشاهان گردانیده است و بقرآن بر مردم استطاله و زیادتی و فخر میکنند و شخصی دیگر
آنستکه قرآن خوانده است و حروف آنرا حفظ و ضبط نموده و حدود و احکام آنرا ضایع ساخته
و همچنین رعایت کرده لفظش سعی مینماید بعلت ابن جماعت در میان حاملان قرآن بسیار نکنند شخص
دیگر آنستکه قرآن خوانده و دوای قرآن را بر درد کهای خود گذاشته و شبها بقرآن بیدار

و بسبب قرآن روزها تشنه مانده بروزه داشتن و بقرآن برپا ایستاده است در مساجد و جاهای
نماز و در شبها پهلو از رختخواب تهی کرده است بسبب قرآن ببرکت این جماعت خداوند عزّ
جبّار رفع مینماید بلاها را و باین جماعت غلبه میدهد مسلمانان را بر دشمنان و باین جماعت
باران از آسمان منهمر میشود والله که این جماعت در میان قاریان قرآن کمترند از گوگرد احمر و [illegible]
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که سزاوارترین مردم بتخشّع و تضرّع در آشکار و نهان
بنماز و روزه حامل قرآنست سزاوارترین مردم بعد از آن باواز بلند ندا فرمودند که ای حامل
قرآن بسبب قرآن تواضع و فروتنی کن تا خدا ترا بلند مرتبه گرداند و بقرآن طلب عزت از مردم مکن که
خدا ترا ذلیل میگرداند و مزیّن شو بقرآن از برای خدا تا خدا ترا زینت بخشد و از برای مردم زینت
مکن که خدا ترا معیوب و بدنما گرداند بدرستیکه هر که قرآن را ختم نماید چنانست که گویا پیغمبری را در میان
دو پهلوی وی جا داده اند بغیر آنکه وحی باو بیاید و کسیکه تمام قرآن را خوانده باشد سزاوار از برای او
اینستکه با جاهلان جهالت نکند و در میان جمعی که بغضب میایند بغضب نیاید و از جا بدر نرود
بلکه باید که عفو کند و بپوشاند و در گذرد و حلم کند از برای تعظیم قرآن و کسیرا که باو قرآن عطا
کرده باشند و گمان کند که خدا بکسی از خلق چیزی بهتر از آنچه باو کرامت فرموده داده است از اموال
اسباب دنیا پس بتحقیق که عظیم شمرده است چیزها را که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزی را
که خدا عظیم کرده است و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که قرآن را بخواند و با خواندن قرآن حرامی
بیاشامد یا محبّت دنیا و زینتهای آنرا بر قرآن اختیار کند مستوجب غضب الهی گردد مگر آنکه توبه کند و اگر
بی توبه بمیرد در قیامت قرآن با او محاجه نماید تا تمام کند که او را عذر نماند **کوکب چهارم** در بیان
آداب خواندن قرآنست و آن مشتمل است بر هشت رابطه **اوّل** ترتیل در قرآنست چنانچه حق
تعالی میفرماید وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ترتیل کن در قرائت قرآن ترتیل کردنی و ترتیل قدری از آن
واجبست و قدری مستحبّ ترتیل واجب بحسب مشهور آنست که حروف را از مخارج ادا نماید و حفظ
احکام وقف و وصل بکند که اگر دو کلمه را متّصل بیکدیگر خواند و فاصله در میان بقطع نفس یا سکت
طولانی نکند کلمهٔ اول را ساکن نخواند بلکه آخرش را باوّل کلمهٔ لاحق وصل کند و اگر وقف کند بر کلمهٔ وقف
بحرکت نکند چنانچه منقولست که از حضرت امیر المؤمنین ع سؤال نمودند از معنی ترتیل فرمود که ترتیل

در بیان ترتیل در
قرائت

که حفظ وقفها است و ادا نمودن حرفها است از مخارج و ترتیل مستحب قسم دوم خواندن و بنابر خواندن
قرائت بحیثیتی که حروف در یکدیگر داخل نشود که خوب ممتاز نشود و نسبتا هم پاشان نخوانند
که حروف از هم پاشیده شود و اتصال کلام از هم بر طرف شود با رعایت صفات حروف و مدها و اقسام
وقفها که از کتب قراءت تفاصیل آنها معلوم میشود و این معانی نیز نقل در اینجا حضرت فرموده
اند میتوان کرد و در حدیث دیگر از آنحضرت منقول است که از تفسیر ترتیل پرسیدند فرمود که حروف را
خوب ظاهر گردان و تند مخوان بخوبیکه عربان شعر را میخوانند و از هم میاش حرفها را مانند ریگ
که پاشند ولیکن بقرع و خوف دلهای ربانی بکوبید بخوانید قرآن دلهای سخت را و همتان نباشد
که همت بر آخر سوره گماریده بخوانید که زود تمام شود دوم بتدبر و تفکر خوانند و
متوجه معانی آن گردیدن و به رقت و خشوع خواندن است و باید که از مواعظ قرآن متذکر شود
و از احوال گذشتگان عبرت گیرد و چون بآیه رحمتی رسد از خدا طلب کند و چون بآیه عذابی رسد
استعاذه نماید چنانچه باسانید بسیار از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سایر ائمه هدی صلوات الله
علیهم اجمعین منقول است که خیری نباشد در قرائتی که در آن تدبر نباشد و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که قرآن بحزن نازل شده است پس آنرا بحزن بخوانید و از حفص منقول است که حضرت امام
موسی علیه السلام از شخصی پرسید که بقای در دنیا را میخواهی گفت بلی فرمود که چرا گفت از برای
خواندن قل هو الله احد پس حضرت بعد از زمانی فرمودند که ای حفص هر که از دوستان و شیعیان
ما بمیرد و قرآن نداند در قبر او را تعلیم قرآن میفرمایند تا درجات او را بلند کند زیرا
که درجات بهشت بقدر آیات قرآنست بقاری میگویند که بخوان و بالا رو پس هر آیه که بخواند یک درجه
بالا رود حفص گفت که کسی ندیدم که خوفش با امیدش زیاده از آن حضرت باشد و چون قرآن هم
خواندند بحزن خواندند و چنین میخواندند که گویا بمشافهه با کسی خطاب میکنند و از حضرت
صادق منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان چون بمیان رختخواب میرفتند
تلاوت بسیار مینمودند و چون بآیه میرسیدند که در آن ذکر بهشت یا دوزخ بود میگریستند و
از خدا سؤال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره قل هو الله احد میخواندند
بعد از احد آهسته میگفتند الله احد و چون سوره را تمام میکردند سه مرتبه میگفتند که

در تدبر و تفکر

كذلك الله ربنا و چون سوره قل يا ايها الكافرون ميخواندند بعد از لفظ كافرون ميگفتند
يا ايها الكافرون و چون از سوره فارغ ميشدند سه مرتبه ميفرمودند ربي الله و ديني الاسلام
و چون از سوره والتين والزيتون فارغ ميشدند ميخواندند بلى و انا على ذلك من الشاهدين
و چون سوره لا اقسم بيوم القيمة ميخواندند بعد از فراغ ميفرمودند سبحانك اللهم بلى و چون
از سوره فاتحه فارغ ميشدند ميفرمودند كه الحمد لله رب العالمين و چون سبح اسم ربك
الاعلى ميخواندند بعد از اعلى ميفرمودند آهسته كه سبحان ربي الاعلى و در هرجاى قرآن كه
يا ايها الذين آمنوا ميخواندند آهسته ميفرمودند كه لبيك اللهم لبيك و بسند معتبر از حضرت
امير المؤمنين عليه السلام منقولست كه هرگاه يكى از مسبحات را خوانيد بگوئيد سبحان الله الاعلى و
مسبحات سوره چند است كه در اول آنها يسبح يا سبح يا سبحان است و چون بخوانيد كه ان الله و ملائكته
يصلون على النبي صلوات بفرستيد خواه در نماز باشد و خواه در غير نماز و چون قولوا آمنا
بگوئيد آمنا بالله و تمام آيه را بخوانيد تا مسلمون و بسند معتبر ديگر منقولست كه حضرت امام رضا
عليه السلام در هر سه روز يك ختم قرآن ميفرمودند و ميگفتند كه اگر خواهم در كمتر از سه روز
ختم ميتوانم كرد وليكن هيچ آيه نميگذرم هرگز مگر آنكه در معنى آن تفكر مينمايم و در سبب نزولش
تامل ميكنم و بياد ميآورم كه در چه وقت نازل گرديده لهذا در هر سه روز يك ختم ميكنم و بسند
معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه چون سوره قل يا ايها الكافرون ميخواندند بعد از
لا اعبد ما تعبدون ميگفتند اعبد ربي بعد از اتمام سوره ميفرمودند كه ديني الاسلام
عليه احيا و عليه اموت ان شاء الله و در حديث ديگر از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه
سزاوار است كسى كه قرآن ميخواند كه چون بگذرد به آيه كه در آن محل سؤال يا بيم باشد بايد
سؤال كند از خدا بهترين آنچه اميد دارد و سؤال كند عافيت از آتش جهنم و عذاب او و در حديث
ديگر از آنحضرت منقولست كه چون كسى سوره والشمس بخواند چون تمام كند بگويد صدق
الله و صدق رسوله و چون بخواند آلله خير اما يشركون بگويد الله خير الله خير الله اكبر
و چون بخواند ثم الذين كفروا بربهم يعدلون بگويد كذب العادلون بالله و چون بخواند
الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا و كبره تكبيرا بگويد سه مرتبه الله اكبر راوى سؤال كرد كه اگر

در شرایط خواندن قرآن است

و همچنین در جمیع صفات جلال و جمال و رفعت و کمال و کمالی احوال دوستان خود و کمالات
ایشان را برای او نقل میکند و از بنده نوازیهای خود امیدوار میگرداند که دوستان چنین را
سالک شنیدن احوال ایشان را بچه مهربانی نقل میفرماید و نعمتها که خود با ایشان عطا فرموده ایشان را
بالهامها میستاید و بیان نیکویی ایشان و مشقتها که در راه او کشیده اند میفرماید و بعد از آن
بیان تدارک فرمودن خود میفرماید و از بیان فرمودن وسعت حلم و مزید کرمهای خود نسبت بگناهکاران
دستگاه امید را وسیع میگرداند و همچو پروردگار کریم که با غایت لطف ملکها مانند پدر مشفق
و ادیب مهربان برای تکمیل بندگان گاهی بوعده حور و قصور و طعام و شراب تطمیع میفرماید و گاهی
بوعید انواع زجر و عذابها تهدید میفرماید پس کسیکه از روی نیت و اگاهی و تفکر قرآن خواند درهای
گلستانهای فیض نامتناهی یزدانی بر روی عقل او مفتوح گردیده باشد و دیده دلش را نور انوار
معارف زیاده باشد در هر صفحه از صفحات قرآن که نظر میفرماید گلستانی از شقایق حقایق برایش
مرتب ساخته اند و چراغانی از الوان انوار معارف و هدایت برایش مهیا کرده اند و محفلی مملو از
دوستان و برگزیدگان خدا برای انس و الفت او نشانیده اند و انواع نعمتهای روحانی و اصناف
لذتهای عقلانی برایش حاضر ساخته اند و قدحها مملو از شراب طهور لطف و محبت برای او
پر کرده اند و منبرهای رحمت خداوند مهربان نشسته و مصاحبان انس پیغمبران و اوصیا و صدیقان در چنین
بزمی اگر کسی از شادی نپرد وحشت چرا نکند سیم با طهارت بودن است در هنگام تلاوت
چنانچه از محمد بن الفضل منقول است که بحضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که من قرآن
میخوانم و مرا بول میگیرد بر میخیزم و بول میکنم و استنجا میکنم و بر میگردم و شروع بتلاوت
میکنم حضرت فرمود که مکن تا وضو نسازی و این شرط بر سبیل استحباب است بلکه ظاهر احادیث
معتبره اینست که جنب و حایض را نیز تلاوت غیر سورهای سجده مستحب است و بعضی زیاده از هفت
ایه را مکروه دانسته اند و زیاده از هفتاد ایه گفته اند کراهتش بیشتر است و لیکن احادیث صحیح
دلالت دارد بر اینکه هرچه قدر از قرآن که خواهند میتوانند خواند بغیر از سورهای سجده و تلاوت
سورهای سجده واجب بر ایشان حرام است چهارم استعاذه است خلافی نیست در اینکه
در هر وقت که شروع بقرائت کند استعاذه مستحب است در کیفیت آن میان علما خلاف

در استعاذه است

هست و مشهور میان علمای شیعه یکی از دو صورتست **اوّل** اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
و این میان متقدمین شیعه مشهور است **دوّم** اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم
و در بعضی از روایات شیعه سیادتی و اعوذ بالله ان یحضرون وارد شده است و در بعضی از
روایات استعیذ بالله من الشیطان الرجیم تنها وارد شده و در بعضی با ان الله هو السمیع العلیم
وارد شده است و در بعضی بجای استعیذ اعیذ وارد شده است و در بعضی اعوذ بالله من
الشیطان الرجیم ان الله هو الفتاح العلیم وارد شده است و این دو وجه اوّل اشهر و اولی است
پنجم رو بقبله بودنست چنانچه منقولست که بهترین مجالس آنست که آدمی رو بقبله
باشد و بعضی دیگر از آداب در کتب تفسیر قرآن مذکور است و ذکر آنها در این مقام موجب
تطویل میگردد **کوکب ششم** در کیفیت ختم قرآنست بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام عرض نمود که من در یکشب قرآن را ختم میکنم حضرت فرمود
که مرا خوش نمی آید که در کمتر از یکماه ختم کنی و بسند معتبر منقولست که ابو بصیر بخدمت حضرت
صادق علیه السلام عرض نمود که من قرآن را در یکشب ختم کنم فرمود که نه گفتم در دو شب فرمود
که نه تا بشش شب رسانید حضرت اشاره فرمودند که بلی بعد از آن فرمودند که جمعی که پیش از شما
بودند قرآن را در یکماه و کمتر ختم میکردند بدرستیکه قرآن را تند نباید خواند بنحویکه حروفش
گم شوند در یکدیگر و لیکن بترتیل میباید خواند و چون بآیه گذری که در آن یاد بهشت باشد
توقف کن و از خدا بهشت را سؤال کن و چون بآیه گذری که در آن ذکر آتش باشد توقف کن و
استعاذه کن بخدا از آتش جهنم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان در یکشب ختم بکنم فرمود که
نه پرسید که در دو شب ختم بکنم فرمود که نه پرسید که در سه شب ختم بکنم اشاره فرمود که بلی ماه
رمضان را حقی و حرمتی هست که ماههای دیگر با آن شباهت ندارند و در این ماه نماز بسیار بکن
و بسند معتبر دیگر منقولست که از آنحضرت سؤال نمودند که در چند روز قرآن را ختم کنیم فرمود
که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت و نزد من قرآنی هست که چهارده قسمت کرده اند و علی بن المغیره
بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که پدرم از جدت سؤال نموده بود از ختم کردن قرآن
در هر شب حضرت فرموده بودند که بلی و پدرم در ماه مبارک رمضان چهل ختم میکرد و من

در ثواب تعلیم و تعلم

وبقال ۳

گاهی چهل ختم میکنم و گاهی زیاده و گاهی کمتر بقدر آنچه فراغ داشته باشم پس چون روز فطر میشود
یک ختم از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله قرار میدهم و یکی از برای حضرت امیر المؤمنین
و یکی از برای حضرت فاطمه و دیگر از برای هر یک از ائمه یکی و یکی از برای شما تا حال پیوسته چنین
کرده ام چه ثواب از برای من خواهد بود بسبب این عمل آنحضرت فرمود که خدا بسبب این عمل چنین خواهد
کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی گفت الله اکبر چنین ثوابی برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه
فرمود که بلی کوکب ششم در ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآنست بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلم منقولست که هر که حافظه اش کم باشد و قرآن را بمشقت حفظ کند خدا تعالی دو اجر باو کرامت
فرماید و در حدیث دیگر فرمود که سزاوار نیست که مؤمن بمیرد مگر آنکه قرآن را یاد گرفته باشد یا
مشغول یاد گرفتن باشد و در حدیث دیگر فرمود که هر که یاد گرفتن قرآن بر او دشوار باشد و بمشقت
یاد گیرد او را دو اجر است و بسند معتبر از یعقوب احمر منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلم
عرض نمودم که مرا غمها رو داده که آنچه در خاطر داشتم فراموش کرده ام حتی بسیاری از قرآن را نیز فراموش
کرده ام چون نام قرآن را بردم حضرت را فزع و خوفی حاصل شد و فرمود که بدرستیکه شخصیکه
فراموش کرده است سوره از قرآن را سوره در روز قیامت نمایان میشود در درجه بلندی از درجات بهشت و بر او مشرف
میشود و میگوید السلام علیک او در جواب میگوید و علیک السلم تو کیستی میگوید که من فلان
سوره ام که مرا ضایع کردی و ترک نمودی اگر بمن متمسک میشدی و مرا از دست نمیدادی امروز ترا
باین درجه میرسانیدم بعد از آن فرمود که بر شما باد بیاد گرفتن قرآن بدرستیکه بعضی قرآن را یاد
میگیرند که با آواز خوش بخوانند تا مردم بگویند خوش آواز است و در بند و طایفه دیگر بسبب و بعضی
قرآن را یاد میگیرند که شب و روز در نمازها بخوانند و پروا ندارند که کسی بداند یا نداند و احادیث
بسیار موافق این حدیث در مذمت فراموش کردن قرآن واقع شده است و ظاهر بعضی فراموش
کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن بمعانی آن و بعضی دیگر ظاهر است که بیان است و اولی آن
از روی بی اعتنائی باشد ها است و اگر بی تقصیر بسبب ضعف حافظه از خاطرش محو شود مضمون نه
دارد و بعضی احادیث که وارد شده است که مضمون دیگر بمعنی منقولست چنانچه از آنحضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را یاد گیرد و عمدا فراموش کند چون محشور شود با

در ثواب تعلیم و تعلم قرآن

قرآنست

فضیلت قرائت قرآن

دشمن در گردن او بسته باشد مگر آنکه خدا او را بیامرزد و فرمود که بزرگان شما گروهی اند که
قرآن یاد گیرند و یاد دهند و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بدرستیکه حق تعالی
گاه هست که قصد میفرماید بعذاب اهل زمین که یکی از ایشانرا استثنا نفرماید بسبب بسیاری گناهان
ایشان پس چون نظر میفرماید به پیران که قدم بمسجدها برمیدارند و بسوی اطفال که قرآن یاد میگیرند
بایشان رحم میفرماید و عذاب را از ایشان تاخیر میفرماید و در کتب معتبره در ثواب قرائت قرآن است
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که قرآن عهدنامه الهی است بسوی بندگان پس سزاوار
است که هر مسلمان در فرمان الهی نظر نماید هر روز پنجاه آیه بخواند و از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که خانه که در آن قرآن خوانده میشود برکت در آن خانه بسیار میشود و ملائکه در
آنخانه حاضر میشوند و شیاطین از آن خانه دور میشوند و روشنی میدهد آنخانه اهل آسمانرا
چنانچه کواکب روشنی میدهند اهل زمینرا و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا نمیکنند
برکت آنخانه کم است و ملائکه از آنخانه دوری میکنند و شیاطین در آنخانه حاضر میباشند و
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که خانه که در آن مسلمانی قرآن خواند اهل آسمان آنخانه را
میبینند چنانچه اهل دنیا ستارهای روشن را میبینند و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ایستاده در نماز قرآن بخواند حق تعالی بعدد هر حرفی صد
حسنه در نامه عملش بنویسد و اگر نشسته در نماز بخواند بهر حرفی پنجاه حسنه از برایش بنویسند و
اگر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده حسنه از برایش بنویسند و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که فرمود
چه چیز مانع میشود تاجر از شما را که مشغول است در بازارها اینکه چون بخانه برگردد نخوابد تا
سوره از قرآن بخواند تا حق تعالی بجای هر آیه ده حسنه از برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان
محو نماید و از بشر بن غالب منقولست که حضرت امام حسین علیه السلام فرمود که هر که آیه از کتاب خدا
ایستاده بخواند حق تعالی بهر حرفی صد حسنه از برای او بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده
حسنه از برایش بنویسد و اگر گوش دهد قرآنرا بهر حرفی حسنه از برایش بنویسد و اگر در شب قرآنرا
ختم نماید ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم کند ملائکه کاتبان اعمال تا شام
بر او صلوات فرستند و البته بعد از ختم قرآن یک دعا مستجاب از برای او هست و ختم قرآنرا ن

برای او بهتر است از ما بین آسمان و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اگر قرآن نخواند
باشد چه کند فرمود که حق تعالی بخشنده و کریم است اگر هر چه میداند بخواند خدا او را از این ثواب میدهد
و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در مکه ختم کند قرآن را از جمعه تا جمعه یا بیشتر
یا کمتر و ختمش در روز جمعه باشد حق تعالی از اجر و ثواب از برای او بنویسد از اول جمعه که در دنیا بوده
است تا آخر جمعه که خواهد بود و همچنین اگر در روزهای دیگر ختم نماید و بسند معتبر از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که هر که ده آیه در شبی بخواند او را از غافلان ننویسند و اگر در شبی
پنجاه آیه بخواند او را از ذاکرین بنویسند و اگر صد آیه بخواند او را از قانتان بنویسند و اگر دویست آیه
بخواند او را از خاشعان بنویسند و اگر سیصد آیه بخواند او را از رستگاران و فائزان بنویسند
اگر پانصد آیه بخواند او را از مجاهدین بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند و اگر هزار آیه
بخواند برای او قنطاری از نیکی بنویسند که هر قنطاری پانزده هزار مثقال از طلا باشد و هر مثقال
بیست و چهار قیراط باشد و قیراط کوچکش مثل کوه احد باشد و قیراط بزرگش مثل ما بین زمین
و آسمان و از حضرت علی بن الحسین منقول است که هر که حرفی از کتاب خدا را گوش دهد بی آنکه بخواند
حق تعالی برای او حسنه بنویسد و گناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند گرداند و کسیکه حرفی را
قرائت نماید بگیرم و حق تعالی ده حسنه برای او بنویسد ده سیئه از او محو نماید و ده درجه برای او
بلند گرداند و فرمود که نمیگویم که به هر آیه این ثواب میدهند بلکه هر حرفی مانند با و هر که حرفی
از قرآن را نشسته از قرآن بخواند حق تعالی پنجاه حسنه برای او ثبت نماید و پنجاه گناه از او محو
کند و پنجاه درجه از برای او بلند گرداند و هر حرفی را ایستاده در نماز بخواند حق تعالی صد حسنه
برای او ثبت نماید و صد سیئه از او محو کند و صد درجه برای او بلند کند و کسیکه قرآن را ختم کند
حق تعالی با او یک دعای مستجاب عطا کند از برای دنیا یا آخرت و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
فرمود که اگر کسی بآیه قرآن پناه برد از شر دشمنان اگر از مشرق تا مغرب دشمن او باشند از شر
همه ایمن گردد و اگر بیقین و اعتقاد بخواند و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که شخصی
بحضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کرد درد سینه خود را حضرت فرمود که بخوان قرآن طلب
شفا کن زیرا که حق تعالی میفرماید که قرآن شفای دردهائیست که در سینهها است و بسند معتبر از

حضرت

حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که هر که صد آیه بخواند از هر جای قران که باشد و بعد از آن هفت مرتبه یا الله بگوید اگر بر سنگی دعا کند خدا انرا بشکافد و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که هر که از بلیه برسد و صد آیه بخواند از هر جای قران که خواهد بعد از ان بگوید اللهم اکشف عنی البلاء سه مرتبه خدا ان بلا را دفع نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که هر چیز را بهار است و بهار قران ماه مبارک رمضانست **کوکب هشتم** در بیان فضیلت تلاوت قران و نگاه داشتن قرانست از حضرت جعفر بن محمد علیهما السلام منقولست که هر که از مصحف تلاوت نماید از چشمش برخوردار شود و عذاب پدر و مادرش تخفیف دهند هر چند که کافر باشند و بسند معتبر از انحضرت منقولست که فرمود دوست میدارم در خانه مصحفی باشد که حقتعالی ببرکت آن مصحف شیاطین را از انخانه دفع نماید و در حدیث دیگر فرمود که سه چیز است که بخدا شکایت خواهند کرد مسجد خرابی که اهلش در ان نماز نکنند و عالمیکه در میان جهال باشد و قرانی که ان را نگاه ندارند و مصحفی که او بخانه باشد و غبار بر او نشسته باشد و از ان تلاوت ننمایند و از اسحق منقولست که با انحضرت عرض نمود که من قران را در حفظ دارم از خواطر بخوانم بهتر است یا نظر در مصحف کنم و بخوانم فرمود که از مصحف بخوان بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قران عبادتست و در حدیث دیگر فرمود که شش چیز است که مؤمن بانها منتفع میشود بعد از مرگش فرزند صالحی که از برای او استغفار نماید و مصحفیکه از او بماند که تلاوت نمایند و چاهیکه از برای خدا بکنند و درختی که از برای خدا بنشانند و صدقه جاری که جاری کرده اند و سنت نیکوئی که بگذارد که بعد از او مردم بان سنت عمل نمایند و در حدیث مناهی نبی صلی الله علیه و آله وارد است که نهی فرمود از اینکه قران را با آب دهن محو نمایند یا با آب دهان بنویسند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم که نظر بر روی علی بن ابی طالب علیه السلم کردن عبادتست و نظر بر پدر و مادر بمهربانی و شفقت کردن عبادتست و نظر بمصحف کردن عبادتست و نظر بکعبه کردن عبادتست **کوکب نهم** در بیان فضایل و فواید بعضی از آیات و سوره که ظاهر نیست **سوره الفاتحه** بسند معتبر منقولست که حضرت امام رضا ع فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم نزدیکتر است باسم اعظم الهی از سیاهی چشم بسفیدی چشم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه

قرائت ... در فضیلت ...

در فضایل ...

در فضیلت سوره الفاتحه

منقول است که هر که را علتی عارض شود در همان وقت هفت مرتبه سوره حمد را بخواند اگر علتش
برطرف شود اکتفا نماید و اگر نه هفتاد مرتبه بخواند و من ضامنم او را به برطرفی و عافیت و بسند معتبر
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره حمد را بخواند حق تعالی بعدد هر آیه که از
آسمان نازل شده است ثواب او را کرامت فرماید و از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام منقول است که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که خداوند عالمیان میفرماید که من قسمت کرده‌ام سوره
فاتحة الکتاب را میان خود و بنده خود پس نصف این سوره از من است و نصف آن از بنده من است
و آنچه بنده از من درخواست و سؤال نماید باو عطا میفرمایم پس چون بنده میگوید بسم الله الرحمن
الرحیم حق تعالی میفرماید که ابتدا کرد بنده بنام من و بر من لازم است که کارهای او را باتمام رسانم
و در جمیع احوال برای او برکت فرستم پس چون بگوید الحمد لله رب العالمین حق تعالی فرماید که بنده
من حمد من کرد و دانست که نعمتها که نزد او است همه از جانب من است و بلاها که از او دور شده
همه بتطول و احسان من است ای ملائکه شما را گواه میگیرم که از برای او اضافه کنم نعمتهای آخرت را
و دفع کنم از او بلاهای آخرت را چنانچه بلاهای دنیا را از او دفع کرده‌ام پس چون الرحمن الرحیم
میگوید حق تعالی میفرماید که بنده من از برای من شهادت داد که من رحمن و رحیمم ای ملائکه شما را
گواه میگیرم که بهره او را بسیار کردم و نصیب او را از عطای خود عظیم گردانیدم و چون گوید مالک
یوم الدین خداوند عالم فرماید که ای ملائکه گواه میگیرم شما را که چنانچه اعتراف کرد که من مالک روز
جزایم من در روز حساب حساب او را آسان کنم و از گناهان او درگذرم و چون ایاک نعبد گوید حق
جل و علا فرماید که راست گفت بنده من مرا عبادت کرده و نیز گواه میگیرم شما را که او را برای عبادت
ثوابی کرامت فرمایم که جمیع مخالفان او آرزوی منزلت او نمایند پس چون و ایاک نستعین گوید
حق تعالی فرماید که بنده من از من استعانت جست و التجا بمن آورد گواه میگیرم شما را که در جمیع امور او را
اعانت نمایم و در جمیع شداید بفریاد او رسم و در روز بلاها و سختیها دستش را بگیرم پس چون
اهدنا الصراط المستقیم بگوید تا آخر سوره حق تعالی فرماید که آنچه از من طلبید باو کرامت کردم
و آنچه آرزو کرد باو عطا نمودم و آنچه از او ترسید او را از آن ایمن گردانیدم و بسند معتبر منقول
است که سوره حمد را بر هر دردی که هفتاد مرتبه بخوانند البته ساکن میشود و بسند معتبر از

حضرت صادق

در فضیلت سورهٔ البقره و آل عمران

حضرت صادق علیه السلام منقول است که اگر سورهٔ حمد را بر میتی هفتاد مرتبه بخوانند و روح
باو برگردد عجب نخواهد بود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
سورهٔ حمد او را شفا نبخشد هیچ چیز او را شفا نبخشد و ایضا منقول است که حضرت صادق
بعضی از اصحاب خود که شکایت از تب کرد فرمود که بند پیراهنت را بگشا و سر در گریبان
کن و اذان و اقامه بگو و هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخوان آن شخص چنان کرد بزودی شفا یافت
در حدیث دیگر منقول است که شخصی از صداع با آن حضرت شکایت کرد حضرت فرمود که دست خود را
بگذار بر موضعی که درد میکند و سورهٔ حمد و آیة الکرسی بخوان و بگو الله اکبر الله اکبر لا اله
الا الله و الله اکبر اجل و اکبر مما اخاف و احذر و اعوذ بالله من عرق نعار و اعوذ بالله
من حر النار سورهٔ البقره و آل عمران بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که هر که سورهٔ بقره و آل عمران را بخواند این دو سوره در قیامت بر سر او سایه افکنند
مانند دو ابر یا دو عبا و بسند معتبر از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقول است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که چهار آیه از اول سورهٔ بقره و آیة الکرسی تا و هو
العلی العظیم یا دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر سورهٔ بقره را بخواند بدی در خود و در مال خود نبیند
و شیطان نزدیک او نیاید و قرآن را فراموش نکند و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول
است که هر که آیة الکرسی در وقت خواب بخواند از فالج ایمن گردد و هر که بعد از هر نماز بخواند
هیچ صاحب نیشی باو ضرر نرساند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که هر که یکمرتبه آیة الکرسی بخواند حق تعالی بر گرداند از او هزار بلا از بلاهای دنیا و هزار
از بلاهای آخرت که سهلترین بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد و کمترین بلاهای آخرت عذاب
قبر باشد و منقول است که ابوذر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم سؤال نمود که کدام
آیه عظیم تر است از آنچه که بر تو نازل گردیده است فرمود که آیة الکرسی و بسند دیگر منقول
است که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام از تب شکایت کرد حضرت فرمود که آیة الکرسی
را در ظرفی بنویس و با آب حل کن و بخور و از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که یکی از
پدرانم شنید که کسی سورهٔ فاتحه میخواند فرمود که شکر خدا کرد و مزد یافت بعد از آن

در خواص آیة الکرسی

شنید که قل هو الله میخواند فرمود که ایمان آورد و ایمن شد بعد از آن شنید که سورهٔ انا انزلنا
میخواند فرمود که تصدیق پیغمبر کرد و آمرزیده شد بعد از آن شنید که آیة الکرسی میخواند
فرمود که بیه نازل شد برات بیزاری این مرد از جهنم و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که کسی که چشمش آزار داشته باشد آیة الکرسی بخواند و در خاطر خود قرار دهد
که بر طرف میشود و شفا می‌یابد ان شاء الله تعالی و هر که پیش از طلوع آفتاب یازده
مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و یازده مرتبه انا انزلناه و یازده مرتبه آیة الکرسی بخواند خدا
مالش را از تلف حفظ نماید و چون کسی خواهد از خانه بیرون رود چند آیه آل عمران را یعنی
ان فی خلق السموات والارض الخ سورهٔ آیة الکرسی و سورهٔ انا انزلنا و سورهٔ حمد بخواند
که موجب قضای حاجتهای دنیا و آخرت میگردد و فرمود که هر که قل هو الله احد و انا انزلنا و
آیة الکرسی بخواند مالش محفوظ باشد و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که سقف خانهٔ تو اگر زیاده از هفت ذرع باشد بر بالای هشت ذرع آیة الکرسی
بر دور خانه بنویسید تا از شر جنیان ایمن گردید و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که شیاطین در میان شتران و چهارپایان پیدا میشوند که ایشان را رم دهند پس
آیة الکرسی بخوانید برای دفع ایشان و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقول
است که تصدق بکن و آیة الکرسی بخوان در هر روز که خواهی سفر کنی و آیة الکرسی بخوان
هر روز که خواهی حجامت بکنی و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه به جائی روی که خوف داشته
باشی این آیه را بخوان رب ادخلنی مدخل صدق واخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک
سلطانا نصیرا پس چون ببینی آنچه را از آن میترسی آیة الکرسی بخوان و در حدیث معتبر دیگر از
آنحضرت منقولست که بسیار بگو ربنا لا تزغ قلوبنا و ایمن باش از میل بباطل و بسند
معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
صد مرتبه آیة الکرسی بخواند چنان باشد که تمام عمر عبادت کرده باشد و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که حق تعالی فرمود که بتو و امت تو گنجی از گنجهای
عرش عطا کرده ام فاتحة الکتاب خاتمهٔ سورهٔ بقره یعنی آمن الرسول الخ و کلینی رحمه الله

روایت

در فضیلت آیة الکرسی

روایت نموده که هر که دو رکعت نماز بگذارد بعد از نماز شام و در رکعت اول بعد از حمد تبارک
یکمرتبه سورهٔ حمد و ده آیه از اول سورهٔ بقره و آیه سخره و الهکم اله واحد لا اله الا هو
ان فی خلق السموات تا لآیات لقوم یعقلون و پانزده مرتبه قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم
سورهٔ حمد و آیة الکرسی و آخر سورهٔ بقره لله ما فی السموات و ما فی الارض تا آخر سوره و پانزده
مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از آن حاجت خود را طلبد هر که این نماز مداومت نماید بهر نمازی
خفتنی ثواب پانصد هزار حج باو کرامت فرماید و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول
است که هر خانه که من الرسول الی در آن خانه خوانده شود شیطان داخل آن خانه نشود و از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که فرمود که گمان ندارم که کسی در اسلام عقلش کامل شده باشد
و شبی بی خواندن آیة الکرسی بسر برد بعد از آن فرمود که اگر بدانید که چه فضیلت دارد
در هیچ حال ترک آن نمی نمائید بدرستیکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که آیة الکرسی را
از گنج زیر عرش بمن کرامت کرده اند و هیچ پیغمبری چنین کرامت نداده بودند بعد از آن حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام فرمود که از روزی که این را از آن حضرت شنیده ام یک شب ترک خواندن آن نکرده ام
سه مرتبه میخوانم در هر شبی یک مرتبه بعد از نماز خفتن پیش از نافله و بسند معتبر از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هر که بعد از نماز واجب آیة الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر
در امان خدا باشد و در حدیث دیگر منقولست که فرمود که یا علی بر تو باد به تلاوت آیة الکرسی بعد از
نماز فریضه بدرستیکه محافظت و مداومت نماید بر خواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا شهیدی
و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که چون حق تعالی امر فرمود که سوره فاتحه
و آیه شهد الله و آیة الکرسی و قل اللهم مالک الملک تا بغیر حساب را و در ندا ایشان در عرش الهی آویختند
و گفتند پروردگارا ما را بکجا میفرستی بسوی اهل خطاها و گناهان پس حق تعالی وحی فرمود
بایشان که بروید بدرستیکه بعزت و جلال خود قسم که هر که از آل محمد و شیعیان ایشان شما را
تلاوت نماید بعد از نماز واجب البته بسوی او نظر نمایم بنظر مخصوص خود یعنی الطاف خاصه خود را
شامل حال او گردانم هر روز هفتاد نظر و در هر نظری هفتاد حاجت او را برآورم و او را
قبول کنم هرچند معصیت بسیار کرده باشد و در کتاب الائمه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روا

در فضیلت سورهٔ النسآء

کرده است که مردی بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام شکایت نمود از درد پشت و گفت که شب‌ها از این درد
خواب نمی‌برم فرمود که دست بر موضع درد بگذار و سه نوبت این آیه را بخوان وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ پس هفت مرتبه انا انزلناه بخوان که انشاء الله تعالی شفا می‌یابی و بسند
معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقولست که اشجع سلمی بحضرت صادق علیه السلام عرض نمود
که من بسیار سفر می‌کنم و در بیابانهای مخوف واقع می‌شوم میخواهم چیزی تعلیم من نمائی که موجب
ایمنی من گردد حضرت فرمود که هرگاه خوفی بر تو غالب گردد دست راست خود را بر بالای سر خود
بگذار و باواز بلند این آیه را بخوان أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ اشجع گفت که چون بسفر رفتم بوادی رسیدم که میگفتند جن در
آنجا بسیار است ناگاه شنیدم که شخصی میگوید که بگیرید او را من این آیه را خواندم دیگری گفت که
چگونه بگیریمش و حال آنکه پناه بآیهٔ طیبه برده و در روایتی از حضرت رسول صلی الله علیه وآله
منقولست که هر که آیهٔ شهد الله بخواند در وقت خواب حق تعالی هفتاد هزار ملک خلق نماید که برای او
استغفار نمایند تا روز قیامت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که آیهٔ شهد الله
بخواند بعد از آن بگوید وَاَنَا اَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ اللّٰهُ وَاَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَهِیَ لِی
عِنْدَ اللّٰهِ وَدِیعَةٌ چون روز قیامت شود حق تعالی گوید که صاحب این را نزد من عهدیست
او را داخل بهشت کنید **سورهٔ النسآء** از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
کسیکه سورهٔ نساء را در هر جمعه بخواند از ضغطهٔ قبر ایمن گردد و در روایت دیگر منقولست که
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام انگشتری از حدید چینی داشتند و بر آن نقش کرده بودند العزة
لله جمیعا و در روایات معتبر وارد است که نقش نگین انگشتر امام حسن و امام محمد باقر صلوات الله
علیهما العزة لله بود **سورهٔ المائدة** بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که هر که سورهٔ مائده را در هر روز پنجشنبه بخواند ایمانش بظلم و گناه آلوده نشود و هرگز
مشرک نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که سورهٔ مائده بر حضرت رسول
صلی الله علیه وآله نازل شد قبل از وفات آنحضرت بدو ماه یا سه ماه و از حضرت امیر المؤمنین

منقولست

در فضیلت سورهٔ انعام

منقولست که این سوره که بر حضرت رسول صلعم نازل شد سورهٔ مائده بود و احکام بعضی از سورهای
دیگر را نسخ کرد و هیچ احکام آنرا نسخ نکرد و وقتی نازل شد که آنحضرت بر استر شهبا سوار بود
و بسبب وحی چنان سنگین شد که نزدیک شد که ناف استر بزمین برسد و اعضای آنحضرت را ربود
پس چون آنحضرت را آن حالت زایل شد سوره را بر ما خواندند و بآن عمل کرد و ما عمل کردیم و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که سورهٔ مائده یکجا نازل شد تمام و هفتاد هزار ملک با آن نازل
شدند و در حدیث دیگر فرمود که هر که سورهٔ مائده را بنویسد و در میان متاع یا صندوق خود
بگذارد قماش و متاع او ایمن گردد از دزد اگرچه در میان راه الدان دزدها منزل باشد اهل شر
از دزدها و الحاح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود آنحضرت سورهٔ مائده را میخواندند و من مینوشتم تا بآیهٔ انما ولیکم الله رسید
بخواب رفت و با وصدای حضرت میخواندم من مینوشتم تا سوره تمام شد چون بیدار شد
از آنجا که بخواب رفته بود شروع کرد بخواندن گفتم شما خواندید تا آخر و من نوشتم فرمود که الله
اکبر جبرئیل بود که بر تو خواند پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که هفتاد آیه را از املای
پیغمبر صلعم نوشتم و شصت و چهار آیه را از املای جبرئیل. سورة الانعام. بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که سورهٔ انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد هزار ملک آنرا مشایعت
کردند تا بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند پس این سوره را تعظیم نمائید و بزرگ
دارید که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوره هست اگر مردم بدانند که در قرائتش چه فضیلت
و ثواب هست هرگز ترک نمایند قرائتش را و از عبدالله عباس منقولست که کسیکه سورهٔ انعام را
هر شب بخواند در روز قیامت از جملهٔ ایمنان باشد و بچشم خود هرگز جهنم را نبیند و بسند
معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که سورهٔ انعام را یکدفعه نازل ساختند و هفتاد
هزار ملک مشایعت آن کردند و آواز بلند کرده بودند به تسبیح و تکبیر و تهلیل تا نزد حضرت رسول
صلی الله علیه و آله آوردند پس هر که این سوره را بخواند آن هفتاد هزار ملک تسبیح گویند از برای
او تا روز قیامت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که اگر حاجتی داشته باشی که خوف
هلاک آن داشته باشی سورهٔ انعام را بخوان که مکروهی بتو نمیرسد از آن علت و از حضرت

در فضیلت سورة الانعام

صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب آخر ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از خدا سؤال نماید که گناهانش آمرزیده شود همانا او را بیامرزد
حق تعالی و درگذراند از او شر آنچه از آن ترسد و او را نگاه دارد از هر بیم و دردی و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که را حاجتی باشد که خواهد برآورده شود چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند یا کریم
یا کریم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا اعظم من کل عظیم یا سمیع الدعاء یا من لا تغیره
اللیالی و الایام صل علی محمد و آل محمد و ارحم ضعفی و فقری و فاقتی و مسکنتی فانک اعلم
بها منی و اعلم بحاجتی یا من رحم الشیخ یعقوب حین رد علیه یوسف قرة عینه یا من رحم
ایوب بعد طول بلائه یا من رحم محمدا صلی الله علیه و آله و من الیتم آواه و نصره علی جبابرة
قریش و طواغیتها و امکنه منهم یا مغیث یا مغیث یا مغیث مکرر بگوید بحق خداوند که حاجتم
میسر شده است اگر این نماز بکنی و این دعا بخوانی و همه حاجتهای خود را بطلبی البته رواکند
و در طب الائمه از حضرت صادق علیه السلام برای فتح خوره روایت کرده که سورهٔ انعام را با
عسل بنویسند و بشویند بخورند تا شفا یابند **سورة الاعراف** بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ اعراف را در هر ماه بخواند در روز قیامت از جمله جماعتی
باشد از دوستان خدا که حقتعالی در شان ایشان فرموده است که خوفی بر ایشان نیست و اندوهناک
نمیشوند و اگر در هر جمعه بخواند او را در قیامت حساب نکنند بدرستیکه آیات محکمات در آن بسیار
است پس قرائة این سوره را ترک منمائید که گواهی میدهد در قیامت برای کسیکه او را خوانده باشد
و بسند معتبر از اصبغ بن نباته مرویست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که بحق خداوندیکه محمد را
براستی فرستاده است و اهل بیتش را گرامی داشته است که آنچه مردم طلب نمایند از حرز از برای
سوختن یا غرق شدن یا دزدی یا گریختن چهارپا یا کنیز و غلام البته در قرآن هست پس هر که
خواهد از من سؤال نماید پس شخصی برخواست و گفت یا امیر المؤمنین چیزی از قرآن بمن تعلیم نما که
مرا ایمن گرداند از سوختن و غرق شدن فرمود که این دو آیه را بخوان اِنَّ وَلِیِّیَ اللهُ الَّذِی نَزَّلَ
الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحِینَ وَ ما قَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الْاَرْضُ جَمِیعاً قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیمَةِ

الی آخره

در فضیلت سورة الاعراف

والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون هر که این دو آیه را بخواند از سوختن
و غرق شدن ایمن شود پس شخصی خواند و آتش در خانهای همسایگانش افتاد و او سالم ماند و خانه
او آتش نگرفت پس شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین چهارپائی دارم و چموشی میکند و من
از آن میترسم حضرت فرمود که در گوش راستش این آیه را بخوان وله اسلم من فی السموات والارض
طوعا وکرها والیه یرجعون پس آن شخص چنین کرد چهارپا رام و هموار شد شخصی دیگر برخواست
و گفت یا امیر المؤمنین در زمین من بسیار حیوانات درنده است بسیار است بخانه من داخل میشوند
و حیوانات را ضایع میکنند بعد حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان لقد جاءکم رسول من
انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی
الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم امیر این دو آیه را بخواند دیگر درندها
بخانه اش نیامدند شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین در شکم من صفرائی بهم رسیده است یا
آیه هست که موجب شفا گردد حضرت فرمود که بلی بی آنکه درهم و دیناری خرج کنی بر شکم خود آیة الکرسی
بنویس و بشو و آن را بخور که اگر زهر باشد در شکم تو باعث شفا میگردد بقدرت الهی شخصی
دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین برای گمشده چیزی بفرمائید حضرت فرمود که دو رکعت نماز بگذارد
در هر دو رکعت سوره یس بخوان و بعد از آن بگو یا هادی الضالة رد علی ضالتی امیر چنین
کرد حق تعالی گمشده اش را باو برگردانید پس شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین بنده از من
گریخته است فرمود که این آیه را بخوان او کظلمات فی بحر لجی یغشیه موج من فوقه موج من فوقه سحاب
ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج یده لم یکد یراها ومن لم یجعل الله له نورا فما له من نور
چون این آیه را خواند غلامش برگشت پس شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین چیزی برای دزدی
بفرمائید که دزد مال مرا بسیار میبرد حضرت فرمود که چون بجای رختخواب میروی بخوان قل ادعوا
الله او ادعوا الرحمن ایا ما الخ سوره بنی اسرائیل بعد از آن حضرت فرمود که کسیکه در شب در بیابانی
تنها باشد و بترسد بگو ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض تا تبارک الله رب العالمین
بخواند ملئکه او را محافظت و حراست نمایند و شیاطین از او دور شوند پس شخصی برخواست و گفت شبها
در خانه افتاده شیر ایشان ماند و فرمود که این آیه را بخواند چون بخوابید و شیاطین

خواص سورة الانفال

بکی دعائش را کرفته نفسش را و کفت که دست از او بردار و او را مهلت ده چون دست برداشتن
مرد بیدار شد و این سوره را خواند شیطان که دعائش را کرفته بود کفت بیکو که من دست بر
داشتم و این را خواند خدا بینی از ابرخالت بیما الدالحال حراست نکهبانیش بکن تا صبح چون صبح شد بخدمت
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد و کفت که در بیابان سخن یوسفا و را شب دیدم و حال شیخ خود را نقل کرد و بعد از
طلوع آفتاب با جماعه شیخ خوابیده بود برکشتند دیوی شیطان بر زمین ظاهر بود که موی خود را
بر خاک کشیده و رفته بود سورة الانفال و سورة التوبه از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که سورة انفال و برائت را در هر ماه بخواند هرکز نفاق براو راه نیابد و از شیعه امیرالمؤمنین ع
باشد سورة یونس ع از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة یونس را در دو ماه
یا سه ماه یکبار بخواند بیم آن نیست که از جمله جاهلان کردد و در دنیا منزل و از جمله مقربان باشد سورة
هود ع از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سورة هود را در هر جمعه بخواند حق تعالی
او را در قیامت در زمرهٔ پیغمبران مبعوث کرداند و در دنیا منت کناهی از او ظاهر نشود و کنند مغفران
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که هر که از غرق ترسد این آیه را بخواند بسم الله مجریها و مرسیها
ان ربی لغفور رحیم بسم الله الملک الحق المبین وما قدروا الله حق قدره والارض جمیعا قبضته
یوم القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون سورة یوسف
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة یوسف را در هر روز یا در هر شب بخواند در قیامت
مبعوث شود جمال او مانند جمال حضرت یوسف علیه السلام باشد و در آن روز بیا و فزعی و خوف
نرسد و از بندکان صالح خدا باشد سورة رعد از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که بسیار سورة رعد را بخواند هرکز صاعقه باو نرسد و اکرچه ناصبی باشد و اکر مؤمن
باشد خدا او را داخل بهشت کرداند بی حساب و شفاعت او را قبول فرماید در اهل بیت برادران
مؤمنش سورة ابرهیم و سورة حجر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة
ابرهیم و سورة حجر را در دو رکعت نماز در هر جمعه بخواند هرکز باو فقر و دیوانکی و بلیهٔ عظیمی
نرسد سورة نحل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کس سورهٔ نحل را
در هر ماه بخواند در دنیا بقرض مبتلا نشود و هفتاد نوع بلا از او دور کرد که سهلتر آنها

دیوانکی

خواص سورهٔ بنی اسرائیل

دیوانگی و خوره و پیسی نباشد و مسکن او در بهشت عدن باشد که در میان بهشتها واقع است
سورة بنی اسرائیل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ بنی اسرائیل را
در هر شب جمعه بخواند نمیرد تا قائم آل محمد صلوات الله علیهم را دریابد و از اصحاب او باشد و منقول
است که عمر بن حنظله بحضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از ضداع حضرت فرمود که دست
بر بالای سرت بگذار و این دو آیه را بخوان قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَا
بْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَا
فِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا سورة الکهف از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و خدا او را در زمرهٔ شهدا محشور
گرداند و در قیامت با شهیدان بایستد و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که سورهٔ کهف را
در هر شب جمعه بخواند کفارهٔ گناهان باشد که از جمعه تا جمعه بکرده است و در روایت دیگر وارد
شده است که کسیکه در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب داشته باشد و از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که آیهٔ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ را تا آخر سوره
بخواند در وقت خواب از خوابگاه او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او پر باشد از ملائکه و
استغفار از برای او کنند تا صبح در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است که هر که
این را در وقت خواب بخواند هر وقت که خواهد بیدار شود سورة مریم از حضرت صادق ع
منقولست که هر که مداومت نماید بر سورهٔ مریم نمیرد تا آنچه خواهد در خود و مال و فرزند ببیند
و در آخرت باو بدهند مثل ملکی که حضرت سلیمان ع در دنیا داشته است سورة طه از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که ترک مکنید سورهٔ طه را که خدا این سوره را دوست میدارد
و هر که این سوره بخواند دوست میدارد و کسیکه بر آن مداومت نماید بخواندن آن در قیامت
نامه اش را بدست راستش دهد و او را بر گناهانی که در اسلام کرده است حساب نکند و بقدر
آنقدر اجر باو عطا فرماید که او راضی شود سورة الانبیاء از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سورهٔ انبیا را بخواند از روی محبت و خواهش در باغستانهای بهشت با همه
پیغمبران رفاقت کند و در دنیا در نظر مردم با هیبت باشد سورة الحج از حضرت صادق ع

خواص سورة المؤمن

مرویست که هر که در هر سه روز یک مرتبه بخواند در آن سال توفیق حج بیابد و اگر در آن سفر بمیرد
داخل بهشت شود راوی پرسید که اگر مستطیع نباشد چون است فرمود که خدا این تخفیف میابد **سورة
المؤمنون** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در هر جمعه سورهٔ مؤمنون بخواند حق
تعالی خاتمه او را بخیر گرداند و در فردوس اعلی منزلش با منزل پیغمبران باشد **سورة النور** از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که حفظ نمائید اموال و فروج خود را از حرام بتلاوت
کردن سورهٔ نور و باین سوره زنان خود را از حرام حفظ نمائید مرویست که هر که این سوره را در
هر شب یا در هر روز مداومت نماید هیچ یک از اهل خانه او زنا نکنند تا او بمیرد چون بمیرد
هفتاد هزار ملک تا قبر او را مشایعت نمایند که همه او برای او دعا کنند و استغفار نمایند تا بقبر
گذارند او را و بسند معتبر منقولست که شخصی از وجع و ضعف چشم بحضرت امام موسی علیه السلام
شکایت نمود حضرت فرمود که آیهٔ نور را سه مرتبه در جائی بنویس از آب شود در شیشه ضبط
کن و مکرر بدیده بکش راوی گفت که صد میل کمتر کشیدم که دیده ام صحیحتر از اول شد **سورة
الفرقان** از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که ترک مکن تلاوت فرقان را ای یونس
که هر که در شب این سوره را بخواند حق تعالی او را حساب و عذاب نکند و منزلش در فردوس اعلی
سورة طس از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ طس را در شب جمعه
بخواند از اولیاء و دوستان خدا باشد و در حفظ و حراست الهی باشد و در دنیا هرگز بدحالی
باو نرسد و در آخرت از بهشت آنقدر بدهند که راضی باشد و زیاده از رضای او باو عطا
فرماید و حق تعالی صد زن از حور العین باو کرامت فرماید **سورة عنکبوت و سورة روم**
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ عنکبوت و روم را در شب
بیست و سیم ماه مبارک رمضان بخواند والله که از اهل بهشت است و در این حکم استثنا نمیکنم
و نمیترسم که خدا در این سوگند بر من گناهی بنویسد و این دو سوره را نزد حق تعالی منزلت عظیم
هست **سورة لقمان** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که کسیکه سورهٔ لقمان را
در شب بخواند حق تعالی در آن شب ملکی چند موکل گرداند بر او که او را از شیطان و لشکرهایش
حفظ کنند تا صبح شود و اگر در روز بخواند او را از شیطان و لشکرش حفظ نمایند تا شب

سورة سجده

در خواص سورهٔ سجده

سورهٔ سجده از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ سجده را در هر شب
جمعه بخواند حقتعالی در قیامت نامه اش را بدست راستش دهد و او را حساب نفرماید هر چند
گناهکار باشد و در بهشت از رفقای محمد و اهل بیتش صلی الله علیهم بوده باشد **سورهٔ
الاحزاب** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ احزاب بسیار تلاوت
نماید در قیامت در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد بعد از آن فرمود که در سورهٔ
احزاب فضایح بسیاری از مردان و زنان قریش و غیر ایشان بود و درازتر از سورهٔ بقره بود و
لیکن کم کردند و تحریف دادند **سورهٔ سبا و سورهٔ فاطر** از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سورهٔ سبا و سورهٔ فاطر را در شب بخواند در آنروز مکروهی باو نرسد و
حقتعالی در حفظ و حراست خود نگهدارد و در شب حقتعالی از خیر دنیا و آخرت نقد باو کرامت
فرماید که بر خاطرش خطور نکرده باشد و آرزوی آن نرسیده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی
منقولست که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند که اِنَّ اللّٰهَ یُمْسِکُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا
وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَکَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ کَانَ حَلِیْمًا غَفُوْرًا خانه بر سرش خراب نشود
و بسند معتبر دیگر منقولست که شخصی از اهل مصر بخدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود
از درد سر حضرت فرمود که نزدیک بیا پس دست بر سر او گذاشتند و این آیه را خواندند که اِنَّ اللّٰهَ
یُمْسِکُ الخ **سورهٔ یس** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر چیزی را قلبیست
و قلب قرآن سورهٔ یس است هر که این سوره را در روز پیش از شام بخواند در آن روز از بلاها
محفوظ باشد و او را خدا روزی فراوان عطا فرماید تا شام و کسیکه در شب پیش از خواب
بخواند حقتعالی هزار ملک را باو موکل گرداند که او را از شر هر شیطان مرید و هر آفتی
حفظ نمایند و اگر در روز بمیرد حقتعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او سی هزار ملک حاضر
شوند که استغفار از برای او کنند و مشایعت او نمایند تا قبرش با استغفار و چون در لحدش
گذارند ملائکه در میان قبرش ساکن گردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت ایشان ازو تا ابد
و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند و او را ایمن گردانند از فشار قبر و پیوسته از قبر او نوری
ساطع باشد تا اطراف آسمان تا وقتیکه از قبر بیرون آید پس چون حقتعالی او را از قبر بیرون

در خواص سوره یس

او روانه شوند هفتاد هزار ملک با او باشند مشایعت نمایند با او تحیت گویند برو و بر خنده کنند
و بهر خیری او را بشارت دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام قرب جای
بدارند که هیچ خلقی قربش از او بیشتر نباشد مگر ملائکه مقربین و پیغمبران مرسل و او با پیغمبران باشند
نزد حق تعالی و در هنگامیکه مردم اندوه داشته باشند او اندوه نداشته باشد و در حالتی
که جزع نمایند او جزع نکند پس پروردگار عالم او را خطاب فرماید که ای بنده من هر کرا خواهی
شفاعت کن که شفاعت ترا قبول مینمایم و هر سوالی که خواهی از من بکن که سوال ترا عطا مینمایم پس او
شفاعت کند و خدا قبول نماید و سوال کند و خدا عطا فرماید و بکرامت حساب کنند او را
حساب نکنند و باد بکرامت در مقام حساب ایستاده باشند تا از ذلت و مذلت و خواری مردمان صحرای محشر برهد
و هیچ گناهی از گناهان او را نکند مگر نامهٔ خود را بگیرد و بجانب بهشت روان شود پس مردم
تعجب کنند که سبحان الله این بنده را هیچ گناه نبوده و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان صلی الله
علیه و آله باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در عمر خود
یکمرتبه سوره یس را بخواند حق تعالی بعدد هر خلقی که در دنیا است و هر خلقی که در آخرت است
و هر خلقی که در میان آسمانست بعدد هر یک از ایشان دو هزار هزار حسنه از برای او بنویسند
و دو هزار هزار گناه از او محو فرماید و بفقر و قرض و خانه بر سرش فرود آمدن و تعب و مشقت
و دیوانگی و خوره و وسواس و دردی که ضرر رساند مبتلا نشود و حق تعالی سکرات و اهوال
مرگ را از او تخفیف دهد و خود قبض روح او نماید و ضامن شود از برای او فراخی روزی
در دنیا و او را شاد گرداند و چندان ثواب با او کرامت فرماید که او راضی شود و حق تعالی
خطاب فرماید بملائکه آسمانها و زمین که من از فلان بنده راضی شدم برای او استغفار نمائید
و بسند دیگر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام از بواسیر شکایت نمود
حضرت فرمود که یس را با عسل بنویس و حل کن و بخور بعد ازین ساکن شد و بگر از حضرت صادق
منقولست که دفع لکه های سفیدی برص که در بدن بهم رسد سوره یس را با عسل بنویسند
و بیاشامند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که تعلیم نمائید فرزندان
خود سوره یس که آن کلدستهٔ قرآنست **سوره والصافات** از حضرت صادق علیه السلام منقو

در خواص سوره ص

است که هر که سوره والصافات را در هر روز جمعه بخواند پیوسته از جمیع آفتها و بلاها
محفوظ باشد و در دنیا روزیش فراخ باشد و به بدن و مال و فرزندانش مکروهی نرسد
نه از شیطان مریدی و نه از جبار معاندی و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد خدا او را شهید
بمیراند و شهید مبعوث گرداند و با شهیدان او را داخل بهشت گرداند و در درجه شهیدان او را
جای دهد و بسند معتبر از سلیمان جعفری منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام بفرزند
خود قاسم فرمود که برخیز ای فرزند و بر بالای سر برادرت سوره والصافات بخوان تا تمام کنی
او شروع بخواندن کرد چون بآیه أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا رسید قبض روحش شد چون
جامه بر رویش کشیدند و بیرون آمدند یعقوب بن جعفر بحضرت عرض کرد که چنین میدانستیم
که برای آسانی جان کندن سوره یس را میباید بخوانند شما فرمودید که والصافات بخوانیم
حضرت فرمود که والصافات را نیز هر کس که بسختی جان کندن گرفتار باشد بخوانند البته
حق تعالی راحتش را نزدیک میگرداند و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول
است که هر که از گزیدن عقرب بترسد این آیه را بخواند سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول
است که کسی خواهد که او را به پیمانه بکیل وافی ثواب کامل بدهند باید که بعد از هر نماز
این آیه را بخواند سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ و در حدیث دیگر وارد شده است که از هر مجلس که برخیزند و این آیه را بخوانند
کفاره گناهان آن مجلس میشود **سوره ص** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند حق تعالی از خیر دنیا و آخرت آنقدر باو عطا فرماید
که هیچ احدی از خلق عطا نفرموده باشد مگر به پیغمبر مرسلی یا ملک مقربی و او را داخل بهشت
گرداند و هر که را خواهد از اهل خانه اش حتی خادمی که او را خدمت میکرده است **سوره زمر**
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره زمر را بخواند حق تعالی شرف دنیا و آخرت
باو کرامت فرماید و او را عزیز گرداند بی مال و خویشان بلکه هر که او را ببیند از او هیبتی
در دلش بهم رسد و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بهشت از برای او هزار شهر بنا

در خواص سوره مؤمن

کنند که بر هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری هزار حوریه و از چشمها و جویها و درختها
و میوهها آنچه در قرآن وصف فرموده باو کرامت فرماید سوره المؤمن از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره مؤمن را در هر شب بخواند حق تعالی گناهان
گذشته و آینده او را بیامرزد و ایمان را از او سلب ننماید و آخرت را بهتر از دنیا گرداند برای او
سوره حم سجده از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که حم سجده را بخواند حق
تعالی در قیامت او را نوری عطا فرماید بقدر دید چشم کار کند و او را سرور و شادی دهد و
روز کرامت فرماید و در دنیا بحالی باشد که دیگران آرزوی حال او کنند و در روایتی است
که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند حق تعالی این ثواب را عطا فرماید سوره حم عسق
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بر قرائت سوره حم عسق چون روز قیامت
مبعوث شود روی او مانند برف سفید باشد و مانند آفتاب نورانی و چون نزد عرش الهی
حق تعالی فرماید که ای بنده من مداومت نمودی بر قرائت حم عسق و ندانستی که چه ثواب دارد
اگر میدانستی ثواب آنرا هرگز از خواندن ملال بهم نمیرسانیدی و اکنون
جزای خود را خواهی دانست بملائکه او را داخل بهشت کنند و از برای او قصری مقرر ساخته ام
از یاقوت سرخ و درها و کنگرها و درجهایش از یاقوت سرخ است و از لطافت اندرون
بیرون را مینماید و از بیرون اندرون را مینماید و در آن قصر هزار باکره جوان از
حور العین و هزار کنیز و هزار غلام از پسران گوشوار با پیوسته در حسن باشند باو عطا
کرده ام سوره حم زخرف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که مداومت
نماید بر قرائت سوره حم زخرف خدا او را در قبرش از جانوران زمین و از فشار قبر ایمن گرداند
و چون او را بمقام حساب بیاورند بامر الهی او را داخل بهشت گردانند سوره دخان
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره دخان را در نمازهای واجب و سنت
بخواند حق تعالی او را در زمره اهل ایمان مبعوث گرداند و نامه او را بدست راستش دهند و
بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض نمود که چگونه
شب قدر را بشناسم فرمود که چون ماه مبارک رمضان بیاید هر شب صد مرتبه سوره

دخان را

در خواص سورها

و ثنا خوان چون نشست بیست و ستم شود بصد تنخواهی نمود با پیغمبر سؤال نمودی و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند حق تعالی
گناهان او را بیامرزد **سورهٔ جاثیه** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هر که سورهٔ جاثیه را بخواند ثوابش آنست که جهنم را نبیند و آواز خروشش را نشنود و با رسول خدا
صلی الله علیه و آله بوده باشد **سورهٔ احقاف** از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که در هر شب جمعه سورهٔ احقاف را بخواند در دنیا خوفی باو نرسد و از فزع روز قیامت
ایمن گردد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سورهای حامیم ریاحین بهشتند پس چون
توفیق خواندن آنها بیابید خدا را حمد و شکر بسیار کنید که توفیق تلاوت آنها شما را کرامت نمود
بدرستیکه بنده که از خواب برخیزد و در نماز حوامیم بخواند از دهانش نسیمی خوشبوتر از
مشک و عنبر بیرون آید و بدرستیکه حق تعالی رحم میکند تلاوت کننده و خواننده این سوره
ها را و رحم میکند همسایگان و آشنایان و مصاحبان و خویشان او را در روز قیامت
عرش و کرسی و ملائکه مقربین برای او استغفار مینمایند **سورهٔ محمد صلی الله
علیه و آله** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ الذین کفروا را بخواند
گناه نکند و در دین خود شک بهم نرساند و بفقر هرگز مبتلا نشود و هرگز از پادشاهی
خوفی باو نرسد و همیشه از شک و کفر محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حق تعالی هزار ملک
بقبر او فرستد که نماز کنند و ثواب نماز ایشان از او باشد و چون از قبر بیرون آید هزار ملک
او را مشایعت کنند تا او را بمحل ایمان از خوفهای قیامت برسانند و در امان خدا و رسول صلی
الله علیه و آله باشد **سورهٔ الفتح** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حفظ نمائید
اموال و زنان و بندهای خود را بخواندن سورهٔ انا فتحنا بدرستیکه کسی که بر خواندن
این سوره مداومت نماید در روز قیامت منادی از جانب حق تعالی او را ندا کند که همه
خلایق بشنوند که تو از بندگان مخلص مائی ملحق کنید او را با بندگان شایسته من
و او را داخل بهشت نعیم کنید و از شراب سر بمهر بهشت که با کافور ممزوج است بنوشانید
و در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب ماه مبارک رمضان سورهٔ انا فتحنا در نماز

در ثواب قراءة قرآن

سنت بخواند در آن سال از بلاها محفوظ باشد و در حدیث دیگر منقول است که هر که در روز
اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد انا فتحنا و در رکعت
دوم الحمد و هر سوره که خواهد بخواند حق تعالی از وی دور گرداند هر بلایی را در آن سال و پیوسته
حفظ و حمایت الهی باشد تا سال آینده **سوره الحجرات** از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که سوره حجرات را بخواند در هر شبی یا در هر روزی در بهشت از جماعتی باشد که زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شوند **سوره ق** از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره ق در نمازهای واجب و سنت خدا
روزی او را فراخ گرداند و نامه اش را بدست راست دهد و او را حساب آسان بکند **سوره
الذاریات** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره ذاریات را در روز یا در شب
بخواند خدا امر معیشت او را اصلاح آورد و وسعت دهد روزی او را و منور گرداند قبر او را
بچراغی که نور بخشد تا روز قیامت **سوره الطور** از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر
صادق صلوات الله علیهما منقول است که هر که سوره طور را بخواند حق تعالی خیر دنیا و آخرت را
او جمع نماید **سوره النجم** از حضرت صادق ع منقول است که هر که سوره نجم را در هر شب
یا در هر روز بخواند در میان مردم بخیر و نام نیک تعیش نماید و گناهانش آمرزیده شود و محبوب
دلهای مردم گردد **سوره اقتربت** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
اقتربت الساعه را بخواند چون از قبر بیرون آید بر ناقه از ناقه های بهشت سوار شود. **سوره
الرحمن** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ترک نکنید قرائت سوره رحمن را و بخوانید
او را در نماز زیرا که این سوره در دل منافقان قرار نمیگیرد و حق تعالی این سوره را در روز
قیامت بهترین صورتها در آورد با بوی خوش در صحرای محشر حاضر میگرداند و میاید در محل
قرب و کرامت میایستد حق تعالی با و خطاب میفرماید که در زندگانی دنیا در نماز میخواند
و مداومت مینمود خواندن ترا میگوید خداوندا فلان و فلان پس حق تعالی روهای ایشان را
سفید میگرداند و میفرماید که هر کرا خواهید شفاعت نمایید پس ایشان آنقدر که خواهند
شفاعت مینمایند پس بایشان میگوید که داخل بهشت شوید و در هر جا که خواهید ساکن

در خواص سورهای قرآن

شود و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که مستحبست که بعد از نماز صبح روز جمعه سورهٔ
الرحمن را بخوانند و هر مرتبه که بگوید فبای آلاء ربکما تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک
رب اکذب و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که سورهٔ الرحمن را بخواند چون هر مرتبه که بگوید
فبای آلاء ربکما تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک رب اکذب اگر در شب بخواند و در آن
شب بمیرد شهید مرده باشد و اگر در روز بخواند و در آن روز بمیرد شهید مرده باشد
سورة الواقعة از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در هر شب جمعه سورهٔ واقعه
بخواند خدا او را دوست دارد و مردم را دوست او گرداند و در دنیا بدحالی و فقر و احتیاج نه
بیند و بهیچ فتنه و بلائی مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این
سوره مخصوص آنحضرتست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که مشتاق بهشت
و وصفش باشد سوره اذا وقعت را بخواند و هر که خواهد وصف جهنم را ملاحظه نماید
سورهٔ الم سجده را بخواند و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که
سورهٔ واقعه را در هر شب پیش از آنکه بخوابد بخواند در قیامت روی او مانند شب چهارده
نورانی باشد و بسند معتبر از اسمعیل بن عبد الخالق منقولست که حضرت صادق علیه السلام
فرمود که پدرم بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز نشسته میکردند و در آن دو رکعت صد آیه
میخواندند و میفرمودند که هر که این دو رکعت را بکند و صد آیه در این دو رکعت بخواند او را
در آن شب از غافلان ننویسند و اسمعیل گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در این دو
رکعت و بعد از واقعه و قل هو الله میخواندند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
است که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقیر و پریشان نشود **سورة الحدید
و مجادله** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ حدید و مجادله را در
نماز فریضه بخواند و مداومت نماید خدا او را عذاب نکند و در خود و اهلش بدحالی و
احتیاج نه بیند **سورة الحشر** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سوره
حشر را بخواند جمیع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجابها و آسمانهای هفتگانه و زمینهای
هفتگانه و هوا و باد و مرغان و درختان و کوهها و آفتاب و ماه و ملائکه همه بر او صلوات

در خواص سورها

فرستند و از برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد با شهادت مرده باشد
سوره الممتحنه از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقول است که هر که سوره ممتحنه را
در نمازهای واجب و سنت بخواند خدا دل او را با ایمان امتحان نماید و دیده اش را نور بدهد و هرگز
فرزندانش فقیر و دیوانه نگردد و مبتلا نشود **سوره صف** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره صف در نمازهای واجب و سنت خدا او را در صف
ملائکه و انبیاء جا دهد **سوره الجمعه و سوره المنافقین** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
واجب و لازم است بر هر که شیعه ما باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه سوره جمعه و سبح اسم
ربک الاعلی بخواند و در نماز ظهر سوره جمعه و منافقین بخواند چون چنین کند چنان باشد که عمل
حضرت رسول صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و ثواب او بر خدا بهشت باشد **سوره تغابن**
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره تغابن را در هر نماز واجب بخواند آن سوره
روز قیامت شفیع او باشد و گواه عادلی باشد که شهادت دهد برای او نزد کسی که شهادت او را
قبول فرماید و از او جدا نشود تا او را داخل بهشت گرداند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هر که سوره مسبحات را همه پیش از خواب بخواند نمیرد تا حضرت قائم آل محمد صلوات
الله علیهم اجمعین را ادراک نماید و اگر بمیرد او را در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله جا دهند
سوره طلاق و تحریم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره طلاق و
تحریم را در نماز واجب بخواند خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف و اندوه و از آتش جهنم عافیت
نماید و او را داخل بهشت گرداند بسبب تلاوت کردن و محافظت نمودن حرمت این دو سوره زیرا
که این دو سوره از حضرت رسول صلی الله علیه و آله اند **سوره الملک** از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که هر که سوره تبارک الذی بیده الملک را در شب در نماز واجب پیش از
خواب بخواند پیوسته در امان الهی باشد تا صبح شود و در روز قیامت در امان الهی باشد تا
داخل بهشت شود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که سوره ملک مانعه
است که از عذاب قبر منع میکند و نام آن در تورات سوره الملک است و هر که در شبی بخواند بسیار
عبادت و تلاوت کرده و نیکو کرده است و در آن شب او را از غافلان ننویسند و بدرستیکه من

در نماز

در خواص سوره‌ها

در نماز وتیره بعد از نماز خفتن نشسته میخوانم و پدرم در روز و شب هر دو را میخوانند و هر که این سوره را بخواند چون نکیر و منکر بقبر او در آیند چون از جانب پاها پیش بیایند پاها پیش ایشان گویند که شما را از جانب ما راهی نیست زیرا که این بنده هر شب و روز بر پا می ایستاد و سوره ملک را میخواند و چون از جانب شکمش بیایند شکمش با ایشان خطاب نماید که شما را از جانب من راهی نیست بدرستیکه این بنده در من جا داده بود سوره ملک را و چون از جانب زبانش بیایند با ایشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که این بنده هر شب و روز سوره ملک را تلاوت مینمود و بر من جاری میساخت **سوره ن** از حضرت صادق ع منقول است که هر که سوره ن و القلم را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را ایمن گرداند از اینکه هرگز بفقر مبتلا نشود و چون بمیرد او را از فشار قبر نجات دهد **سوره الحاقه** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بسیار بخوانید سوره حاقه را بدرستیکه خواندن آن در فرایض و نوافل از ایمان بخدا و رسول است زیرا که این سوره در واقعه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و معاویه علیه ما علیه نازل شده است و هر که این سوره را بخواند ایمان از او رد نشود تا هنگام مردن از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بسیار بخوانید سوره سأل سائل را که هر که این سوره را بسیار بخواند حقتعالی در قیامت از هیچ گناه از او سؤال ننماید و او را در بهشت با رسول خدا صلی الله علیه و آله ساکن گرداند **سوره نوح** از حضرت صادق ع منقول است که هر که ایمان بخدا و خواندن قرآن دارد باید که خواندن سوره نوح ع را ترک ننماید بدرستیکه هر بنده که این سوره را برای خدا در نماز واجبی و سنتی بخواند خدا او را در مساکن نیکوکاران ساکن گرداند و سه بهشت بگذارد او را کرامت فرماید و دویست حوریه و چهار هزار زن با او تزویج فرماید **سوره الجن** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره جن را بسیار بخواند در دنیا از چشم جنیان و دمیدنها و سحر و مکر ایشان محفوظ باشد و در بهشت از رفقای حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد **سوره مزمل** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره مزمل را در نماز خفتن یا در نماز شب بخواند شب و روز آن سوره هر سه شاهد و گواه او باشند در قیامت و خدا او را با زندگانی

سوره المعارج

در خواص سورها

نیکو زنده دارد و بمیراند نیکو بمیراند **سورهٔ المدثر** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هر که در نماز واجب سورهٔ مدثر را بخواند بر خدا لازم است که او را در جوار
حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم جا دهد و در زندگانی دنیا هرگز شقاوتی او را در دنیا بدی
سورهٔ القیمة از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که مداومت نماید
سورهٔ لا اقسم را و بآن عمل نماید خدا او را با رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم محشور گرداند
در بهترین صورتها و آنحضرت او را بشارت فرماید و بروی بخندد تا از صراط و میزان او را
بگذراند **سورهٔ الدهر** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
سورهٔ هل اتی علی الانسان را در هر صبح پنجشنبه بخواند خدا با او هشتصد دختر باکره و چهار هزار
زن و حور العین کرامت فرماید و با حضرت رسول صلی الله علیه وآله باشد و بسند معتبر
از علی بن عمر منقول است که بخدمت امام علی النقی علیه السلام رفتم در روز سه شنبه حضرت
فرمود که دیروز ترا ندیدم گفتم که بخواستم در روز دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمود که
هر که خواهد که خدا او را از شر روز دوشنبه نگاه دارد باید در رکعت اول نماز صبح
امروز سورهٔ هل اتی علی الانسان بخواند چنانچه حق تعالی در آن سوره میفرماید که پس خدا
ایشان را نگاه داشت از شر آن روز و باستقبال ایشان فرستاد نضرت و خوشحالی و سرور
و شادی را و در حدیث بسند رجاء بن ضحاک وارد است که حضرت امام رضا علیه السلام در صبح
روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول هل اتی علی الانسان میخواندند و در رکعت دوم
هل اتیک حدیث الغاشیه **سورهٔ المرسلات و النبا و سورهٔ
النازعات** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ والمرسلات را
بخواند حق تعالی میان او و حضرت رسول صلی الله علیه وآله آشنائی بیندازد و هر که هر روز
سورهٔ عم یتساءلون را بخواند از دنیا بیرون نرود تا توفیق زیارت کعبه بیابد و هر که سورهٔ
نازعات را بخواند نمیرد مگر سیراب و مبعوث نشود مگر سیراب و داخل بهشت نه
شود مگر سیراب **سورهٔ عبس و سورهٔ کورت**
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ عبس و تولی

در خواص سوره‌ها

و سوره اذا الشمس کورت را بخواند در حفظ الهی باشد از خیانت و در دنیا و کرامت و حرمت
الهی باشد تا زنده باشد **سورة الانفطار و سورة المطففین و سورة الانشقاق**
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذا السماء انفطرت و اذا السماء
انشقت را در فریضه یا نافله بخواند خدا هیچ حاجت او را رد ننماید و او را هیچ مانعی از خدا
دور نگرداند در آخرت و پیوسته در نظر کرامتهای الهی باشد و خدا نظر رحمت با و بدارد تا از حساب
خلایق فارغ شود و کسی دیگر از آن حضرت منقولست که هر که در نماز واجب سوره ویل للمطففین
بسیار بخواند حق تعالی در قیامت برات ایمنی از آتش جهنم با و کرامت فرماید و او را بحساب نبرد
سورة البروج از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره والسماء ذات البروج
را در فرایض بخواند چون سوره پیغمبرانست حق تعالی او را در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان
محشور گرداند و با ایشان او را باز دارد **سورة الطارق** از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که سوره والسماء والطارق را در فرایض بخواند او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت
عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در بهشت **سورة الاعلی** از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سوره سبح اسم ربک الاعلی را در فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت
با و گویند که از هر در از درهای بهشت که میخواهی **سورة الغاشیة** از حضرت صادق ع
منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره هل اتیک حدیث الغاشیة در نماز واجب یا
سنت خدا او را فرو گیرد در رحمت خود در دنیا و آخرت و در روز قیامت برات ایمنی از عذاب جهنم
با و کرامت فرماید **سورة الفجر** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بخوانید
سوره فجر را در نمازهای فریضه و نافله که آن سوره حضرت امام حسین علیه السلام است و هر که
این سوره را بخواند در بهشت در جوار آن حضرت باشد **سورة البلد** از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سوره لا اقسم بهذا البلد را در نماز واجب بخواند در دنیا از جمله صالحان معروف
شود و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم نزد حق تعالی هست و در قیامت از رفقای پیغمبران
و شهیدان و صالحان باشد **سورة الشمس و سورة اللیل و سورة الضحی**
و سورة الم نشرح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بسیار بخواند در روز

در ثواب خواندن انّا انزلنا

باید در شبی سوره والشمس وضحیها و سوره واللیل اذا یغشی و سوره والضحی والم نشرح را هر چیز
که نزد او حاضر باشد در قیامت برای او شهادت دهد حتی مو و پوست و گوشت و خون و
عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضا او حق تعالی بفرماید که من شهادت شما را قبول کردم
از برای بنده خود ای ملائکه ببرید او را بسوی بهشت هر جا که او اختیار نماید ببرید و عطا کنید که او را باید فضل
و رحمت من از برای بنده من **سوره التین** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
سوره والتین را در فرایض و نوافل خود بخواند عطا فرماید از بهشت او هر جا که بپسندد
سوره العلق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز یا در شب سوره
اقرا باسم ربک را بخواند و در آن روز یا در آن شب بمیرد چنان باشد که شهید مرده باشد و خدا او را
با شهیدان محشور گرداند و چنان باشد که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا صلی الله علیه و آله
جهاد کرده باشد **سوره القدر** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
انا انزلناه فی لیلة القدر را بلند بخواند چنان باشد که شمشیر کشیده باشد و در راه خدا جهاد کند
و اگر آهسته بخواند چنان باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود دست و پا زند و
هر که ده بار بخواند خدا هزار گناه از گناهان او را محو نماید و در روایت دیگر از آن حضرت منقولست که
هر که سوره انا انزلناه در نماز فریضه بخواند منادی از جانب حق تعالی ندا فرماید که خدا گناهان گذشته
ترا آمرزید عمل را از سر گیر و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که پیش از طلوع
آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند در آن روز بگناهی مبتلا نشود هر چند سعی نماید
شیطان و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که بدرستیکه حق تعالی
در روز جمعه هزار نفحه نسیم از رحمت خود هست هر بنده را آنچه خواهد از آن عطا میفرماید پس
هر که سوره انا انزلناه را بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه بخواند حق تعالی آن نفحه رحمت را و مثل
آنها را عطا فرماید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون شب ماه مبارک رمضان شود
در هر شب هزار مرتبه انا انزلناه را بخوان و چون شب بیست و سیم در آید شود دل خود را محکم
بدار و گوشهای خود را بگشا از برای شنیدن عجایب از آنچه خواهی دید و بسند معتبر از
آن حضرت منقولست که اگر کسی در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان انا انزلناه را هزار مرتبه

در فواید انا انزلناه

بخواند چون صبح کند یقین او شدید و محکم شده باشد با عزت تمام و دین حق چنانکه صحو
ما است از غرایب فضایل و نحسین مکر ببیند که در خواب مشاهده نماید و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که جامهٔ نوی ببرد انا انزلناه را سی و شش مرتبه
بخواند و در هر مرتبه چون برسد به تنزل الملائکة اندکی آب بر دارد و بر جامه بپاشد و بپوشد
سهل ببرد و دو رکعت نماز در آن جامه بکند و در دعا بگوید الحمد لله الذی رزقنی ما اتجمل به فی
الناس و اواری به عورتی و اصلی فیه لربی و حمد الهی بکند بپوشد فراخی نعمت باشد تا
آن جامه کهنه شود و بسند معتبر منقولست که چون حضرت امام رضا علیه السلام جامهٔ نو میپوشیدند
قدحی آب میطلبیدند و ده مرتبه انا انزلنا و ده مرتبه قل هو الله و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون
بر آن نظر میخواندند و بعد از آن آب بر جامه میپاشیدند و میفرمودند که هر کس پیش از پوشیدن جامه چنین
کند پیوسته در فراخی عیش باشد مادام که تاری از آن باقی باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که چون حق تعالی جامهٔ نوی بکسی عطا فرماید باید که وضو بسازد و دو رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعت بعد از حمد آیة الکرسی و قل هو الله احد و انا انزلناه بخواند بعد از آن حمد کند
خداوند را که عورت او را پوشیده و او را در میان مردم زینت بخشیده و کلمهٔ لا حول و لا قوة
الا بالله بسیار بگوید و کسیکه چنین بگوید در آن جامه معصیت خدا نکند و بعدد هر تاری که در آن جامه
باشد ملکی موکل گرداند که تقدیس خدا کنند و از برای او استغفار نمایند و برای او دعا و ترحم کنند
و در روایت دیگر وارد شده است که هر که قدحی بر کف دست دارد و آب در آن قدح ریزد و سی و پنج مرتبه
سورهٔ انا انزلناه را بر آن قدح بخواند و از آن بر جامهٔ خود بپاشد بپوشد در وسعت باشد تا آن
جامه کهنه شود و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که از برای عوذه از بلاها تعویذ
میگیرید و از آب پر میکنید و سی مرتبه سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر بر آن بخوانید بیرون آب را
بیاویزید و از آن آب میخورد و وضو میسازد و پیش از آنکه آبش تمام شود دیگر آب بر روی آن بریزد
و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که در شبانه روز هفتاد و شش مرتبه سورهٔ
انا انزلناه بخواند حق تعالی هزار ملک خلق کند که در سی و شش هزار سال ثواب از برای او نویسند و حق
تعالی ثواب او را ده هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند با آنکه بعد از طلوع صبح پیش از نماز [illegible]

در خواص قرائت انا انزلناه

مرتبه بخواند و بعد از نماز صبح ده مرتبه و در اول زوال پیش از نافله ده مرتبه و بعد از نافله بیست
و یک مرتبه و بعد از نماز عصر ده مرتبه و بعد از نماز خفتن هفت مرتبه و چون برخیزد خوابیده یازده
مرتبه چون چنین کند حق تعالی هفت خیر باو کرامت فرماید اول آنکه بشارت دهند ملائکه او را و صلوات فرستند
دوم آنکه در امان خدا باشد از بلاها تا شام سیم آنکه حق تعالی نظر رحمت بسوی او افکند و درهای آسمان را
برای او بگشاید چهارم آنکه حق تعالی خانه برای او خلق نماید که هر بابی از طول و عرضش هشتاد ذراع
باشد و بلندی شصت ذراع انجا نزول کنند از ملائکه که برای طلب آمرزش کنند تا روز قیامت
و حق تعالی مضاعف گرداند ثواب او که هزار سال هر روز هزار مرتبه پنجم آنکه ثواب اعمال جمیع خلائق را
در یک روز باو عطا فرماید ششم آنکه در امان خدا باشد هفتم آنکه حق تعالی ملکی خلق نماید که کف دست
او بزرگتر از هفت آسمان و هفت زمین باشد در موضع هر ذره از بدن او موئی باشد و هر موئی
تسبیح جن و انس و استغفار کند برای صاحب این عمل تا روز قیامت و از حضرت صادق علیه السلم
منقولست که نور یکی در دنیا مر مؤمنان میباشد نور سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر است فرمود
که هر که این سوره را در نماز بخواند نماز او به علیین بالا رود و مقبول میشود ثوابش مضاعف گردد
و هر که این سوره را بخواند دعا کند دعایش بلوح محفوظ بالا رود و مستجاب گردد و هر که این سوره را
بخواند محبت او در دلهای مردم بهم رسد و هر که حاجتی از کسی خواهد چون نزد او رود این سوره را
بخواند تا حاجتش بر آورده شود و هر که از پادشاهی یا ظالمی ترسد در وقتیکه نظرش بر او افتد
این سوره را بخواند از شر او ایمن گردد و کسیکه با شخصی منازعه و دعوی داشته باشد این سوره را
بخواند بر خصم غالب آید و خواننده این سوره هنوز فارغ نمیشود از خواندن که برات بیزاری او از آتش
جهنم نوشته میشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که هر که در شبی صد مرتبه این
سوره را بخواند پیش از صبح بهشت را ببیند و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت
صادق علیه السلم عرض نمود که هشت دختر مرا بهم رسیده و پسری ندارم التماس دارم دعا فرما که خدا
مرا پسری کرامت فرماید حضرت فرمود که چون میخواهی که مشغول جماع شوی دست را بر شکم خود
از طرف راست بگذار و هفت مرتبه انا انزلناه بخوان و بعد از آن مشغول شو و چون حمل
ظاهر شود در شب هر وقت که از پهلو به پهلو گردی دست بر جانب راست شکمش بگذار و هفت

مرتبه آن

در ثواب قرائت انا انزلناه

مرتبه این سوره را بخوان آن شخص گفت که چنین کردم هفت پسر از پی یکدیگر خدا تعالی ارزانی کرد و
بسند معتبر منقولست از ابی عمرو که گفت بسیار حالم پریشان شد از فقر و احتیاج بخدمت
حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشتم حال خود را حضرت فرمود که مداومت کن بر قرائت سوره
انا ارسلنا نوحا الی قومه من یکسال خواندم و اثری ندیدم بار دیگر بخدمت حضرت نوشتم حال
خود را و عرض کردم که از خواندن آن سوره نفعی بمن نرسید حضرت بمن نوشتند که از آنکه یکسال خواندی
کافیست الحال سوره انا انزلناه را بخوان من چنین کردم بعد از اندک وقتی ابن ابی داود قرض مرا ادا
کرد و وظیفه برای من و عیال من مقرر کرد و مرا وکیل کرد و به بصره فرستاد با پانصد درهم برای من
مقرری قرار داد و من از بصره نامه نوشتم بخدمت حضرت امام علی النقی علیه السلام و بعلی بن
مهزیار دادم و فرستادم و در آن نامه نوشتم که بسیار حال خود را عرض نمودم و من چنین
نوشته عمل کردم حال چه بنده است میخواهم بفرمائی که آیا اکتفا کنم در خواندن سوره انا انزلنا
بخوانند در نمازها واجب و سنت یا در غیر نماز هم میباید خواند و اندازه اش بفرمائی که چه
مقدار آیا باید خواند حضرت نوشتند که هیچ سوره از قرآن ترک مکن نه کوچک و نه بزرگ و از
خواندن انا انزلناه در شبانه روزی صد مرتبه کافیست و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
منقولست که هر که بعد از نماز عصر ده مرتبه انا انزلناه بخواند مثل اعمال جمیع خلائق او را ثواب
کرامت فرمایند و بسند معتبر منقولست که حضرت امام محمد تقی علیه السلام چون در ماه نو
داخل میشدند در روز اول ماه دو رکعت نماز میکردند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه
قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه میخواندند و بعد از نماز آنچه میسر بود
تصدق میفرمودند و سلامتی آن ماه را با این عمل میخریدند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که سوره انا انزلناه را بعد از صبح ده مرتبه و نزد زوال شمس ده مرتبه و بعد از
عصر ده مرتبه بخواند دو هزار ملک در سی سال ثواب از برای او بنویسند و فرمود که هر که هفت مرتبه
بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد صف از ملائکه هفتاد صلوات و هفتاد رحمت برای او فرستند
و در حدیث دیگر فرمود که هر که سوره انا انزلناه هزار مرتبه در روز دوشنبه و هزار مرتبه در
روز پنجشنبه بخواند حقتعالی از آن ملکی خلق نماید که گفته شده و از هفت آسمان و هفت زمین

در خواص سورها

بزرگتر باشد و در بدن او هزار هزار مو خلق کند و از هر موئی هزار هزار زبان بیافریند که هر زبانی
بقوت جمیع انس و جن استغفار نمایند برای خواننده این سوره و حق تعالی ثواب استغفار اینها
دو هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند و بسند معتبر منقولست که ابو علی بن راشد بخدمت حضرت امام
علی نقی علیه السلام عرض نمود که شما بمحمد بن الفرج نوشته بودید که بهترین سورها که در نماز واجب
خوانند انا انزلناه و قل هو الله است و بر من دشوار است که این دو سوره را در نماز صبح بخوانم
حضرت فرمود که بر تو گران نباشد والله که فضیلت در این دو سوره است و بسند صحیح منقولست که
حمیری بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام نوشت که از آباء شما بما رسیده است حدیثی که عجب دارم
از کسیکه انا انزلناه در نمازش نخواند چگونه نمازش مقبول میشود و در روایت دیگر رسیده است
که نمازیکه در آن قل هو الله نخوانند مزکی و مقبول نیست و در روایتی دیگر رسیده است که هر که در
نماز واجبش سوره همزه را بخواند خیر دنیا باو میدهند پس آیا جایز است که همزه را واندو سوره را ترک
نماید حضرت در جواب نوشتند که ثواب این سورها که بشما رسیده است خواست و اگر سوره را که
ثوابی در آن سوره بشما رسیده باشد ترک کنید و قل هو الله و انا انزلناه بخوانید از برای فضیلت
این دو سوره ثواب این دو سوره را میابید با ثواب آن سوره که ترک کرده اید و اگر غیر این دو سوره را
بخوانید هم جایز است و نماز شما تمام و کامل است ولیکن ترک افضل کرده خواهید بود **سوره
البینه** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که سوره لم یکن را بخواند از شرک
بیزار گردد و در دین پیغمبر صلی الله علیه و آله برای او کامل شود و در قیامت داخل مؤمنان کامل
مبعوث شود و خدا او را حساب نماید حساب آسان **سوره الزلزله** بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که ملال بهم مرسانید از خواندن سوره اذا زلزلت بدرستیکه
هر که در نمازهای نافله این سوره را بسیار خواند هرگز خدا او را بزلزله و صاعقه و آفتها
عظیم دنیا مبتلا نگرداند و او را با این آفتها نمیراند و در وقت جان کندن ملک کریمی از
جانب پروردگارش نزد او بیاید و بر بالای سرش بایستد و بملک موت از جانب حق تعالی
بگوید که با رفق و مدارا سر کن با دوست خدا که خدا بخواندن سوره اذا زلزلت بسیار یاد میکرد
و این سوره نیز استغفارش میکند پس ملک موت گوید که حق تعالی که مرا چنین امر فرموده است

که سخن

در خواص سورها

که سخن او را بشنوم و اطاعت او بکنم و او را امر بکند قبض روح کنم پس ملک موت نزد او باشد
تا پرده از پیش دیدهٔ مؤمن بر گیرند و جای خود را در بهشت ببیند و بعد از بدن او را امر نماید
که قبض روح او بکن پس ملک موت در نهایت ملایمت و آسانی قبض روح او بکند و هفتاد هزار ملک
روح او را مشایعت کنند بزودی به بهشت رسانند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که چهار مرتبه اذا زلزلت بخواند چنان
است که تمام قرآن را خوانده است **سورة العادیات** از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که مداومت نماید بر خواندن سورهٔ والعادیات با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
محشور شود و در بهشت از رفقای آنحضرت باشد **سورة القارعة** از حضرت امام محمد باقر ع
منقول است که هر که سورهٔ قارعه را بسیار تلاوت نماید خدا او را از فتنهٔ دجال در دنیا و از حرارت
جهنم در آخرت امان بخشد **سورة التکاثر** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ
الهیکم التکاثر را در نماز واجب بخواند حقتعالی ثواب صد شهید برای او بنویسد و هر که در نافله
بخواند ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد و در نماز واجب چهل صف از ملائکه با او نماز کنند
و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که سورهٔ الهیکم
التکاثر را در وقت خواب بخواند خدا او را از عذاب قبر نگاه دارد **سورة العصر** از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سورهٔ والعصر در نمازهای نافله بخواند خدا او را در روز قیامت
با روی نورانی و دندان خندان و چشم روشن و خوشحال مبعوث گرداند تا او را داخل بهشت گرداند
سورة الهمزة از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ ویل لکل همزة را در نمازهای
فریضه بخواند خدا فقر را از او دور گرداند و روزی او را فراخ گرداند و او را بمرگ بد نمیراند
سورة الفیل از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در نمازهای
واجب سورهٔ الم تر کیف را بخواند برای او شهادت دهند در قیامت هر دشتی و کوهی و کلوخی که او
از جملهٔ نماز گذارندگان بوده است و حقتعالی ندا فرماید که راست گفتید بشهادت شما او را قبول کردم
ای ملائکه او را بی‌حساب داخل بهشت کنید که من او را و عمل او را دوست میدارم و ایضا از آنحضرت
منقول است که هر که سورهٔ لایلاف قریش را بسیار تلاوت نماید چون مبعوث شود بر اسبی از اسبهای بهشت

در فضیلت سوره‌ها

سوار شود تا بر سر مائده نور بنشینند بدانکه مشهور میان علماء آنست که یکی از این دو سوره را تنهایی در نماز واجب نمیتوان خواند بلکه اگر خوانند باید هر دو را با هم بخوانند و همچنین است حکم والضحی و الم نشرح **سورة الماعون** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ ارأیت الذی یکذب بالدین را در نمازهای فریضه و نافله بخواند از جماعتی باشد که خدا نماز و روزهٔ ایشان را قبول فرموده است و او را در قیامت باعمال دنیا حساب نکند **سورة الکوثر** از حضرت جعفر بن محمد علیهما السلام منقولست که هر که سورهٔ انا اعطیناک را در نمازهای فریضه و نافله بسیار بخواند خدا در قیامت او را از حوض کوثر آب دهد و او را در زیر درخت طوبی در جوار حضرت رسول صلی الله علیه وآله جا دهد **سورة الکافرون** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد را در نماز فریضه بخواند خدا او را و پدر و مادرش را و فرزند پدر و مادرش را بیامرزد و اگر شقی باشد نام او را از دیوان اشقیا محو نماید و در دیوان سعدا بنویسد و او را در زندگانی دنیا سعادتمند بدارد و او را شهید بمیراند و شهید مبعوث گرداند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که پدرم میفرمود که قل هو الله ثلث قرآنست و قل یا ایها الکافرون ربع قرآن و بسند معتبر از آن حضرت منقولست که هر که وقتیکه بر خوابگاه خود رود و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بخواند حق تعالی بیزاری از شرک از برای او بنویسد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله در سفری نماز کردند و ما با آنحضرت اقتدا کردیم در رکعت اول قل یا ایها الکافرون خواندند و در رکعت دوم قل هو الله و چون فارغ شدند فرمودند که از برای شما ثلث قرآن و ربع قرآن خواندم و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ترک مکن خواندن قل هو الله و قل یا ایها الکافرون را در هفت نماز در نافلهٔ صبح و دو رکعت اول نماز پیشین و دو رکعت اول نماز شام و دو رکعت اول نماز شب و نماز احرام و نماز صبح اگر هوا بسیار روشن شده باشد و سورهٔ طولانی نتوان خواند و نماز طواف و در روایتی دیگر وارد شده است که در این نمازها در رکعت اول قل هو الله احد بخوانند مگر در نافلهٔ صبح که در رکعت اول قل یا ایها الکافرون میخوانند **سورة النصر** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ اذا جاء نصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را بر جمیع دشمنانش نصرت دهد و چون از قبر بیرون آید با او نامه باشد که گویا گردان نامهٔ امان

در خواص سورها

از صراط و از آتش جهنم و صحف جهنم بوده باشد و بر هر چیز که بگذرد او را بشارت به نیکی دهد تا
داخل بهشت شود و از برای او در دنیا از اسباب خیر آنقدر حق تعالی بگشاید که بخاطرش
خطور نکرده باشد و آرزوی آن نداشته باشد **سوره ابی لهب** از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون سوره تبت یدا ابی لهب را بخوانید لعن و نفرین کنید بر ابولهب که او از جمله
تکذیب کنندگان بوده که تکذیب پیغمبر صلی الله علیه و آله و آنچه آورده است مینمود **سوره
الاخلاص** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره قل هو الله را یکمرتبه
بخواند حق تعالی بر او برکت فرستد و هر که دو مرتبه بخواند حق تعالی بر او و اهلش برکت فرستد
و هر که سه مرتبه حق تعالی بر او و اهلش و همسایگانش برکت فرستد و هر که دوازده مرتبه بخواند خدا
در بهشت دوازده قصر از برای او بنا کند و کاتبان اعمال میگویند که بیائید برویم بقصرهای
برادر خود نظر کنیم و هر که صد مرتبه بخواند خداوند عالمیان گناهان بیست و پنج سال او را بیامرزد
بغیر از خون ناحق و مال مردم و کسی که چهارصد مرتبه بخواند خدا او را اجر چهارصد شهید کرامت
فرماید از شهیدانی که اسبانشان را پی کرده باشند و خونشان را ریخته باشند و کسی که هزار
مرتبه در شبانه روز بخواند نمیرد تا جای خود را ببیند یا دیگری برای او ببیند و بسند معتبر دیگر
از آن حضرت منقولست که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بر سعد بن معاذ نماز کردند
فرمودند که هفتاد هزار ملک بر او نماز کردند که جبرئیل علیه السلام در میان ایشان بود از جبرئیل
علیه السلام پرسیدند که بچه عمل مستحق این شده بود که شما بر او نماز کنید گفت بسبب آنکه قل هو
الله میخواند ایستاده و نشسته و سواره و پیاده و در رفتن و برگشتن و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که صد مرتبه قل هو الله را در وقت خواب بخواند حق
تعالی گناه پنجاه ساله او را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود
که چون خواهی که محفوظ باشی از شر مردم بخوان سوره قل هو الله را و بجانب راست خود رو کن و بخوان
و بجانب چپ رو کن و بخوان و بجانب پیش روی خود رو کن و بخوان و رو بپشت سر کن و بخوان و بجانب
بالای سر نظر کن و بخوان و بجانب پائین نظر کن و بخوان و اگر خواهی که نزد حاکم جابری بروی
چون نظرت بر او افتد سه مرتبه بخوان و هر یک مرتبه که میخوانی یک انگشت را عقد کن از دست

در خواص سورها

چون انگشتان را چنین نگاه دارند از زیان و بیرون آئی و از حضرت صادق علیه السلم منقولست که
هر که یک روز بر او بگذرد و پنج نماز کند و در آن پنج نماز قل هو الله نخواند باو خطاب کنند که
ای بنده خدا تو از نماز گذارندگان نیستی و بسند معتبر دیگر منقول است از آن حضرت که هر که
بر او یک هفته بگذرد و قل هو الله در آن هفته نخواند و بمیرد بر دین ابی لهب مرده باشد و در حدیث
دیگر فرمود که هر که او را مرضی پیش آید یا شدتی بدو رسد و قل هو الله از برای دفع آن نخواند او از
اهل آتش است و در حدیث دیگر فرمود که هر که ایمان بخدا و روز قیامت داشته باشد باید که بعد از
نماز واجب خواندن قل هو الله را ترک ننماید بدرستیکه هر که بعد از فریضه قل هو الله بخواند خدا
باو خیر دنیا و آخرت او کرامت فرماید و گناه او و پدر و مادر او را و فرزندان پدر و مادر او را بیامرزد
و بسند صحیح از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقولست که سوره قل هو الله را بعد از نماز صبح یازده
مرتبه بخواند آن روز بر گناهی لازم نشود هر چند بینی شیطان بر خاک مالیده شود و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست کسیکه بر خواب رود یازده مرتبه قل هو الله بخواند
خدا خانه او و خانه همسایگانش را حفظ نماید و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که هر که در وقت خواب قل هو الله بخواند حق تعالی پنجاه هزار ملک موکل گرداند که او را
حراست نمایند در آن شب و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در وقت خواب قل هو الله احد بخواند گناه پنجاه ساله او آمرزیده شود و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که یکمرتبه قل هو الله احد بخواند چنان باشد که
ثلث قرآن و ثلث توریة و ثلث انجیل و ثلث زبور را خوانده باشد و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حق تعالی بعوض باغ فدک بحضرت فاطمه علیها السلام طاعتی را کرامت فرمود که سبب مطیع
الحضرت باشد پس هر که حضرت فاطمه و فرزندان او را دوست دارد و بایشان رساند و هزار مرتبه قل هو
الله احد بخواند و بحق فاطمه سؤال نماید دوا یابد و بامر الهی زایل گردد و از حضرت امام رضا علیه السلم
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که را صداعی یا غیر آن عارض شود و دستهای خود را
بگشاید سوره فاتحه و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و دستها را
بروی خود بکشد آنچه دارد برطرف شود سوره الفلق و سوره الناس بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم

خواص معوذتین

منقولست که سبب نزول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلی الله علیه وآله تب شدیدی رسانیدند
جبرئیل علیه السلام این دو سوره را آورد و تعویذ آنحضرت کرد و اینها بسند معتبر از صادق منقول
است که حضرت صادق علیه السلام امامت کردند در نماز شام و معوذتین خواندند و بعد از فراغ
فرمودند که این دو سوره از قرآنست و از حضرت امام رضا علیه السلام بسند معتبر منقولست که هر که
در حالت صبا و طفولیت تعهد نماید در هر شبی خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را
هر یک سه مرتبه و قل هو الله را صد مرتبه و اگر نتواند پنجاه مرتبه حق تعالی از او دور گرداند دیوانگی
و مرضهائی را که عارض اطفال میشود و استسقا و فساد معده و غلبه خون را تا سن پیری مادام
که تعهد و مداومت بر این نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در نماز
وتر معوذتین و قل هو الله بخواند با او خطاب کنند که ای بنده خدا بشارت باد ترا که خدا وتر ترا
قبول کرد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز جمعه سوره
حمد را یکمرتبه و هر یک از معوذتین و قل هو الله را هفت مرتبه و آیة الکرسی و آیة السخره و آخر سوره
برائه لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ الخ هر یک یکمرتبه بخواند کفاره گناهان او باشد
از جمعه تا جمعه و از معمر بن خلاد منقولست که در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم
در راه خراسان و وکیل آنحضرت بودم و مرا امر فرمود که غالیه را است کن چون راست
کردم و در شیشه کردم حضرت را بسیار خوش آمد پس فرمود که ای معمر چشم حق است و آن
برای دفع تاثیر چشم در کاغذی سوره حمد و قل هو الله و معوذتین را بنویس و در غلاف
شیشه غالیه بگذار و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود تاثیر چشم زدن حق
است و ایمن نیستی که چشم خودت در خود یا در دیگری تاثیر کند پس اگر از تاثیر چشم ترسیدی
سه مرتبه بگو مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و اگر یکی از شما زینتی کند که خوش
آینده باشد چون از منزل خود بیرون رود قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند
که از چشم باو ضرر نرسد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که کسیکه در خواب
ترسد در وقت خواب معوذتین و آیة الکرسی بخواند **تنویر هشتم** در بیان فضیلت دعا
و شرایط و آداب آن و این مشتمل است بر چند نجم **نجم اول** در بیان فضیلت

در آداب دعا

دعا و فواید آنست بدانکه افضل عبادات و نزدیکترین راههای قرب بنده بجناب قاضی
الحاجات طریقهٔ دعا و تضرع و مناجات است و بکثرت دعا و مناجات یقین بذات و صفات
کمالیهٔ الهی زیاد میگردد و توکل و تفویض بجناب مقدس او بیشتر میشود و موجب قطع طمع
و ملاتوان از خلق میشود و همین طریقه از جمیع ائمه صلوات الله علیهم اجمعین منقولست که بعد
ادای فرایض و سنن پیوسته مشغول تضرع و مناجات بوده اند خصوصا حضرت سید الساجدین
علیه السلام چنانچه حق تعالی میفرماید که وَقالَ رَبُّکُمُ ادْعُونی أَسْتَجِبْ لَکُمْ إِنَّ الَّذینَ یَسْتَکْبِرُونَ
عَنْ عِبادَتی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ داخِرینَ یعنی گفت پروردگار شما که بخوانید مرا در جمیع مطالب
تا دعای شما را مستجاب کنم بدرستیکه آنجماعتی که تکبر مینمایند و سرکشی میکنند از عبادت
من زود باشد که داخل جهنم شوند با مذلت و خواری و در احادیث معتبره از ائمه اطهار
علیهم السلام منقولست که مراد از عبادت در این آیه دعاست پس حق تعالی اول امر بدعا فرموده
و دعای اجابت نموده و بعد از آن دعا را عبادت شمرده و ترک دعا را تکبر خوانده
و بر ترکش وعدهٔ دخول جهنم فرموده و در موضع دیگر میفرماید که وَإِذا سَأَلَکَ عِبادی عَنّی
فَإِنّی قَریبٌ أُجیبُ دَعْوَةَ الدّاعِ إِذا دَعانِ فَلْیَسْتَجیبُوا لی وَلْیُؤْمِنُوا بی لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُونَ
که ترجمه اش اینست که چون سؤال نمایند از تو بندگان من از صفت من یا نزدیکی و دوری من
یا کیفیت دعا کردن من که آهسته دعا کنند یا بلند پس بگو با ایشان که من نزدیکم با ایشان بعلم
و احاطه و لطف و رحمت و مستجاب میگردانم دعای دعاکننده را در هنگامیکه مرا خواند
پس باید که بندگان اجابت کنند مرا در دعا کردن که از ایشان طلبیده ام یا آنکه چون من اجابت
میکنم در دعا باید که ایشان اجابت من کنند در جمیع تکالیف من و باید که ایمان آورند بوعده
من در اجابت دعا یا در ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یابند و برشد و صلاح
خود برسند و بسند معتبر منقولست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام عبادت
بهتر و افضل است حضرت فرمود که هیچ عبادتی بهتر نیست نزد حق تعالی از آنکه از او سؤال نمایند
و از رحمتهای غیر متناهی او طلب نمایند و هیچکس نزد خدا دشمن تر نیست از کسی
که تکبر کند از عبادت الهی که دعاست و از عطاها و رحمتهای الهی سؤال ننماید و از ...

در آداب دعا

عبد العزیز منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای میسر دعا بکن و مگو که هر چه
مقدر شده است خواهد شد بدرستیکه نزد خدا منزلتی هست که بآن نمیتوان رسید مگر
بدعا و مسئلت و اگر کسی دهان خود را ببندد و دعا نکند و سؤال ننماید از خدا چیزی باو نمیدهند
پس طلب نما تا عطا کند ای میسر هر که در بسیار بکوبد البته بروی او میگشایند و در حدیث
دیگر فرمود که بر شما باد بدعا بدرستیکه شما را قرب بخدا حاصل نمیشود بچیزی مثل دعا و
ترک مکنید طلب کردن حاجت کوچکی را برای خوردی آن حاجت بدرستیکه حاجت کوچک و بزرگ
همه بدست خداست و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام میفرمود که محبوب
ترین اعمال نزد خداوند در زمین دعا است و فرمود که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دعا بسیار
میکردند و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که دعا حربه مؤمن است
برای دفع دشمنان و عمود دین است که ستون دین مؤمن است و نور آسمانها و زمینهاست و در
حدیث دیگر از آنحضرت منقول است که بصحابه فرمودند که میخواهید دلالت کنم شما را بر حربه که
شما را نجات دهد از شر دشمنان شما و روزی شما را زیاده کند گفتند بلی فرمود که دعا کنید
و بخوانید پروردگار خود را در شب و روز بدرستیکه حربه مؤمن دعا است و حضرت امام رضا
علیه السلام فرمود که بر شما باد بحربه پیغمبران که آن دعا است و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که دعا از نیزه تیز کارگرتر است و فرمود که دعا رد میکند قضا را هر چند از آسمان نازل شده باشد
و محکم کرده باشد و فرمود که بسیار دعا کنید که دعا کلید جمیع رحمتها است و موجب برآمدن
همه حاجتها است و بکرامتهای الهی نمیتوان رسید مگر بدعا و در حدیث دیگر فرمود که بر تو باد بدعا
که شفای جمیع دردها است و از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که هر بلائی که بر بنده
مؤمن نازل شود و توفیق دعا بیابد و ترک کند البته آن بلا بطول نمی انجامد پس بر شما باد بدعا و
تضرع بسوی خداوند عالمیان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که دوا کنید بیماران خود را
بتصدق و دفع کنید انواع بلاها را بدعا و حفظ کنید مالهای خود را بدادن زکوة بدرستیکه هیچ
مرغی بدام نمی افتد مگر آنکه تسبیح خود را ترک نماید و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که دفع کنید
موجهای بلا را از خود بدعا پیش از آنکه نازل گردد بحق خداوندیکه دانه را شکافته و انواع گیاه را آفر

در آداب دعا کردن

بیرون آورده و خلاص نمود و فرموده که بسوی مؤمن تند تر میآید بلا از سیلی که از بالای کوه بپائین آید
وارد و بینا شان شد و هیچ نعمتی و طراوت عیشی از بندگان بر طرف نمیشود مگر بگناهان
ایشان اگر استغفار کنند بلا را بدعا و تضرع و انابت و توبه بر ایشان نازل نخواهد شد و اگر وقتیکه
بلا نازل شود و نعمت از ایشان زایل گردد بخدا پناه برند و تضرع نمایند با نیتهای درست و سینه
نور رفتند در عبادت و بندگی و ترک گناهان بکنند البته خدا هر فاسدی را برای ایشان اصلاح
آورد و هر نعمتی را که از ایشان سلب نموده با ایشان بر میگرداند و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که سه چیز است که با آنها هیچ ضرر نمیکند دعا کردن در هنگام بلاها و شدتها و استغفار
کردن بعد از گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که هر که خصلتی از و پیدا نمود
از جاهای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشد زیرا که بنده هر گاه نداند که روزیش از کجا میرسد
دعا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که را چهار چیز عطا فرمایند او را از چهار چیز محروم
نمیگردانند هر که را دعا دادند از اجابت محروم نمیسازند و هر که را استغفار الهام کردند توبه اش را
قبول میفرمایند و هر که را شکر عطا کردند نعمتش را زیاده میکنند هر که را صبر دادند از اجر و ثواب
محروم نمیگردانند **مقصد دوم** در توضیح مجملی از شرایط و آداب دعا بدانکه چون دعا تکلم
و سخن گفتن و عرض نیاز کردن است بحضرت قاضی الحاجات باید که آدمی معنی دعا را بداند و بفهمد و با
حضور قلب دعا کند و لا اقل آنقدر که در حاجت طلبیدن از مخلوقی که در عجز و ناتوانی مثل او است رعایت
نماید همان قدر در دعا نیز کند که حاجت طلبید از خداوند عظیم الشان که خالق و رازق و مالک جمیع
امور او است دعا نیز کند ظاهر است که اگر کسی حاجتی بمخلوقی عرض کند چند چیز را رعایت میکند
اول آنکه بداند که چه میگوید و اگر از روی سهو و بیخبری حرفی گوید با بزرگی و دلش از آنچه میگوید
خبر نداشته باشد اگر سیاستش نکنند بحاجتش نیز اعتنا نخواهند کرد پس در وقت مناجات با
خداوند خود باید که دلش خبر داشته باشد از آنچه میگوید بر زبانش جاری میشود و از روی جهد
و اهتمام طلب نماید و بحاجت خود بی اعتنا نباشد چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
حق تعالی قبول نمیفرماید دعای کسی را که از دل غافل صادر شود و فرمود که چون برای میت خود دعا کنید
چنین دعا نکنید که دلتان از آن غافل باشد و خبر نداشته باشد و لیکن باید که جهد و سعی کنند از برای

در آداب دعا کردن

اول در دعا و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی را که با دل سخت و قساوت
دعا کنند و در حدیث دیگر فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی را که با دل فراموشکار و غافل
کنند پس هرگاه دعا کنید دل خود را با خدا دارید پس یقین کنید که دعای شما مستجاب است دوم
آنکه کسیرا که شخصی برای دفع شدائد باو پناه میبرد البته پیوسته ملازمت میکند در غیر حال شدت
باو پناه میبرد هنگام شدت و بلا نیکو و مستعد دوستی داشته باشد که باو پناه برد همچنین
باید که در درگاه خدا در حالت نعمت دعا و تضرع کند تا خدا بسبب وفور نعمت فراموش نکند تا در
حال شدتها و سختیها که پناه باو برند حاجت زودتر بر آورده شود با آنکه هیچ آنی نیست که بنده را
صد هزار گونه احتیاج در امور دین و دنیا و آخرت بجناب مقدس ایزدی نباشد چنانچه بسند صحیح از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که کسیکه پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون
بلا نازل شود دعایش مستجاب شود و ملائکه میگویند که این صدا آشناییست و دعا او را از آسمان
منع نمیکنند و کسیکه پیش از نزول بلائی نرسد و پیش از نزول آن بلا دعا کند برای دفع آن بلا خدا
آن بلا را هرگز باو نمیاید و در حدیث دیگر فرمود که کسیکه خواهد که دعا او در سختیها مستجاب
شود باید که در هنگام رضا و نعمت دعا بسیار بکند و باین مضمون احادیث بسیار است سیم آنکه
کسیکه بخواند دعا خیر را در خدمات شایسته برای او میکند که مرضی طبع او باشد و از چیزهائی
که کراهت داشته باشد اجتناب مینماید چون حاجتی ازو بخواهد بر آورده شود همچنین در درگاه خدا جناب
هر که عبادت و بندگی و اطاعت الهی بیشتر کرده است دعایش باجابت نزدیکتر است چنانکه
مقدس نبوی در این حدیث فرموده اند که دعا با عمل صالح از باب تیر انداختن از کمان است
و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بهترین دعاها آنستکه صادر شود از سینه پاکیزه
از عیبها و صفا نموده و دلی پرهیزکار و در مناجات سبب نجات و باخلاص در اعمال خلاصی
عقاب حاصل میشود پس هر که فزع و خوف شما بسیار شود پناه بخداوند خود برید و بسند معتبر
منقولستکه شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که حقتعالی میفرماید که دعا کنید تا
دعای شما را مستجاب کردانم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود حضرت فرمود که دعای شما برای آن
مستجاب نمیشود که وفا نمیکنید به پیمانهائیکه حقتعالی از شما گرفته است در عمل نمودن باوامر و نواهی

در شرایط دعا است

نمودن مناهی و حق تعالی میفرماید که وفا کنید بعهد و پیمان من تا وفا کنم بعهد و پیمان شما و الله اگر شما
وفا کنید از برای خدا البته وفا میکند از برای شما از نوشتهای منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلم
فرمود که حق تعالی وحی نمود بحضرت عیسی علیه السلم که بگو بگروه بنی اسرائیل که داخل خانهای من نشوند
مگر با دلهای طاهر و پاک و دیدهای خاشع و دستهای پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو بایشان که
بدانند که از هیچیک از ایشان دعا مستجاب نمیکنم هرگاه مظلمهٔ کسی نزد او باشد و مال کسی بظلم در نزد او
باشد و در احادیث سابقه گذشت حدیثی که هر که خواهد که دعایش مستجاب شود باید که کسبش را
حلال کند و این امر بسی ظاهر است که هرچند آدمی بقرب زیاده میشود دعایش بقبول نزدیکتر است
چنانچه نزد پادشاهان ظاهر است که قربش بیشتر است حاجتش رواتر است و ایضا چنانچه سابقا گذشت
کردیم هرچند مناسبت میان فاعل و قابل بیشتر میشود قابلیت استفاضه زیاده میشود و مانعی که
از فیض هست از طرف قابلیت هرچند قابل کاملتر میشود قابلیت و رحمت زیاده میشود و فیض بیشتر
فایض میشود چهارم از شرایط استجابت دعا کمال معرفت خداوند است که از او حاجتی میطلبد
و سابقا مجملی اشاره کردیم که هر کسی خدا را بقدر معرفت شناختند درخور آن معرفت از او فیض میبرد
و از خداوند شناخته خود سوال میکند پس هرچند که از مراتب قدرت و رحمت و کرم و عظمت و
جلال و سایر صفات کمال تمامتر و کاملتر میشناسند تاثیرات آن صفات باو زیاده عاید میگردد و باین
معنی اشاره دارد آن حدیث که سابقا بیان شد منقولست که من نزد گمان بندهٔ مؤمن خودم که بمن دارد
هرقدر که گمان نیکو بمن داشته باشد با او نیکو معامله مینمایم و بسند معتبر از حضرت امام موسی
کاظم علیه السلم منقولست که جماعتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم سوال نمودند که چه
علت دارد که ما دعا میکنیم و دعای ما مستجاب نمیشود حضرت فرمودند زیرا که شما کسی را دعا میکنید
که نمیشناسید و از حضرت صادق علیه السلم منقولست که چون دعا کنی گمان کن که حاجت بر در
است و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر حاجتی که سوال نماید باو عطا
کند باید که از همگی مردم مایوس و نا امید باشد و از غیر خدا امید نداشته باشد پس چون خدا
اینحالت را از دل او بداند هرچه سوال کند باو عطا کند این مضمون در باب سوال از مخلوقین هم ظاهر است
که هر که عظمت پادشاهان بیشتر میدانند و وسعت ملک و خزانه و کرم او را بیشتر میدانند توقع

در شرایط دعا کردن

عطا از او زیاده دارد و پادشاه نیز چون خود متوقع او و شناسائی و با او عطا میکند و اینها بسیار سخن
بسیار است و این رساله گنجایش تفصیل آن ندارد پنجم از شرایط استجابت مبالغه و الحاح در دعا
است و الحاح نزد مخلوقین باعث تنگی حوصله و آزردگی ایشان است اما حق تعالی را سبب
زیادتی لطف و رحمت نامتناهی که نزد او در سؤال مبالغه و الحاح نماید چنانچه از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقول است که والله الحاح نمیکند بنده مؤمن در حاجت خود مگر اینکه حق تعالی حاجت او را
بر میآورد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی مکروه دانسته الحاح کردن مردم را بر
یکدیگر در سؤال و این را از برای خود پسندیده و دوست میدارد که از او سؤال نمایند و از آنچه نزد اوست
طلب نمایند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی رحم کند بر بنده که طلب نماید از حق تعالی
حاجت را پس الحاح نماید در دعا خواه مستجاب شود دعای او و خواه نشود و حضرت جعفر بن محمد الصادق
علیهما السلام فرمود که بنده چون دعا میکند حق تعالی پیوسته در مقام برآوردن حاجت او است مادام که
استعجال نکند و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی حاجت بنده را میداند اما دوست میدارد که او را
دعا میکنند و لیکن دوست میدارد که حاجتهای خود را بیان کنند و ذکر کنند ششم از آداب
دعا مخفی کردن دعا است پیش از آنکه آن شخص حاجت طلب بداند و دوست میدارند دعای
پنهان با اخلاص نزدیکتر و ازین باعث است چنانچه از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام منقول
است که یک دعای مخفی بجا آوردن بهتر است از هفتاد دعای اظهار نمائی و در روایت دیگر آمده و اگر
عظیم را شنیده باشد و استماع نشده باشد مؤمنان جمع باشند در مجامع ایشان دعا کند نیز خوبست
و اگر منظور را چیزی ناشنیده و حضور شریف در دعای خود باشد انزوا را اختیار باشد در مجامع دعا
کردن بهتر است و برکات انفاس مؤمنان و اجتماعات ایشان در دنیا است و خود را در معرض
رحمتهای الهی که بر ایشان نازل میشود داخل گردانیدن موجب عظیم است چنانچه از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که چهل نفر که جمع شوند دعا کنند البته دعای ایشان مستجاب است و اگر
چهل نفر بهم نرسد چهار نفر که هر یک ده مرتبه خدا را در حاجتی بخوانند البته حق تعالی دعای
ایشان را مستجاب میکند و اگر چهار نفر نباشند یک نفر خدا را چهل مرتبه در حاجتی بخواند
البته خداوند عزیز جبار دعای او را مستجاب میگرداند و در حدیث دیگر فرمود که چهار نفر

در آداب دعا کردن

ع میشوند برای دعا مگر آنکه وقتیکه متفرق میشوند دعای ایشان مستجاب شده است و فرمود
که پدرم را حاجتیکه رو میداد زنان و اطفال را جمع میفرمود و دعا میکرد و ایشان امین
میگفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا خواننده و امین گوینده در ثواب شریکند و هفتم
رعایت نمودن اوقاتیست که مظنهٔ استجابت دعا است زیرا که حق تعالی بعضی از زمانها و مکانها را از
استجابت دعا قبول گردانیده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلم منقول است که طلب نمائید
دعا را در چهار ساعت نزد وزیدن بادها و گردیدن سایها یعنی اول پیشین و نزد امدن
باران و نزد ریختن اول قطره از خون مؤمنی که شهید شود بر زمین بدرستیکه درهای اسمان
در این اوقات میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل مستجاب است در نماز وتر
و بعد از نماز صبح و بعد از نماز شام و بعد از نماز ظهر و حضرت امیر المؤمنین علیه السلم فرمود که
غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد خواندن قران و نزد اذان و نزد امدن باران و نزد
ملاقات کردن دو صف برای شهادت و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که بهترین
وقتها که خدا را بخوانید سحرها است و منقول است که چون حضرت صادق علیه السلم اراده طلب
حاجتی داشتند نزد زوال شمس طلب مینمودند و چون این اراده مینمودند اول چیزی تصدق میکردند
و خود را بوی خوش خوشبو میکردند و بمسجد میرفتند و حاجات خود را میطلبیدند و حضرت امام
محمد باقر علیه السلم فرمودند که حق تعالی از بندگان خود دوست میدارد هر بنده را که بسیار دعا
کند پس بر شما باد بدعا کردن در سحر تا طلوع افتاب بدرستیکه این ساعتیست که درهای
اسمان گشوده میشود و حاجتهای عظیم براورده میشود و حضرت صادق علیه السلم فرمود که
در شب ساعتی هست که هر که توفیق یابد که در آن ساعت نماز کند و خدا را بخواند البته دعایش
مستجاب است در هر شبی که باشد و آن بعد از نصف شب است تا بقدر سدس شب یک و در
حدیث دیگر فرمود که سه وقت است که حاجت بنده از خدا محجوب نمیشود بعد از نماز واجب و نزد
امدن باران و نزد ظاهر شدن معجزه از حجتهای خدا در زمین و حضرت امیر المؤمنین علیه السلم
فرمود که کسی را که بسوی پروردگار خود حاجتی باشد در سه ساعت طلب نماید در ساعتی در روز
جمعه و ساعتی که زوال شمس میشود که در آن وقت بادهای رحمت میوزد و درهای اسمان

در آداب دعاست

گشاده میشود و رحمت الهی نازل میگردد و خروسها آواز میکنند و یکساعت دیگر از آخر شب نزدیک
طلوع صبح بعد هر شبیکه در سحر دو ملک ندا میکنند از جانب حق تعالی که آیا کسی هست که در
این وقت توبه کند تا توبه اش را قبول کنیم آیا کسی هست که سؤال کند تا او را عطا کنیم آیا کسی هست
که طلب آمرزش کند تا گناهش را بیامرزیم آیا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند
تا حاجتش برآوریم پس اجابت نمایید داعی خدا را و طلب نمایید روزی را در ما بین
طلوع صبح تا طلوع آفتاب که از جمله اسبابست روزی از سفرها کردن برای تجارت رفتن یعنی شما
است که خدا قسمت روزی در میان بندگان خود میفرماید و فرمود که درهای آسمان را برای شما
میگشایند در پنج وقت نزد آمدن باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و نزد خواندن
قرآن و نزد زوال آفتاب و نزد طلوع صبح و حضرت صادق علیه السلام فرمود که ساعتی
که در آن ساعت دعا مستجاب میشود در روز جمعه وقتیست که امام از خطبه فارغ شود تا
وقتیکه مردم بنماز برخیزند و ساعتی دیگر آخر روز جمعه است تا فرو رفتن آفتاب و در حدیث دیگر
فرمود که ساعت استجابت اول زوال است و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست
که حضرت فاطمه علیها السلام فرمود که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم شنیدم که میفرمود
در روز جمعه ساعتی هست که هر مسلمانی که در آن ساعت از خدا چیزی طلب نماید البته باو عطا
فرماید گفتم یا رسول الله کدام ساعت است فرمود وقتیکه نصف قرص آفتاب فرو رود پس حضرت
امام زین العابدین علیه السلام بغلام خود میفرمود که برو بر بلندی و چون ببینی که نصف قرص
آفتاب غروب کرد مرا اعلام کن که من دعا کنم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که فرمود که بر تو باد بدعا کردن در وقتیکه در سجود باشی که بنده در سجود از جمیع
احوال بخدا نزدیکتر است هشتم از شرایط و آداب تضرع و زیادتی مذلت و شکستگی است
چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه شما را رقت بهم رسد دعا کنید
که دل را رقت حاصل نمیشود مگر وقتیکه از برای خدا خالص گردد و متوجه خدا گردد و
علامت استجابتست و در حدیث دیگر فرمود که چون بدن تو بقشعریره آید و بلرزد و چشمانت
گریان شود پس بدعا اهتمام کن که رحمت الهی متوجه تو گردیده و هنگام اجابتست

در شرایط دعاست

و در حدیث نبوی فرموده که اگر از امری خایف باشی یا حاجتی داشته باشی پس اول خدای بزرگی
و عظمت یاد کن و بر او ثنا کن چنانکه او سزاوار است و صلوات بر محمد و آل و صلوات الله علیهم
اجمعین بفرست و حاجت خود را طلب نمود را لکن به یاد او سعی کن که گریه کنی اگرچه بقدر او سر
مگسی باشد بدرستیکه پدرم میفرموده که نزدیکترین حالات بنده بخدا در هنگامیست که در
سجده باشد و گریان باشد و تضرع آنکه بدستی میباشد در حالت دعا موافق احادیث معتبره
آنست که اگر هنگام رغبت و رجا باشد کف دست را بسوی آسمان کنی چنانچه در سنت پیش کسی
داری که چیزی بدست دهد و اگر حالت خوف و بیم باشد پشت دستها را با آسمان بداری یعنی
من از اعمال خود نا امید شده ام و از کثرت بدی اعمال روی طلب ندارم و در حالت تضرع
انگشت سبابه راست را بجانب راست و چپ حرکت میدهی که میدانم که از اصحاب یمینم یا از
اصحاب شمال و از نیکوکارانم یا از بدکاران و در هنگام تبتل و انقطاع انگشت
سبابه دست چپ را بلند میکنی و پست میکنی آهسته که با آرام چنانکه کسی طلبد با اشاره
بآنکه میدانم که مرا بلند خواهی کرد یا پست خواهی کرد اشتر و در هنگامیکه گریه بسیار
شود و استغاثه و علامت التجا استغاثه ظاهر کرد دستها را از جانب سر بلند میکنی یا از پیش روی
خود پیش میبری که گویا حاجتم را داده اند و دست فراز میکنم که بگیرم آنچه را ببین که چه خدمت
بآن مرتبه جلال و عظمت و استغنا و بی نیازی با گدایان خوان احسانش چه نحو سلوک کرده و
ایشان را بنصیحت کتابها داده و آن رحمت شان خود را چه نزدیک کرده بنده و این فرستاده
بندگان را با ثنای خود خوانده و بندگان با نهایت احتیاج و بیچارگی مستغنی اند با پروردگار
خود سلوک مینمایند و از چنین خدا و نعمتی که پیوسته خوان احسانش برای نیکوکار و
بدکار کشیده رو میگردانند و بدر بهتران و لئیمان ممکنات میروند و حاجت خود را عرض
میکنند نمیدانند که کبریا حاجتی بدرگاه بزرگی باشد اول بیابد از دربانان اندرگاه
ارجوع شود میکرداند که دخول شخص با پادشاه اورا بآسانی حاصل شود و حاجتش زود بر
آورده شود دربانان درگاه مالک الملوک فقرا و مساکین اند باید که پیش از طلب حاجت تصدق
بکنند تا حاجتش زود بر آورده شود چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که شرکاء

در آداب دعا

شما احتیاج بیمار شود طبیب نزد خود طلبید و باو چیزی میدهید و اگر حاجتی بیابد و شما هیچ ندارید رشوه بدهید
بآن میدهید پس اگر حاجتی بخدا داشته باشید باید که تصدق بکند خواه کم و خواه زیاد و هم آنکه
اگر کسی حاجتی دارد و گاه هست که در درگاه کریم این حاجت دیگران را وسیله حاجت خود میکند باید
که اول حاجت دیگران را مقدم میدارد که آن کریم را خوش آید که او اهتمام بشان دیگران زیاده از خود
دارد و این معنی موجب این است که روائی حاجت او است با آنکه احتیاجی که خود دارد برای دیگران مطلب نما
گویم باید که با وجود احتیاج خود احتیاج برای دیگران مطلب پس احتیاج برای او نیز بهر وجه که
روا کند با آنکه در هنگام حاجت خواستن دیگران را با خود شریک میگردانند و این معنی نیز خوش
آیند طبع کریم است که آدمی همین در فکر خود نباشد و دیگران را و وقتیکه احتیاج با و میرسد فراموش
نکند چنانچه حقتعالی در سوره فاتحة الکتاب چنین تعلیم بندگان فرموده که در عرض عبادت و طلب
استعانت دیگران را با خود شریک کنند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که چون یکی از
شما دعا بکند عموم کند و مخصوص خود نگرداند که دعا با ستجابت نزدیکتر میشود و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل مؤمن را مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند بعد از
آن برای خود دعا کند دعایش مستجاب میگردد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هیچ
دعائی زودتر مستجاب نمیشود از دعای غایب برای غایب و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
فرمود که نزدیکترین باجابت دعاها دعای مؤمنیست که از برای برادر مؤمن خود کند غایبانه پس
ملکی موکل است بدعای او که میگوید آمین و از برای تو باد دو برابر آنچه از برای برادر خود دعا
کردی عطا میفرماید و حضرت صادق علیه السلام فرمود که دعا از برای برادر مؤمن خود غایبانه کردن
باعث زیادتی روزی میشود و بلاها را دفع میکند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که
هر مؤمنیکه از برای مؤمنین و مؤمنات دعا کند خدا بعدد هر مؤمنیکه گذشته است و خواهد آمد
از اول تا آخر دنیا مثل آنچه برای ایشان دعا کرده است باو برگرداند و بدرستیکه بنده را
در دنیا امر کنند که بجهنم برند پس ملائکه او را کشند که بجهنم برند در آنحال مؤمنان و مؤمنات
گویند که پروردگارا این بنده در دنیا برای ما دعا میکرد ما را شفاعت ده در حق او پس خدا ایشان را
شفیع او گرداند و بشفاعت ایشان نجات یابد و از ابراهیم بن هاشم منقولست که گفت عبد الله بن

در شرایط دعا

جندب را در عرفات دیدم که هیچ کس وقوفش از او نیکوتر نبود و پیوسته دستها بسوی آسمان بلند کرده بود
و آب دیده‌اش بر رو میریخت و دعا میکرد و بر زمین میریخت چون مردم فارغ شدند
بر گشتند با او گفتم که هرگز موقفی نیکوتر از موقف تو ندیده‌ام گفت والله که دعا نکردم مگر از برای برادران مؤمن خود
زیرا که از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام شنیدم که میفرمود که هر که از برای برادر مؤمن خود دعا
کند در غیبت او از عرش او را ندا کنند که از برای تو باد صد هزار برابر آنچه از برای او دعا کردی و نخواستم
که صد هزار مضمون را از دست بدهم برای یکی که نمیدانم مستجاب میشود یا نه و از حضرت علی بن الحسین صلوات
الله علیه منقولست که هرگاه ملائکه بشنوند که مؤمنی از برای برادر مؤمن خود دعا میکند در غیبت او یا او را
بنیکی یاد میکند با او میگویند که نیکو برادری هستی تو از برای برادر خود دعای خیر از برای او میکنی و او
از تو غایبست و او را بنیکی یاد میکنی خدا بتو عطا فرمود دو برابر آنچه از برای او سؤال کردی و ترا ثنا
کنند دو برابر آنچه ثنا گفتی و ترا است فضل زیادتی بر او و اگر بشنوند که برادر خود را ببدی یاد کند
و بر او نفرین میکند با او میگویند که بد برادری هستی از برای برادر خود باز ایست از بدگوئی و نفرین او
ای کسیکه خدا گناهان و عیبهای ترا پوشیده است متوجه حال خود شو و بعیوب خود نظر کن و خدا را
شکر کن که عیبهای ترا پوشیده است و بدانکه خدا بنده خود را از تو بهتر میشناسد و از حضرت صادق
منقولست که چون ظلمی بر کسی واقع شود و نفرین کند بر کسیکه بر او ظلم کرده است حق سبحانه و تعالی
میفرماید که شخص دیگر هست که ترا نفرین میکند که تو بر او ظلم کرده و ترا نفرین میکند اگر میخواهی نفرین ترا
و او را هر دو مستجاب کردانم و اگر میخواهی هر دو را تاخیر کنم تا عفو و رحمت من هر دو را فرا گیرد و آنچه
از جمله آداب دعا آنست که خدا را پیش از دعا بصفات بزرگواری و عظمت بستاید و کرم و ثنا بر کند
نعمتهای او را بر خود و دیگران یاد کند و او را بر آن نعمتها شکر کند چنانکه اگر کسی نزد بزرگی برود که مطلبی
عرض کند از ادب نیست که ابتدا شروع بمطلب کند بلکه ادب آنست که پیش از مطالب او را ستایش کند
بزرگواری او بکند و حق تعالی در سوره حمد بندگان را تعلیم فرموده است که پیش از عرض حاجت
حمد و ثنا فرموده خود را بمهربانی و رحیمی و سایر صفات کمال ستایش فرموده و بعد از آن
عبادت را وسیله انجام حاجت کرده زیرا که حاجت طلبیدن از او بغیر از خود نتوان کرد
مناسبت بعد از آن طلب استعانت و هدایت تعلیم فرموده و ایضاً احمد ... و نعمتهای خود

در شرایط دعا

موافق وعده الهی موجب مزید نعمت است و حسن طلبیدن که تو خداوند کریم و بسیار احسان کرده اکر اکنون
احسان نمائی بعید نیست و نعمتهای خدا را بر دیکران یاد کردن نیز حسن طلبی است که چون بهمه عالم
احسان کرده سزاوار است که بمن نیز احسان بکنی چنانکه شخصی نزد بزرگی میرود و قصیده یا نثر برای او
میخواند که نعمتهای او را یاد میکند که بر او نیز کرم کند و عطا داده شده است که بهترین دعاها الحمد لله
است و ایضا چون کناهان آدمی موجب محرومی از خیرات و سعادات است پیش از دعا استغفار از کناهان
باید کرد تا موجب دفع موانع شود و بعد از حمد و ثنا او را قربی بجناب اقدس مقدس ایزدی حاصل شود که دعا قبلش نزد وی
مزاور ده شود و بر این مضامین احادیث بسیار است چنانچه منقولست که مفضل بخدمت حضرت
صادق علیه السلام عرض نمود که دعای جامعی مرا تعلیم فرما حضرت فرمود که حمد الهی بکن که چون بنده حمد الهی کرد
هرکه نماز میکند برای خود دعا میکند میکوید سمع الله لمن حمده یعنی خدا مستجاب کرد دعای حمد
کنندکان خود را و در حدیث دیکر فرمود که هرگاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجتی سوال
نماید از حوائج دنیا و آخرت باید که ابتدا کند بثنا و مدح خداوند عالمیان و صلوات بر محمد صلی الله
علیه و آله بعد از آن حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیکر فرمود که اول خدا را بصفات کمال مدح کن پس
ثنا کن او را بر نعمتها و شکر کن پس اقرار بکناه خود بکن و بعد از آن سوال کن والله که هیچ بنده از کناه
بدر نمی آید مکر باقرار بکناهان خود و در حدیث دیکر فرمود که هرگاه حاجتی داشته باشید حمد
و ثنای پروردکار خود بکوئید بدرستیکه کسیکه حاجتی از پادشاهی طلب مینماید از برای او
مهیا میکند از سخنان بهترین سخنانیکه بتوان قدرت دارد که او را بآن سخن ستایش نماید و فرمود
که بدرستیکه شخصی داخل مسجد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شده دو رکعت نماز کرد و از خدا حاجت
سوال کرد حضرت فرمود که این بنده تعجیل کرد بر خداوند خود و دیکری آمد و دو رکعت نماز کرد و بعد
از آن خدا را ثنا کفت و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرستاد حضرت فرمود که حاجت خود را بطلب
که خدا عطا میفرماید و از جمله شرایط دعا صلوات فرستادنست بر محمد و آل محمد صلی الله
علیه و آله و سلم زیرا که اگر کسی حاجتی بدرگاه پادشاهی دارد مناسب آنست که تحفه برای مقربان
آن پادشاه بفرستد تا ایشان شفیع او باشند و اگر ایشان هم شفاعت نکنند چون آن
پادشاه مطلع میشود که با ایشان تحفه داده و مقربان او را نوازش فرموده او را خوش میآید

در شرایط استجابت

و حاجتش را روا میکند و ایضا کسیکه محبوب بزرگوار است نزد آن بزرگوار مدح او کردن و از برای او مطلب طلبیدن هر چند محتاج آن طلب نباشد آن محبوب آن بزرگوار را خوش می‌آید که محبوب او را ستایش میکنند این است که صلوات موجب قبول دعا میگردد نکته لطیفه کاملی در این باب در بیان شفاعت کبری کرده شد و تفصیلش را در شرح صحیفه کامله بیان کرده‌ایم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دعا محجوب است از آسمان تا مستجاب نمی‌شود تا صلوات بر محمد و آل او صلوات الله علیهم بفرستند و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه دعا کنند و پیغمبر صلی الله علیه و آله را یاد نکنند دعا بر بالای سر ایشان ایستاده باشد و چون صلوات فرستادند بالا میرود و در حدیث دیگر فرمود که هر که را بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل صلی الله علیه و آله بفرستد و بعد از آن حاجت خود را بطلبد پس دعا خود را ختم کند بصلوات بر محمد و آل محمد صلوات علیهم پس بدرستیکه خدا اکرم از آنست که دو طرف دعا را قبول فرماید و میان را رد کند زیرا که صلوات بر محمد و آل او البته مقبول است و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر صلی الله علیه و آله مذکور شود بسیار صلوات بر او بفرستید که هر که یک صلوات بر او بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات بفرستد و هزار صف از ملائکه و هیچ خلقی نماند مگر آنکه بر او صلوات فرستند بسبب صلوات خدا و ملائکه بر او و کسیکه چنین رحمتی را ترک کند جاهل و غافل است و خدا و رسول و اهل بیت او از او بیزارند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که صلوات بر من و اهل بیت من نفاق را از دل بر طرف میکند و بروایت دیگر فرمود که صداهای خود را بلند کنید بصلوات بر من که نفاق را زایل میگرداند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ده مرتبه بگوید یا رب صل علی محمد و آل محمد صد حاجت او برآورده شود که سی حاجت از حاجتهای دنیا باشد و بروایت دیگر فرمود که هیچ عملی در میزان سنگین‌تر از صلوات نیست و بدرستیکه عمل شخصی در قیامت اعمال او را بمیزان میگذارند سبک میباشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله صلوات بر او را در میزان او میگذارد سنگین میشود و بر اعمال او زیادتی میکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام بصباح بن سیابه فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که خدا بسبب آن ترا از آتش جهنم نگاه دارد گفتم بلی فرمود که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگو اللهم صل علی محمد و آل

در شرایط دعا

محمد را خدا دوری نور از کرمی ایشان دور نگاه دارد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقولست که هر که در روز جمعه صد مرتبه بر من صلوات بفرستد حق تعالی شصت حاجت او را
بر آورد سی حاجت دنیا و سی حاجت آخرت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون
شب جمعه میشود نازل میشوند از آسمان ملائکه بعدد ذرات هوا با صحیفه ها و قلمهای طلا و
لوحهای نقره در دست دارند و نمی نویسند تا روز شنبه علی الظهر الا صلوات بر محمد و آل محمد صلوات
الله علیهم پس در این شب و روز جمعه بسیار صلوات بفرستید و فرمود که سنت مؤکد است که در هر روز جمعه
بر محمد و اهل بیتش هزار مرتبه صلوات بفرستند و در روزهای دیگر صد مرتبه و حضرت امام
محمد باقر علیه السلام فرمود که هیچ عملی در روز جمعه بهتر نیست از صلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم
و بسند دیگر منقولست که هر که بعد از عصر روز جمعه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء
المرضیین بافضل صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک و السلام علیه و علیهم و رحمة الله
و برکاته حق تعالی صد هزار حسنه در نامه عملش ثبت نماید و صد هزار گناهش را محو نماید و صد هزار
حاجتش را بر آورد و صد هزار درجه برای او بلند کند و در روایت دیگر آنست که اگر هفت مرتبه بخواند
خدا بعدد هر بنده حسنه باو عطا فرماید و عملش را در آن روز مقبول کرداند و چون در قیامت مبعوث شود
در میان دو چشمش نوری ساطع باشد و در بعضی احادیث این زیادتی هست که و السلام علیه و علیهم
و علی ارواحهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته و هر یک را بخوانند خوبست و حضرت امام رضا
علیه السلام فرمود که هر که قادر نباشد بر چیزی که کفارهٔ گناهان خود را بدهد صلوات بر محمد و آل محمد
صلوات الله علیهم بفرستد که گناهانش را در هم میشکند و حضرت امام علی نقی علیه السلام فرمود که حق
تعالی ابراهیم را خلیل خود کرد برای آنکه صلوات بر محمد و آل محمد بسیار میفرستاد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که این نحو بر محمد و آل محمد صلوات فرستد که صلوات الله و صلوات
ملائکته و انبیائه و رسله و جمیع خلقه علی محمد و آل محمد و السلام علیه و علیهم و رحمة الله
و برکاته از گناهان پاک شود مانند روزی که از مادر متولد شده بوده و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بسند معتبر منقولستکه چون عطسه کنند بگویند الحمد لله رب العالمین و صلی الله
علی محمد و اهل بیته بسند معتبر دیگر منقولستکه کسی صدای عطسه کسی را بشنود حمد الهی بکند

در مستجاب نشدن دعا

وصلوات بر پیغمبر و اهل بیتش بفرستد هرگز بدرد دندان و درد چشم مبتلا نشود و قسمتها دیگر از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که فرمود که هر که صلوات فرستد بر من و آل من او صلوات
نفرستد بوی بهشت را نشنود با آنکه بوی بهشت از پانصد ساله راه شنیده میشود و شیخ طبرسی از حضرت
منقولست که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که بشارت میدهم ترا که جبرئیل علیه السلام مرا خبر داد که کسی
از امت من صلوات فرستد بر من بعد از آن صلوات بر آل من بفرستد درهای آسمان برای او گشوده
میشود و ملائکه هفتاد صلوات بر او بفرستند و اگر گناهکار باشد گناهانش میریزد چنانکه برگ از درختان
میریزد و حق تعالی میفرماید که لبیک ای بنده من و سعدیک ترا اجابت کردم و ملائکه را ندا فرماید
ملائکه من فرمایند که ای ملائکه من شما هفتاد صلوات بر او فرستاده اید من هفتصد صلوات بر او میفرستم و اگر
بر من صلوات بفرستد بر اهل بیت من صلوات نفرستد میان صلوات او و آسمان هفتاد حجاب بهم رسد
و حق تعالی میفرماید که لا لبیک و لا سعدیک اجابت تو نمیکنم و ملائکه را امر نماید که ملائکه من دعای او را
بالا مبرید مگر آنکه به پیغمبر من عترتش را ملحق کرداند پس دعای او برسد بمحل اجابت تا ملحق کرداند بر اهل
بیت مرا ظاهر احادیث معتبره آنست که هرگاه نام مبارک آن حضرت مذکور شود صلوات بر او و آلش
فرستادن واجبست و در احادیث معتبره وارد است که فرمود کسیکه من نزد او مذکور شوم و صلوات
بر من نفرستد که گناهانش آمرزیده نشود پس او را دور گرداند رحمت الهی و در احادیث دیگر فرمود که بخیل و
بدترین بخیلان کسیست که من نزد او مذکور شوم و صلوات بر من نفرستد و در حدیث دیگر فرمود که هر که
صلوات مرا فراموش کند راه بهشت را گم کرده است بسند معتبر از مالک جهنی منقولست که گفت من
گلی بدست حضرت امام جعفر صادق علیه السلام دادم حضرت گرفتند و بو کردند و بر دیده های خود گذاشتند
و بعد از آن فرمودند که هر که گلی را بگیرد و بو کند و بر چشمهایش گذارد و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد
هنوز آن گل بر زمین نگذاشته که خدا او را بیامرزد **حکمت سیم** در بیان سبب مستجاب نشدن
بعضی از دعاها بدانکه چون حق تعالی وعده فرموده است که دعای بندگان خود را مستجاب
کرداند البته خلف در وعده الهی نمیباشد پس اینکه دعاها اثر مستجاب نشدن ظاهر میشود چند جواب
میتوان گفت **وجه اول** آنکه چون حق تعالی حکیم علیم است کارهای او البته منوط بحکمت و مصلحت
میباشد پس وعده که فرموده مشروط بحکمت است یعنی اگر مصلحت شما باشد مستجاب میکنم چنانچه

اگرکه

در سبب مستجاب نشدن دعا

اگر کسی گوید که هرگاه از من چیزی سؤال به عطا میکنم و گویند فعلی گشته مطلب سعی بیده و باز هم قائلی
بیه بخود دیم و ان سایل هم را نها اراده از و داده را موجب هلاک او گردد البته عطا نکردن در چنین
حال نیکو است بلکه عطا کردن نیکو است و ظاهر است که اگر از روی فضل و اخلاق موجب ضرر او باشد
و منع اند و از روی حالت سؤال می‌نمایند حضرت امام زین العابدین علیه السلام در دعای طلب
صحیفه کامله باین معنی اشاره فرموده که ای خداوندی که مستعد نیست بخلف او و سبیل او اگر کسی گوید
که هرگاه چنین باشد دعا چه فایده دارد زیرا که هرچه به صلاح مکان بود البته خدا میدهد الحال حالا و از
جواب میگوئیم که ممکن است که بعضی امری بدون دعا مصلحت در عطا او نباشد و مصلحت مشروط بدعا
باشد پس امور بر سه قسم است بعضی آنست که بدون دعا مصلحت در عطای آن هست و اگر بدون دعا
کرامت فرماید و بعضی هست که با دعا نیز مصلحت در دادن نیست اظهر مطلق امنیم منفردا بینت بعضی
هست که با دعا مصلحت در عطای آن هست و بی دعا مصلحت نیست پس این امری عطایش موقوف بدعا
است و چون آدمی تمیز این امور بعقل خود نمیتواند کرد باید که در جمیع امور عظیمه که بعقل خود نتواند
دعا بکند و اگر حاصل شود عطایش موقوف بدعا است و اگر حاصل نشود از دعا مأیوس نشود
و بداند که الله صلاح آن در آن چیز نبوده که حق تعالی دعایش را مستجاب نکرده با آنکه اصل دعا
کردن عبادتی است بهترین عبادتها و موجب قرب میشود چنانچه حضرت رسالت علیه السلام فرموده
که دعا کن و مگو که آنچه مقدر شده است خواهد شد بدرستیکه دعا عبادت است و تفصیل
این کلام بعد از این مذکور خواهد شد **وجه دوم** آنست که هر چیز را شرطی چند میباشد
و مانعی چند میباشد که تا شرایط بعمل نیاید و موانع برطرف نشود ثمره آن فعل مترتب
نمیشود مثل آنکه حق تعالی فرموده که نماز کنید تا شما را بیامرزیم نماز را شرایط هست که اگر بدون
آن شرایط بعمل آورد مقبول نیست پس اگر کسی نماز بی وضو بکند نماز نکرده است و مستحق
آمرزش نیست و همچنین مانعی چند از تأثیر هست و چنانچه فرموده اند که نماز موجب قرب است
اگر کسی نماز کند و جمیع قبایح را بجا آورد تأثیر آن قبایح که موجب بعد و حرمان است
تأثیر نماز در قرب و همچنین اگر طبیبی گوید که ریوند مسهل است یعنی اگر با شرایطی که مقرر است
بخورند و چیزی که منافی عمل او باشد بجا نیاورند اسهال میکند پس اگر ریوند را بدون سحق

در مستجاب نشدن دعا

که یکی از شرایط عمل آنست که با یکمثقال ذره که منافی عمل است نخورد و عمل نکند که گفته‌اند طبیب خطا
نشده خواهد بود و همچنین دعا را شرایط هست چنانچه سابقا دانستی از تضرع و زاری
اهتمام و همچنین شایسته عبادت و ترک معاصی و خوردن حلال و تقدیم حمد و ثنا و صلوات و غیر
اینها از شرایط و رفع موانع که گذشت پس هرگاه یکی از اینها اخلال کند دعا مستجاب نشود
منافات با وعده الهی ندارد و چون این معنی در ضمن احادیثی که سابقا در باب شرایط مذکور شده به
وضوح پیوسته بهمین اکتفا مینمائیم **وجه سیم** آنستکه گاه هست که مصلحت دعا کننده
منظور باید و مصلحت در تاخیر آن میداند تا بزاری بکند در آن وقت با و صبر میسازد تا بیشتر
او دعا کند و در دنیا او درجات رفیعه بلند کرده و اگر زود حاجت او را برآورد ترک دعا میکند
و بان درجات عالیه فایز نمیگردد و بسیار باشد که حاجت مومن مستجاب گردانند و بعد از چند
سال با و بدهند چنانچه منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا میشود که دعا مستجاب
شود و در رسیدن با و تاخیر شود فرمود که بلی آیا نشنیده اید حدیث بکر فرمود که از وقت
که موسی و هرون علیهما السلام بر فرعون و قومش نفرین کردند و حق تعالی فرمود که دعای شما مستجاب شد
تا وقتیکه خدا فرعون را هلاک کرد چهل سال گذشت و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت
حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که چندین سال است که از خدا حاجتی سؤال میکنم و روا نمی
کرداند و از پرسش این حاجت در دلم چیزی بهم رسید حضرت فرمود که ای احمد زنهار که شیطان را
بر خود راه مده که ترا از رحمت خدا نا امید کرداند بدرستیکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام
میفرمود که بدرستیکه مؤمن از خدا حاجتی سؤال مینماید و خدا تاخیر مینماید استجابت دعای او را
از برای آنکه دوست میدارد شنیدن آواز دعا و ناله زاری او را پس حضرت امام رضا علیه السلام فرمود
که والله که آنچه خدا تاخیر میکند از مؤمنان از مطلبهای دنیا و آخرت با ایشان بهتر است
از آنچه در دنیا با ایشان میدهد بدرستیکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمود که سزاوار
نیست که دعای مؤمن در هنگام نعمت و رخا مثل دعای او باشد در وقت شدت و بلا و ضیق
باشد که همین که باو عطا کنند سست شود در دعا اگر کسی بپرسد که مؤمن هرگز از دعا ملال
حاصل نشود بدرستیکه دعا را تنبیه و منزلت عظیم نزد خدا هست پس تو باید صبر کردن در بلاها

در مستجاب نشدن دعا

نیکیها و طلب حلال نمودن و صلهٔ رحم کردن و روزه نهار که پرهیز و عبادت کردن و مقاصد دیگر
امر دیگر سبب سبکه ما اهل بیت صله میکنیم با کسیکه از ما قطع میکند و احسان میکنیم با کسیکه با
ما بدی میکند پس والله که در این امر عاقبت نیکو مشاهده مینمائیم و باید که چنانچه نسبت اکریم از کریمان دنیا
مند دنیا و عطا کنند بکرم و جبر چیزی سؤال کرده و تمنای الهی در نظر او سهل خواهد شد و چون نعمت
الهی بر مسلمانان زیاده باشد او اخطر عظیم هست بجهة حقوقی که از خدا بر او واجب شود و بیم این هست
که ترک نعمت شود و حقوق الهی ادا نتماید و موجب طغیان او گردد بگو بنزکه اگر بخیلی نیکو پادشاهی در گفته
من خواهی کرد که فلانی تو کردم اگر بفرموده تو عبادت کنم بگفته که عطا خواهم کرد و حال آنکه تو چه
خدائی بر خلق فرموده که پس اعتماد بفرموده خدا بیشتر داشته باش بدرستیکه خدا تو وعده کرده اما
خدا بفرموده است که چون بندگان از تو سؤال نمایند از حال من بگو که من با ایشان نزدیکم مستجاب میکنم
دعای دعا کننده که مرا بخواند و میفرماید که ناامید مشوید از رحمت الهی و میفرماید که خدا وعده
میکند شما را مغفرت عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که اعتماد شما بر خدا زیاده باشد
از اعتماد بر دیگران و در دل خود راه مدهید غیر از گمان نیک بخدا او قدر نا کاهان شما آمرزیده شوید
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بسیار است که حق تعالی دعای شخصی مستجاب میفرماید
و تاخیر مینماید تا مدتی که او زیاده دعا کند و در حدیث دیگر فرمود که گاه هست که بنده دعا
میکند پس حق تعالی میفرماید بدو ملک که بگو بدو که من حاجت او را مستجاب کردم و لیکن الحال باو
مدهید تا او دعا کند که من دوست میدارم که آواز او را بشنوم و گاه هست که بنده دعا میکند
پس حق تعالی میفرماید که زود حاجت او را بدهید که من صدای او را دشمن میدارم و در حدیث دیگر
فرمود که پیوسته مؤمن با خیر و حالت نیکو است مادام که امیدوار رحمت حق تعالی است مادام که استعجال
نکند که ناامید شود و ترک دعا کند راوی گفت که چگونه استعجال کند فرمود که استعجال آنست که گوید
این قدر مدت دعا کردم و اجابتی ندیدم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
روزی حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام در کوه بیت المقدس میگشت که چراگاهی برای گوسفندان خود
پیدا کند ناگاه صدای شخصی بگوشش رسید از پی صدا رفت دید که شخصی مشغول نماز است
و طولش دوازده شبر است چون فارغ شد حضرت خلیل الله پرسید که ای بنده خدا از برای که

در وجوه مستجاب نشدن دعا

نماز میکنی گفت از برای خدای آسمان حضرت ابراهیم علیه السلام پرسید که آیا غیر تو کسی از قوم تو باقی
مانده است گفت نه پرسید که خوراک تو از کجا بدست تو میآید گفت در تابستان میوه این درختها را
جمع میکنم و در زمستان آن را تناول میکنم فرمود که منزلت در کجا است اشاره بکوهی کرد که بعد از آب
بود حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که مرا با خود ببر که امشب با تو بسر برم گفت در میان راه آب
عظیمی هست که نمیتوان گذشت حضرت فرمود که تو چگونه عبور مینمائی گفت بر روی آب میروم حضرت
فرمود که مرا با خود ببر شاید که خدا بمن هم این کرامت بفرماید که بر روی آب راه روم چنانکه بتو کرامت
فرموده پس عابد دست حضرت ابراهیم علیه السلام را گرفت و با هم رفتند چون بآب رسیدند هر دو بر روی
آب روان شدند و گذشتند چون بمنزل عابد رسیدند حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که کدام روز
عظیمتر است عابد گفت که روز جزا که مظالم بندگان را از یکدیگر میگیرند حضرت فرمود که بیا که
دست برداریم و خدا را بخوانیم که ما را از شر آن روز ایمن گرداند عابد گفت که دعای مرا چه میکنی و الله
که سه سال است که برای مطلبی دعا میکنم و هنوز مستجاب نشده است حضرت ابراهیم علیه السلام
فرمود که میخواهی که ترا خبر دهم که برای چه دعای ترا حبس کرده اند گفت بلی فرمود که حق تعالی چون
بنده را دوست میدارد دعای او را حبس مینماید تا همیشه بدرگاه او آید و با او مناجات کند
و از خدا بطلبد و سؤال نماید و تضرع کند و چون بنده را دشمن میدارد دعایش را زود
مستجاب میگرداند یا ناامیدی در دل او میافکند که دیگر دعا نکند بعد از آن فرمود که حاجت تو چه
چیز بود گفت که روزی گله گوسفندی بر من گذشت و پسری نیکو روی با آن گله بود و آن پسر گیسوی
مشکبو داشت پرسیدم که این گوسفندان از کیست گفت از ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام پس من دعا
کردم که خداوندا اگر از برای تو در زمین خلیلی و دوستی هست بمن بنما ابراهیم علیه السلام فرمود که خدا
دعای ترا مستجاب کرد اینک منم ابراهیم دوست خداوند رحمن پس حضرت با او معانقه فرمودند
و چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مبعوث شدند مصافحه مقرر شد **وجه چهارم**
آنست که حق سبحانه و تعالی بعضی از بندگان را که حاجتی طلبند و صلاح ایشان در آن نباشد
اضعاف مضاعف آن حاجت را در دنیا و آخرت بایشان کرامت میفرماید پس دعای ایشان را رد نه
فرموده و حاجت ایشان را بر وجه اکمل روا کرده است چنانکه کسی از پادشاهی فلسی طلب نماید

در مستجاب نشدن دعا

این پادشاه در عوض جواهری باو عطا کند که صد هزار تومان قیمت داشته باشد هیچ عاقل میگوید
که خطا باو وارد کرده است بلکه او را مدح میکنند که اضعاف مضاعف آنچه سائل طلبیده
باو عطا فرموده پس درگاه پادشاه پادشاهان این کدام از آن با اهل و سایل التفات از آن مطالب
خسیسه را منظور نظر خود میگردانند و از حق تعالی سؤال مینمایند و او کریم علی الاطلاق فیض نعمتهای
بی نهایت و رحمتهای بی حد و احصا در برابر عطا میفرماید و نمیدانند آنها را میدانند و از عدم حصول آن
مطلب خسیس شکایت مینمایند اما آنچه در آخرت بایشان کرامت میفرماید درجات رفیعه و مراتب عالیه
بهشت است که نام زد محرومان خاخات دنیا و ناکامان عرصه نیستی و فنا کرده اند چنانچه بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که گاه هست که بنده در حاجتی خدا را میخواند و حق تعالی میفرماید
که اجابت دعای او را تاخیر کنید که من مشتاق آواز و دعای او هستم پس چون روز قیامت میشود حق تعالی
میفرماید که ای بنده من مرا خواندی در دنیا و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان ثواب را بعوض برای تو
مقرر ساخته ام و در فلان حاجت مرا خواندی و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان ثواب عظیم را بعوض
تو داده ام پس آن مؤمن از بسیاری عطاها و ثوابها که مشاهده نماید آرزو کند که کاش هیچ
دعای من در دنیا مستجاب نمیشد و اما آنچه در دنیا عطا میفرماید بجهت قرب و کمالات نامتناهیست
که لازم دعا است بغیر آنکه حقیقتا و تنها بندگان نادان را نوعی از دوری غایت لطف
و مهربانی با طبع جهول ایشان مدارا مینماید و بدنبال ام و خواهشهای طبع سرکش ایشان از روی حکمت
ایشان را ابا میکند و میکشاند چنانچه طفلی نسبت بپدر پادشاهی خواهد شکار کند اگر اول
باو بگوید بابا که من از بهر تو سخن خود میکنم و شهباز اوج عزت میگردانم هیچ فایده در تیجه آن
نمیکند بلکه اول او را بطعمه و دانه اشتهای تام خود میگرداند و چون قابل شد بر وی سخن بشر جا
میدهد هر جا بشر که منفر نشد بزودی بر میگردد و اگر پدر مهربان طفل را خواهد که بکسب علوم
و حقایق ترساند اگر صد هزار دلیل و برهان برای او بگوید فایده نمیکند بلکه او را بچوب و مویز
و وعده قبای رنگین و عبای زر بمکتب آشنا میکند و چون لذت فهم حقایق و حکمتها را یافت
نسبتها عظیم او را از آن شغل باز نمیتوان داشت همچنین این حیوانات عدیم الشعور و طفل
طبعان مغرور چون فضیلت و کمال و لذت و بهره از خود دیدند و پوشیدند و دینار و درهم و خیل

در مستجاب شدن دعا

چشم و سایر لذات جسمانی نیافته اند و حکیم مطلق کریم لایزال با نهایت مرتبه عظمت و استغنا و جلال
بشارت داده که هر چه خواهید از من بطلبید و نهایت شرف خود را از من بخواهید حتی
طعام را از من بطلبید تا آنکه از این راه رو بدرگاه او آورند و از برای دعا و توسل و مناجات
با ... نیکی بمرتبه اشتیاق و قرب فایز گردند و لذت مناجات او بیابند و از جود و بر
نامتناهی در جمیع امور رو باو داشته باشند و هی کرم بی منتها که بنام و ... بساط
قرب خود میرسانند و بوسیله خواهشهای نفسانی مقرب حضرت یزدانی میگردانند و آن جاهل
نادان شبهه میکند و دلگیر است که حاجتم برآورده نشده انسان ان الانسان لربه لکنود
مگو ... که اصل دعا کردن عبادت است و این همین بندگی خدا کرده و ثوابهای آخرت ...
و پا بر بساط قرب خداوند جبار گذاشته و خداوند عالم را انیس همراز خود گردانیده و بسمع یقین
و ایمان لبیکها از عرش رفعت شنیده و اگر مغز مناجات و لذت آن را بفهمی و ... را
بگوش دل بشنوی دلداریها و بنده نوازیهای محبوب حقیقی را در هنگام تضرع و دعا ادراک
نمائی حاجتها را از روی رضا خود ... خواهی کرد اگر رخصت دخول مجلس پادشاهی ... عاجز بیابی
و گوشه چشم التفاتی از ایشان ببینی تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی همین ... خاک
همین بس است که او را با جناب رب الارباب ... رخصت مکالمه و عرض حاجات داده اند
و کلیدهای خزاین رحمت را بدست ... سپرده اند و متکفل امور و مصالح او گردانیده اند و حضرت
رب العزه مقرر فرموده که تو دعا بکن و خیر خود را بمن گذار و او سرکشی میکند و از ... و علم ناقص
جهل کامل خود بر ایجاب ... میکند و حکم ... اگر غفلت عقلها را پریشان نکرده بود
با بیست که ... این احادیث متواتره را بشنود که حضرت عزت مقرر فرموده که حاجت او را برنمی
آورم که من او را دوست میدارم و مشتاق ناله او میبودم تا که ... حاجت برنیامدن از شوق
تمام دل برود و بگردد ... اما نخواهیم که چون سخن بانجا رسید عبارت با
رسالت و مطلب ... سخن را مختصر کرده ختم میکنیم این مبحث را بذکر جماعتیکه دعای ایشان
مستجاب است و جمعی که دعای ایشان مستجاب نیست بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که سه کس است که دعای ایشان مستجاب است کسیکه حج بیت الله الحرام رود و دعای ...

مستجاب

در مستجاب شدن دعا

مستحب است پس نیک باحوال ایشان برسید تا در حق شما دعا کنند و کسیکه بجهاد فی سبیل الله رود یا بسر
نیکو خلافت کنید در اهل ایشان و کسیکه بیمار باشد دعای او مستجاب است پس او را بخشم میاورید
و دلتنگ نگردانید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که پنج دعا است که از پروردگار عالم
محجوب نمیگردد دعای امام عادل و دعای مظلوم حقتعالی میفرماید که البته از برای تو انتقام میکشم
اگر چه بعد از مدتی باشد و دعای فرزند صالح از برای پدر و مادرش و دعای پدر صالح از برای فرزند
و دعای مؤمن از برای برادر مؤمنش غایبانه حقتعالی میفرماید که تو را دو برابر او کرامت کردم و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بپرهیزید از نفرین مظلوم که دعای او را از حجابها میگذرانند
تا آنکه حقتعالی بسوی آن نظر میفرماید و میفرماید که بلند کنید دعای او را که من مستجاب میکنم و به
پرهیزید از نفرین پدر که از شمشیر تیزتر است و در حدیث دیگر فرمود که چهار کساند که دعای ایشان رد
نمیشود تا آنکه درهای آسمان برای ایشان گشوده میشود و دعای ایشان بعرش میرسد دعای پدر از
برای فرزند و نفرین مظلوم بر ظالم و دعای کسیکه بعمره رفته باشد تا برگردد و دعای روزه دار تا
افطار نماید و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که سه دعا است که از حقتعالی محجوب نمی
گردد دعای پدر برای فرزند اگر با او نیکی کرده و نفرین پدر بر فرزند اگر عاق او کرده و نفرین مظلوم
بر ظالم و دعای مظلوم برای کسیکه او را یاری کند و حق او را از ظالم بگیرد و دعای مؤمنی که در حق
برادر مؤمنی کند که با او مواسات و احسان کرده باشد برای خوشنودی اهلبیت رسول خدا صلوات
الله و نفرینی که مؤمن بر کسی کند که محتاج باو شده باشد و مضطر باشد و او قدرت بر مواسات
و احسان باو داشته باشد و نکند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که پنج کساند که دعای ایشان
مستجاب نیست مردیکه حقتعالی طلاق زنش را بدست او گذاشته و آن زن او را آزار میکند و مالی ندارد که
مهر او را بدهد و او را رها کند و نمیکند و بر او نفرین میکند و کسیکه غلامش سه مرتبه بگریزد و او را
نفروشد و بر او نفرین کند باز چون بگریزد دعا کند که خدا باو برگرداند و شخصی که در زیر دیوار خم
شده شکسته گذرد و تند نگذرد و دعا کند که بر سرش نیاید و شخصی که مال بکسی قرض بدهد
گواه نگیرد و دعا کند که بر سرش بیاید خدا مالش را باو رساند و شخصیکه قدرت بر طلب روزی
داشته باشد و در خانه خود بنشیند و طلب نکند و گوید خدایا مرا روزی ده فصل بیستم در

در بعضی از اذکار

ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات که باسانید معتبره منقول گردیده است و این مشتمل است
چند باب **باب اول** در بیان فضیلت اذکار است و آن مشتمل است بر چند فصل **فصل**
اول در فضیلت تسبیحات اربع است بسند معتبر از حضرت امام حسن منقول است که جمعی
از یهود بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند و اعلم ایشان از مسئله چند سؤال نمود و چون
جواب شنید مسلمان شد و از جمله مسئلها این بود که پرسید که یا محمد مرا خبر ده از کلماتی که حق تعالی
آنها را برای حضرت ابراهیم علیه السلام اختیار نمود در هنگامی که خانه کعبه را بنا کرد حضرت فرمود که بلی
این کلمات بود سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر یهودی پرسید که چه ثواب دارد کسی
که این کلمات را بگوید حضرت فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید با او تسبیح میگویند آنچه در زیر
عرشند پس بگوینده تسبیح ده برابر ثواب تسبیح آنها عطا میکنند و چون الحمد لله میگوید حق تعالی نعیم دنیا
با او کرامت میفرماید و وصل میکند او را بنعیم آخرت و این کلمه ایست که چون اهل بهشت داخل بهشت میشوند
این کلمه را میگویند و سخنانی که در دنیا میگفتند همه منقطع میگردد بغیر این سخن و اما لا اله الا الله
پس بهشت جزای آنست چنانچه حق تعالی میفرماید هل جزاء الاحسان الا الاحسان یعنی نیست
جزای لا اله الا الله مگر بهشت یهودی گفت راست میگوئی یا محمد بسند معتبر دیگر از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سبحان الله میگوید حق تعالی برای او در بهشت درختی غرس
مینماید و کسیکه الحمد لله میگوید درختی برای او میکارد و کسیکه الله اکبر میگوید درختی برای او غرس
مینماید شخصی از قریش بحضرت عرض نمود که پس ما در بهشت درخت بسیار داریم حضرت فرمود بلی لیکن
بپرهیزید از اینکه آتشی بفرستید که آن درختان را بسوزاند زیرا که حق تعالی میفرماید که ای گروه مؤمنان
اطاعت نمائید خدا و رسول را و باطل مکنید عملهای خود را و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقول است که فقراء بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند و گفتند یا رسول الله اغنیا را مالی
هست که بنده آزاد کنند و ما نداریم و ایشان را مالی هست که حج کنند و ما را نیست و ایشان را
مال هست که تصدق کنند و ما نداریم حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر است
از صد بنده آزاد کردن و هر که صد مرتبه سبحان الله بگوید بهتر است از صد شتر را خود بردن
بحج که بکشند آنها را از برای خدا و هر که صد مرتبه الحمد لله بگوید بهتر است از صد اسب که زین و لجام

در بعضی از اذکار است

کرده مردم را سوار کند بچهار فرسنگ و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید کسی از او در آن روز
عملش بهتر نباشد مگر کسیکه زیاده از صد مرتبه بگوید پس چون اینخبر باغنیا رسید ایشان نیز
این اعمال را بجا آوردند فقرا بخدمت آنحضرت آمدند و گفتند که اغنیا نیز این کارها کردند حضرت
فرمود که این فضل خداست بهر که میخواهد عطا میفرماید و بسند معتبر از حضرت امام رضا
علیه السلام منقولست که حقتعالی بر خود واجب گردانیده است که هر مؤمنی صد مرتبه الله اکبر
بگوید و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس بگوید اللهم زوجنی من الحور العین البته حقتعالی
حوریه در بهشت باو کرامت فرماید و این پانصد کلمه مهر آن حوریه باشد پس از این جهة حقتعالی بحضرت
رسول صلی الله علیه و آله وحی فرمود که مهر زنان مؤمنه پانصد درهم سنت گردانید و بسند معتبر
منقولست که بسیار بگوئید لا اله الا الله و الله اکبر را که هیچ چیز نزد خدا محبوبتر از این دو کلمه نیست
و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که سبحان الله نصف میزان اعمال است
و الحمد لله پر میکند میزان اعمال را و الله اکبر ما بین آسمان و زمین را پر میکند و بسند معتبر از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بسیار بگوئید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا
الله و الله اکبر بدرستیکه این کلمات می آیند در روز قیامت با مقدمات و توابع و تعقیبها که از پیش
رو و عقب خود دارند و اینها اند باقیات صالحات یعنی امور شایسته که از برای صاحبانش می مانند
نفع آنها و حقتعالی فرموده است که باقیات صالحات بهتر است بنزد پروردگار تو از اسباب متاعهای زندگانی
دنیا و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روزی باصحاب
خود التفات نموده و فرمود که برای خود سپرها اخذ کنید و مهیا سازید صحابه گفتند که مگر دشمنی
بما روی آورده است که سپر از برای دفع ضرر ایشان مهیا سازیم فرمود که نه و لیکن از برای
دفع آتش جهنم از خود بگوئید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بگوید سبحان الله را از روی تعجب حقتعالی از آن تسبیح
مرغی خلق فرماید که آن مرغ زبانی بوده باشد و در میان ملائکه مستجابان تسبیح الهی کند تا روز قیامت
و همچنین است الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر فصل دوم در ثواب تهلیل است

در فضیلت تهلیل است

ثواب بی نهایت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که حقتعالی بحضرت موسی علیه السلام
خطاب فرمود که اگر آسمانها و ساکنان آنها و زمینهای هفتگانه در یک کفه ترازو باشند و لا اله
الا الله در کفه دیگر این بر آنها زیادتی میکند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که تلقین کنید بمردهای خود در وقت جان کندن لا اله الا الله
که گناهان را خراب میکند و در هم میشکند صحابه گفتند یا رسول الله کسیکه در صحت بگوید چون است
حضرت فرمود که این بیشتر باعث در هم شکستن و برطرف شدن گناهان میشود بدرستیکه لا اله الا الله
مونس مؤمنست در حال حیوة و نزد مردن و در هنگام مبعوث شدن بدرستیکه جبرئیل علیه السلام بمن
گفت که یا محمد در قیامت خواهی دید که از قبرها مبعوث میشوند و بعضی مبعوث میشوند و با ایشان میگویند
لا اله الا الله و الله اکبر و جمعی دیگر مبعوث میشوند و فریاد میکنند که یا ویلاه یا ثبوراه و بسند
دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید برای او درختی
در بهشت بکارند از یاقوت سرخ که ریشه اش از مشک سفید باشد و میوه اش از عسل شیرین تر و از برف
سفید تر باشد و از مشک خوشبوتر باشد و در آن درخت میوه ها باشد بشکل پستان دختران باکره
که چون شکافته شود هفتاد حله از میان آن بیرون آید و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است
که هر بنده مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلمه بالا رود و هر سقفی را بشکافد و بهر گناهی از گناهان او
که برسد محو نماید تا چون بحسنات او رسد قرار گیرد و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که هیچ عملی ثوابش عظیمتر از شهادت لا اله الا الله نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقول است که بهترین عبادتها گفتن لا اله الا الله است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عمل او در آن روز بهترین اعمال مردم باشد مگر کسی
که بیشتر از او این کلمه را گفته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که
هر عبادتی را اندازه هست که بآن منتهی میشود مگر ذکر که حقتعالی از برای آن اندازه نیست که بآن منتهی شود
چنانچه حقتعالی نمازهای پنجگانه را واجب گردانیده است کسیکه آنها را ادا نماید حد آنرا بجا آورده است
و همچنین کسیکه روزه ماه مبارک رمضان را بگیرد واجبش را ادا کرده است و کسیکه حج
کند اندازه اش بعمل آمده است بغیر از یاد خدا که حقتعالی باندک آن راضی نشده است و اندازه و غایتی

برای آن

در فضیلت تهلیل

بدانکه مقرر شناخته است بعد از آن این آیه را خوانند یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله
ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا که هر چند ظاهر لفظش اینست که ای گروه مؤمنان یاد کنید
خدا را یاد کردن بسیار و تسبیح و تنزیه کنید او را در بامداد و پسین پس این آیه برای تعقیب مقرر شناخته حضرت
بعد از آن فرمود که پدرم بسیار یاد خدا میکرد با او که راه میرفتم مشغول ذکر بود و چون با مردم
سخن میگفت سخن گفتن او را از یاد خدا باز نمیداشت و پیوسته میدیدم که زبانش بکامش چسبیده
بود و مشغول ذکر لا اله الا الله بود و در صبح ما را جمع میکرد و امر میفرمود که مشغول ذکر
و یاد خدا باشیم تا طلوع آفتاب و میفرمود که هر که قرآن میتواند خواند قرآن بخواند و هر که
قرآن نمیتواند خواند گوید ذکر خدا بکنند و خانه که در آن قرآن میخوانند و یاد خدا میکنند برکت آن
خانه بسیار میشود و شیاطین از آن خانه دوری میکنند و آن خانه روشنی میدهد اهل آسمانها را
چنانچه ستارهای روشن اهل زمین را روشنی میدهند و خانه که در آن قرآن خوانده نه
میشود و یاد خدا در آن نمیکنند برکت آن خانه کم است و ملائکه از آن خانه دوری میکنند و شیاطین
در آن خانه حاضر میباشند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که آیا شما را خبر دهم
به بهترین اعمال که بیشتر موجب رفع درجات شما گردد و نزد خداوند شما مقبولتر باشد
از برای شما از دینار و درهم و بهتر باشد از برای شما از آنکه با دشمنان دین ملاقات
کنید و بکشید و کشته شوید گفتند بلی فرمود که یاد خدا بسیار کنید پس فرمود که شخصی بخدمت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و پرسید که بهترین اهل مسجد کیست فرمود که هر که
ذکر خدا بیشتر کند فرمود که هر که را خدا زبان ذکر کننده عطا فرماید پس بدرستی که خیر
دنیا و آخرت باو کرامت فرموده است و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
است که هر که خدا را بسیار یاد کند خدا او را دوست دارد و هر که ذکر خدا بسیار کند حق
تعالی دو برات برای او بنویسد یکی بیزاری از آتش جهنم و یکی بیزاری از نفاق و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که لا اله الا الله را از روی اخلاص بگوید داخل بهشت
شود و اخلاصش آنست که این کلمه طیبه او را مانع شود از مرتکب شدن هر چیزی که خدا او را
حرام کرده است و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید بغیر

هفتم
در فضیلت

وحید تحمید خدا از ان کلمه مرغی خلق فرماید که تا روز قیامت بر بالای سر گوینده این کلمه بال زنند و ذکر
خدا کنند و ثوابش از او باشد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که تلقین
کنید مردگان خود را لا اله الا الله بدرستیکه هر که اخر کلامش لا اله الا الله باشد داخل بهشت می
شود و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون حضرت نوح داخل کشتی شد
حق تعالی باو وحی نمود که هر وقت که خوف غرق شدن داشته باشی هزار مرتبه لا اله الا الله بگو
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که جبرئیل علیه السلام نزد حضرت رسول
صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا محمد خوشا حال کسی از امت تو که بگوید لا اله الا الله وحده وحده
و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه لا اله الا الله الملک
الحق المبین بگوید خداوند عزیز جبار او را پناه دهد از فقر و وحشت قبر و او را باعث جلب گرداند سبب
توانگری او گردد و چنان باشد که در بهشت را کوبید و بسند معتبر دیگر از انحضرت منقولست که
هر که هر روز سی مرتبه این تهلیل را بخواند و کسب توانگری پیش کند خدا درویشی و بسند معتبر
از انحضرت منقولست که هر که هر روز پانزده مرتبه این تهلیل را بگوید لا اله الا الله حقا
حقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا حق تعالی روی رحمت
خود را بسوی او بگرداند و از او روی لطف بر نتابد تا او را داخل بهشت گرداند و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله حق تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و
بروایت دیگر دو هزار هزار حسنه برای او ثبت نماید و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که هر روز ده مرتبه این دعا را بخواند اشهد ان لا اله الا الله وحده لا
شریک له الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا بنویسد حق تعالی از برای
او چهل و پنج هزار حسنه و محو کند از نامه اعمال او چهل و پنج هزار گناه و بلند گرداند از برای او
چهل و پنج هزار درجه و در روایت دیگر وارد شده است که این دعا حرز باشد برای او در روز
از شر شیطان و مردم صاحب سلطنت در آن روز و گناه کبیره او را فرو نگیرد و بروایت دیگر وارد
شده است که هر که در هر روزی این دعا بخواند حق تعالی برای او چهل و پنج هزار درجه بلند کند

و چنان

در فضیلت تسبیحات

چنان باشد که در آن روز دوازده مرتبه ختم قرآن کرده باشد و حق تعالی در بهشت خانه برای او
بفرماید **فصل سیم** در فضیلت تسبیح است بسند معتبر از یونس بن یعقوب منقول است
که از حضرت صادق علیه السلام سؤال نمود که کسی که صد مرتبه سبحان الله بگوید از ذکر بسیار کرده
و عمل بفرموده خدا در اینکه امر به ذکر کثیر نموده کرده باشد فرمود که بلی و بسند صحیح از آنحضرت منقول
است که هر که بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم و بحمده حق تعالی سه هزار حسنه از برای
او ثبت نماید و سه هزار گناه از او محو نماید و سه هزار درجه از برای او مرتفع گرداند و مرغی در بهشت
از برای او خلق نماید که تسبیح الهی کند و ثواب تسبیحش از او باشد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید جمیع ملائکه بر او صلوات میفرستند و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سی مرتبه بگوید سبحان الله و بحمده سبحان
الله العظیم رو کند بتوانگری و پشت کند از فقر و بکوبد در بهشت را و از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله منقول است که هر که بگوید سبحان الله و بحمده ایزد تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد
هزار هزار گناه از او محو نماید و هزار هزار درجه برای او بلند کند و هر که زیاده بگوید خدا ثوابش را
زیاده کند و هر که استغفار کند خدا گناهش را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
سؤال نمودند منقول است که هر که هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی از او دفع نماید هفتاد نوع
از بلا را که سهلتر آنها فقر باشد و بسند دیگر همین مضمون از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول
است و بسند دیگر از آن حضرت منقول است که حق سبحانه و تعالی چون نور مقدس نبوی صلی الله
علیه و آله را خلق نمود او را در حجاب القدرة دوازده هزار سال ساکن گردانید و در آنجا آنحضرت این
تسبیح میگفتند سبحان ربی الاعلی و در حجاب العظمة یازده هزار سال ماندند و این تسبیح را می
گفتند سبحان من هو قائم لا یلهو و در حجاب الرحمة ده هزار سال ساکن بودند و این تسبیح را می
گفتند سبحان الرفیع الاعلی و در حجاب السعادة هشت هزار سال بودند و این تسبیح را میگفتند
سبحان من هو دائم لا یسهو و در حجاب الکرامة هفت هزار سال با این تسبیح مشغول بودند سبحان
من هو غنی لا یفتقر و در حجاب المنزلة شش هزار سال با این تسبیح مشغول بودند که سبحان العلیم
الکریم و در حجاب الهدایة پنج هزار سال ماندند و این تسبیح میفرمودند سبحان ذی العرش العظیم

در فضیلت تحمید است

و در حجاب النور چهار هزار سال سکنی داشتند باین تسبیح سبحان ربّ العزّة عمّا یصفون و در حجاب
الوقار سه هزار سال ماندند و این تسبیح میگفتند سبحان ذی الملک والملکوت و در
حجاب الحمد دو هزار سال بودند و غذا این تسبیح می‌بود سبحان الله وبحمده و در حجاب الشفاعة
یکسال باین تسبیح اشتغال داشتند سبحان ربّی العظیم وبحمده **فصل چهارم** در فضیلت تحمید است
و انواع محامد بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که کدام عمل نزد خدا بهتر از اعمال است
فرمود که حمد او کردن و از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقولست که هر که بگوید الحمد لله
شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه التحیة والثناء منقول
است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر گاه خدا نعمتی باو کرامت فرماید حمد الهی بکند و هر که
روزی او دیر برسد استغفار بکند و هر گاه اندوهی رو دهد یا کاری دشواری پیش آید بگوید لا حول
ولا قوّة الا بالله و بسند معتبر دیگر از حضرت امام رضا علیه التحیة والثناء منقولست که چون حضرت
رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و آله را امری رو میداد که موجب سرور بود میفرمود که الحمد لله الذی
بنعمته تتمّ الصالحات و چون امری رو میداد که موجب اندوه بود میفرمود که الحمد لله علی کل حال و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر روز حمد الهی میکردند سیصد و
شصت مرتبه بعدد رگهای بدن باین حمد که الحمد لله ربّ العالمین کثیرا علی کل حال و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون کسی را ببینی که ببلائی مبتلا گردیده است سه مرتبه
این حمد را آهسته بخوان که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به ولو شاء فعل نقلها از این
فرمود که هر که در این حال این دعا را بخواند هرگز بآن نوع از بلا مبتلا نشود و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام مرویست که هر که بگوید الحمد لله کما هو اهله کاتبان اعمال از نوشتن باز میمانند و
میگویند خداوندا ما غیب را نمیدانیم یعنی حمدی که تو سزاواری ثواب را نمیدانیم حقتعالی در جواب ایشان
میفرماید که آنچه بنده من گفته شما بنویسید ثوابش بر من است و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقول
است که هر که هر روز سه مرتبه بگوید الحمد لله علی کل نعمة کانت او هی کائنة شکر نعمتهای گذشته
و آینده را ادا کرده است **فصل پنجم** در فضیلت استغفار است بسند معتبر از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام منقولست که خود را خوشبو و معطر گردانید با استغفار تا رسوا نکند شما را

بوی گناها

در اذکار متفرقه است

بجا مید گناهان و تجدید توبه بکوشد و بسیار استغفار روزی را زیاد میکند و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که بهترین دعاها استغفار است و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که چون بنده استغفار بسیار کند صحیفهٔ عملش که بالا میرود میدرخشد
و روشن میباشد و از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقولست که هر که بگوید استغفر الله
و اتوب الیه او متکبر و جبار نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که
استغفار کردن و گفتن لا اله الا الله بهترین عبادتهاست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در مجلسی که مینشستند هر چند اندک می نشستند
برنمیخاستند تا بیست و پنج مرتبه استغفار نمیکردند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله هفتاد مرتبه میفرمودند که استغفر الله و هفتاد مرتبه میفرمودند
که اتوب الیه و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که گناهی میکند هفت ساعت
او را مهلت میدهند اگر این استغفار را سه مرتبه خواند برو نمینویسند استغفر الله الذی لا
اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در روزی
صد مرتبه بگوید استغفر الله حق تعالی هفتصد گناه او را بیامرزد و خیر نیست در بنده
که در روزی هفتصد گناه بکند و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر
مؤمنیکه در شبانروزی چهل گناه کبیره بکند و با ندامت و پشیمانی بگوید استغفر الله الذی لا
اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات و الارض ذا الجلال و الاکرام و اسئله ان یصلی علی
محمد و آل محمد و ان یتوب علی البته حق تعالی آن گناهان را بیامرزد و خیری نیست در بنده که در
شبانروزی چهل گناه کبیره بکند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله در هر روز و شب صد مرتبه توبه و استغفار میکردند با آنکه گناهی از آنحضرت هرگز صادر
نمیشد **فصل ششم** در فضیلت اذکار متفرقه است بسند معتبر از حضرت جعفر بن محمد
الصادق علیهما السلام منقولست که در عجب دارم از کسیکه او را ترسانند چگونه پناه
نمیبرد بکلمه حسبنا الله و نعم الوکیل زیرا که حق تعالی میفرماید بعد از آنکه این کلمه را گفتند بر
گشتند با نعمتی عظیم از جانب خدا و فضل بسیار و بایشان نرسید بدی و عجب دارم از کسیکه غمی

در اذکار متفرقه است

او را عارض میشود چرا پناه نمیبرد باین کلمه که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی گفت که لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین زیراکه حقتعالی بعد از آن میفرماید که پس ما دعای یونس را مستجاب کردیم و او را نجات دادیم از غم و چنانکه او را نجات دادیم و همچنین نجات میدهیم مؤمنان را و عجب دارم از کسیکه دشمنان در مقام مکر باشند او چرا پناه نمیبرد باین آیه که و افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد زیراکه حقتعالی میفرماید که چون مؤمن آل فرعون این کلمه را گفت خدا او را حفظ کرد و نگاه داشت از بدیهای آنچه مکر نسبت باو کرده بودند و عجب دارم از کسیکه اراده مال و متاع دنیا داشته باشد چرا پناه نمیبرد باین کلمه که ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله زیراکه حقتعالی میفرماید که برادر مؤمن بیرایمان دار میگفت که چرا داخل باغ خود که شدی این کلمه را نگفتی اگر مرا میبینی که از تو در مال و فرزند کمترم پس شاید پروردگار من بهتر از باغ تو بمن عطا فرماید و شاید را حقتعالی در مقامی اطلاق میکند و بسند کالمعتبر از آنحضرت صلوات الله علیه منقولست که شخصی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد شکایت نمود از وسوسه سینه و بسیاری قرض و احتیاج حضرت فرمود که مکرر این کلمات را بخوان توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا بعد از اندک وقتی آمد بخدمت آنحضرت آمد و گفت برکت آن خدا حقتعالی وسوسه سینه مرا برطرف کرد و قرض مرا ادا و روزی مرا فراخ کرد و بسند صحیح دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حضرت آدم علیه السلام بحقتعالی شکایت کرد وسوسه خاطر و اندوه را جبرئیل علیه السلام نازل شد گفت یا آدم بگو لا حول و لا قوة الا بالله چون آدم علیه السلام این کلمه را گفت وسوسه و اندوه از او برطرف شد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که نعمتهای الهی بر او بسیار شود الحمد لله رب العالمین و کسیکه فقر و احتیاج بر او زیادتی کند بسیار بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بدرستیکه این کلمه گنجی است از گنجهای بهشت و در آن شفای نود و نه درد هست که کمترش هم و اندوه است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب معراج حقتعالی بحضرت رسول صلی الله علیه و آله وحی فرمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینهای عرش خود لا حول و لا قوة الا بالله و لا ملجا منک الا الیک و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقو

در اذکار متفرقه

است که هر که را اندوهی عارض شود بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و در حدیث دیگر
منقولست که ابوذر رحمه الله گفت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم مرا وصیت نمود که این
کلمه را بسیار بگویم و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که هر روز صد مرتبه
لا حول و لا قوة الا بالله بگوید حق تعالی از او هفتاد نوع از بلا دفع نماید که سهلترش غم و اندوه
باشد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که دعا کند و ختم کند دعای خود را بگفتن
ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله البته دعای او مستجاب شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
منقولست که هر که هفتاد مرتبه بگوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله حق تعالی بگرداند
از او هفتاد نوع از انواع بلا را که کمتر آنها آن باشد که دیوانه شود و بسبب دیوانگی هلاک شود
و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که خدا را ملکی هست موکل باسمان اول اسمعیل نام دارد
چون بنده هفت نوبت میگوید یا ارحم الراحمین آن ملک میگوید ارحم الراحمین صدای ترا
شنید هر حاجتی که داری بطلب تا عطا کند و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که ده مرتبه
بگوید یا الله حق تعالی باو خطاب فرماید که لبیک چه حاجت داری و همچنین اگر ده مرتبه یا رب بگوید
همین خطاب بکند او را ایضا بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که بگوید یا رب یا الله
آنقدر که یکنفس او وفا کند باو خطاب فرماید حق تعالی که لبیک حاجت خود را بگو و در حدیث
دیگر که بعضی از فرزندان پدرم بیمار شد پدرم باو گفت که بگو ده مرتبه بگو یا الله که هیچ
از مؤمنان ده مرتبه این کلمه را نمیگوید مگر آنکه پروردگار عالم میفرماید که لبیک ای
بنده من حاجت خود را سؤال کن و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که
فرمود که پدرم را در خواب دیدم فرمود که هرگاه بشدتی و سختی گرفتار شوی بسیار بگوی یا
رؤف یا رحیم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ببعضی از اصحاب خود
فرمود که میخواهی ترا تعلیم کنم اسم اعظم الهی را بخوان سوره حمد و سوره قل هو الله احد و آیة الکرسی
و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر پس رو بقبله هر حاجتی که داری از خدا بطلب و بسند معتبر از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اسم اکبر خدا است یا حی یا قیوم و بروایت دیگر از
حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقولست که این دعا مشتمل است بر اسم اعظم یا

در اذکار مخصوصه

اللهم یا الله یا الله وحدک وحدک لا شریک لک انت المنان بدیع السموات والارض ذوا
الجلال والاکرام وذوا الاسماء العظام وذوا العز الذی لا یرام والهکم اله واحد
لا اله الا هو الرحمن الرحیم وصلی الله علی محمد وآله اجمعین بعد از خواندن این دعا هر حاجتی
که داری بطلب و بسند معتبر از سکین بن عمار مروی است که گفت شبی در مکه خوابیده بودم شخصی
بخواب من آمد و گفت برخیز که شخصی خدا را در زیر میزاب باسم اعظم رب الارباب میخواند بیدار شدم
و بخواب رفتم پس باز دیگر مرا صدا زد و همان سخن را گفت بیدار شدم و باز بخواب رفتم در مرتبه سیم
مرا صدا زد که برخیز که موسی بن جعفر علیهما السلام خدا را باسم اعظم میخواند در تحت میزاب سکین
میگوید که برخواستم و غسل کردم چون بنزد حجر آمدم شخصی را دیدم که جامه خود را بر سر پیچیده و در
سجده است در پشت سر آن حضرت نشستم این دعا را میخواندند یا نور یا قدوس سه مرتبه یا حی
یا قیوم سه مرتبه یا حی لا یموت سه مرتبه یا حی حین لا حی سه مرتبه یا حی لا اله الا انت سه
مرتبه اسئلک بلا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بان لا اله الا انت سه مرتبه اسئلک باسمک
بسم الله الرحمن الرحیم العزیز المبین سه مرتبه سکین گفت که آنحضرت مکرر این دعا را خواندند
تا من حفظ کردم و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر مؤمنی که این کلمات را
بخواند من ضامنم او را در دنیا و آخرت اما در دنیا پس ملائکه او را بشارت میدهند در هنگام مرگ
و اما در آخرت پس حقتعالی بعد از مرگ او را جا دهند در بهشت با کرامت فرماید و دعا این است یا اسمع
السامعین و یا ابصر الناظرین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم الحاکمین

باب ششم در بیان اذکاریکه مخصوص وقتی چند است و این باب مشتمل است بر چند فصل

فصل اول در تعقیبات صبح و شام است و اذکاریکه در صبح و شام باید خواند بسندهای
معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که چون از نماز شام فارغ شوی از جای
خود حرکت مکن تا صد مرتبه بگوئی بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم و همچنین صد مرتبه بگوید بعد از نماز صبح بدرستیکه هر که این دو ذکر را
بخواند حقتعالی از او دفع کند صد نوع از انواع بلا را که کمترین آنها خوره و پیسی و شر شیطان و
شر پادشاهان باشد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه این کلمات را

در اذکار مخصوصه

بخواند بعد از نماز صبح با اسم اعظم الهی نزدیکتر است از سیاهی چشم بسفیدی چشم بدرستیکه اسم
اعظم در این کلمات داخل است و بچندین سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هر که این کلمات را بعد از نماز صبح و نماز شام هفت مرتبه بخواند حق تعالی از او هفتاد نوع از بلا دفع کند
که کمترش بوی بد و پیسی و دیوانگی و خوره باشد و اگر شقی در نامه اشقیا باشد محو کنند و در نامه
سعدا ثبت نمایند و در روایت دیگر سه مرتبه واقع شده است با همین ثواب و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید ما شاء الله لا حول و لا
قوة الا بالله العلی العظیم در آن روز نبیند امری را که مکروه او باشد و بسند کالصحیح معتبر از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب ده مرتبه
این تهلیل را بخواند که لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت
و یمیت و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر کفاره گناهان او
باشد در آن روز و بروایت دیگر خدا را ملاقات نکند بنده بهتر از عمل او مگر کسیکه عمل
او را کرده باشد و در روایت دیگر وارد شده است که سنت واجب است که این تهلیل را ده
مرتبه بخوانند و ده مرتبه بگویند اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ
بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم و فرمود که اگر این ذکر را در این وقت فراموش
کنی قضا کن چنانکه نماز را قضا میکنی و احادیث در فضیلت این دو ذکر بسیار است و بسند
معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بعد از طلوع صبح ده مرتبه این
تهلیل را بگوید که گذشت و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و سی و پنج مرتبه سبحان
الله و سی و پنج مرتبه لا اله الا الله و سی و پنج نوبت الحمد لله بگوید او را در آن صباح از غافلان
ننویسند و اگر همین اذکار را در شام بگوید او را در آن شب از غافلان ننویسند و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در وقت شام صد مرتبه الله اکبر بگوید
چنان باشد که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آفتاب
حق تعالی ثواب صد بنده آزاد کردن در نامه عملش بنویسد و بسند معتبر دیگر از حضرت

در اذکار مخصوص

منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که در فرزند آدم سیصد و شصت رگ هست
که صد و هشتاد رگ از آنها متحرک است و صد و هشتاد رگ دیگر ساکن که اگر یکی از رگهای
متحرک ساکن شود یا یکی از رگهای ساکن متحرک شود او را خواب نبرد لهذا حضرت رسول
صلی الله علیه و آله هر صبح و هر شام سیصد و شصت مرتبه میگفتند الحمد لله رب العالمین
کثیرا علی کل حال و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در صبح چهار مرتبه بگوید الحمد لله
رب العالمین بتحقیق که شکر امروز را ادا کرده است و همچنین اگر در شام چهار مرتبه بگوید شکر
آن شب را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله بر شخصی گذشتند که باغ خود را درخت میکاشت حضرت ایستادند و فرمودند
که میخواهی ترا دلالت کنم بر درختی که اصلش ثابت تر و میوه اش زودتر رسد و نیکوتر و
باقی تر باشد گفت بلی فرمود که در هر صبح و شام بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
و الله اکبر تا آنکه حقتعالی بعدد هر تسبیحی ده درخت در بهشت برای تو مقرر فرماید از انواع میوه ها
و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که در صبح این دعا بخوان اصبحت بالله مؤمنا علی دین
محمد و سنته و دین الاوصیاء و سنتهم آمنت بسرهم و علانیتهم و شاهدهم و
غائبهم و اعوذ بالله مما استعاذ منه رسول الله صلی الله علیه و آله و علی و الاوصیاء
صلوات الله علیهم و ارغب الی الله فیما رغبوا الیه و لا حول و لا قوة الا بالله و بسند
معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که در صبح و شام سه نوبت بگوید
رضیت بالله ربا و بالاسلام دینا و بمحمد صلی الله علیه و آله نبیا و بالقرآن بلاغا و
بعلی اماما و بالاوصیاء من ولده ائمة البته حقتعالی لازمست که در روز قیامت او
را راضی گرداند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر بنده که
قبل از طلوع آفتاب این دعا بخواند الله اکبر الله اکبر کبیرا و سبحان الله بکرة و اصیلا و الحمد
لله رب العالمین کثیرا لا شریک له و صلی الله علی محمد و آله ملکی مبادرت نماید و این دعا را
در میان بال خود بگیرد و با آسمان برد و چون باسمان اول در آید ملائکه باو گویند که چه چیز
داری گوید شخصی از مؤمنان باین کلمات تکلم نموده و کلمات را برای ایشان بخواند

در تعقیبات است

ملئکه کویند که خدا رحم کند آنکس را که این کلمات را زاهد و در دیوان کنوز که اعمال خالص
مؤمنان در آنجا مثبت است ثبت نماید و بسند عالی از ابو حمزه ثمالی منقولست که از حضرت امام
محمد باقر علیه السلم سؤال نمودم از تفسیر این آیه حق تعالی در شان حضرت ابرهیم علیه السلم
فرموده که حقوق الهی را امر و را وافی و تمام ادا نمود حضرت فرمود که چون صبح میکرد سه مرتبه
میگفت اَصْبَحْتُ وَ رَبِّی مَحْمُودٌ اَصْبَحْتُ لَا اُشْرِکُ بِاللهِ شَیْئاً وَ لَا اَدْعُوا مَعَ اللهِ اِلٰهاً وَ لَا
اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً و همچنین در شام سه مرتبه میفرمود و اگر در شام خواند بجای
اصبحت در هر دو جا امسیت میباید گفت و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم
منقولست که چون حضرت نوح علیه السلم در هر صبح و شام ده مرتبه این دعا را میخواندند
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُشْهِدُکَ اَنَّهُ مَا اَصْبَحَ بِی مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عَافِیَةٍ فِی دِینٍ اَوْ دُنْیَا فَمِنْکَ وَحْدَکَ
لَا شَرِیکَ لَکَ لَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الشُّکْرُ بِهَا عَلَیَّ حَتّٰی تَرْضٰی وَ بَعْدَ الرِّضَا باین سبب حق تعالی
او را عبد شکور فرمود یعنی بنده بسیار شکر کننده و اگر در شام خواند چنین بگوید اَنَّهُ
مَا اَمْسٰی بِی مِنْ نِعْمَةٍ و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلم منقولست که هر که در صبح
انگشتر عقیق در دست داشته باشد و پیش از آنکه با احدی نظر کند نگین عقیق را
بکف دست خود بگرداند و بان نگین نظر کند و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند پس این
دعا بخواند که آمَنْتُ بِاللهِ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ کَفَرْتُ بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ آمَنْتُ بِسِرِّ
آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَانِیَتِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ اَوَّلِهِمْ وَ آخِرِهِمْ حق تعالی او را در آن روز از شر
جمیع بلاهای آسمان و زمین حفظ نماید و بسند معتبر دیگر از آن حضرت منقولست که هر که بعد از نماز
صبح هفتاد مرتبه استغفار بگوید ندا او را بیامرزد اگر چه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند
معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقولست که هر که در وقت شام سه مرتبه بگوید
سُبْحَانَ اللهِ حِینَ تُمْسُونَ وَ حِینَ تُصْبِحُونَ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ وَ عَشِیّاً وَ
حِینَ تُظْهِرُونَ هیچ چیزی در آن شب از وی فوت نشود و جمیع شرور و بلاهای آن شب از او
دفع شود و همچنین اگر در صبح سه مرتبه بخواند هیچ چیزی در آن روز از وی فوت نشود و جمیع
شرور آن روز از او دور شود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که بعد

در تعقیبات نماز

نماز شام سه مرتبه بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء و لا یفعل ما یشاء غیره حق تعالی
او را خیر بسیار کرامت فرماید و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق علیه السلام که حضرت
رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و آله فرمود که چون بمعراج رفتم ملائکه مرا دعائی تعلیم نمودند
که هر صبح و شام میخوانم اللهم ان ظلمی اصبح مستجیرا بعفوک و ذنبی اصبح مستجیرا بمغفرتک
و ذلی اصبح مستجیرا بعزتک و فقری اصبح مستجیرا بغناک و وجهی البالی اصبح مستجیرا
بوجهک الباقی الذی لا یفنی و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
شیبه هذلی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام
و قوتم ضعیف شده است و از اعمالی که عادت کرده بودم باز مانده ام از نماز و روزه و حج و جهاد پس مرا
کلامی تعلیم فرما که حق تعالی مرا بآن نفع دهد و سبک کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود
که اعاده کن این سخن را تا آنکه سه مرتبه این کلام را اعاده نمود حضرت فرمود که بر دور تو هیچ درخت
و کلوخی نماند مگر آنکه گریست بسبب ترحم بر تو پس چون نماز صبح بکنی ده مرتبه بگو سبحان الله
العظیم و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بدرستیکه حق تعالی ترا عافیت میدهد
بسبب این ذکر از کوری و دیوانگی و خوره و فقر و ضعف و پیری گفت یا رسول الله این برای دنیا است
از برای آخرت چه چیز را باید خواند فرمود که بعد از هر نماز بگو اللهم اهدنی من عندک و افض
علی من فضلک و انشر علی من رحمتک و انزل علی من برکاتک بعد از آن فرمود که اگر کسی
این دعا را عمداً ترک نکند تا از دنیا برود در قیامت هشت در بهشت از برای او گشاده باشند که از هر
دری که خواهد داخل شود و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که
هر روز بیست و پنج نوبت بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات
حق تعالی بعدد هر مؤمنی که گذشته است و خواهد آمد تا روز قیامت حسنه در نامه عمل او بنویسد
و گناه از او محو کند و درجه از برای او بلند گرداند و بسند معتبر از هشام منقولست که بحضرت
موسی بن جعفر علیه السلام عرض نمود که دعائی تعلیم من نما که جامع مطالب دنیا و آخرت باشد
حضرت فرمود که بعد از صبح تا طلوع آفتاب بگو سبحان الله العظیم و بحمده استغفر الله
و اسئله من فضله هشام گفت که من بحال تر و پریشان تر از جمیع اهل بیت خود بودم

در تسبیح حضرت فاطمه ع

و به برکت این دعا امروز خالی از همه بهتر است و شیخ طوسی علیه الرحمة و الرضوان در تعقیب
نماز صبح فرموده که صد نوبت بگوید اَستَغفِرُ اللهَ وَ اَتُوبُ اِلَیهِ و صد نوبت بگوید اَسئَلُ اللهَ
العافِیَةَ و صد مرتبه بگوید اَستَجِیرُ بِاللهِ مِنَ النّارِ وَ اَسئَلُهُ الجَنَّةَ و صد نوبت بگوید اَسئَلُ
الحُورَ العِینَ و صد نوبت سورهٔ قل هو الله احد بخواند و صد نوبت بگوید صَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ و صد نوبت بگوید سُبحانَ اللهِ وَ الحَمدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ اللهُ اَکبَرُ وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ
اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظِیمِ و ده نوبت آیة الکرسی و ده نوبت سورهٔ انا انزلناه بخواند و ده نوبت
این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اقذِف فِی قُلُوبِ العِبادِ مَحَبَّتِی وَ ضَمِّنِ السَّمٰواتِ وَ الاَرضَ رِزقِی
وَ اَلقِ الرُّعبَ فِی قُلُوبِ اَعدائِکَ مِنّی وَ انشُر رَحمَتَکَ لِی وَ اَتمِم نِعمَتَکَ عَلَیَّ وَ اجعَلها مَوصُولَةً
بِکَرامَتِکَ اِیّایَ [illegible] وَ اَوزِعنِی شُکرَکَ وَ اَوجِب لِیَ المَزِیدَ مِن لَدُنکَ وَ لا تُنسِنِی ذِکرَکَ وَ لا تَجعَلنِی
مِنَ الغافِلِینَ **فصل دوم در اذکار و ادعیه که در تعقیب همه نمازها**
باید خواند بهترین تعقیبات تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها است سی و چهار
الله اکبر و سی و سه الحمد لله و سی و سه سبحان الله چنانکه بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که عبادتی کرده نمیشود بعد از تمجید که بهتر باشد از تسبیح فاطمه علیها السلام
و اگر او ان چیزی بهتر بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله البته بفاطمه علیها السلام عطا میفرمود
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که تسبیح حضرت فاطمه را در عقب هر نماز
هر روز بخواند محبوبتر است بسوی من از اینکه هزار رکعت نماز در هر روز بکنند و در حدیث دیگر
فرمود که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد از آن لا اله الا الله بگوید گناهانش آمرزیده
شود و بسند صحیح از امام جعفر منقول است که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله با صحابه
خود فرمود که اگر جمع کنید جامها و ظرفها را که جمع کنید بر روی هم گمان دارید که باسمان میرسد گفتند
نه یا رسول الله فرمود که میخواهید که شما را دلالت کنم بر عملی که اصلش در زمین است و شاخش
در آسمان گفتند بلی یا رسول الله فرمود که هر یک از شما که از نماز واجب خود که فارغ شود سی
نوبت بگوید سُبحانَ اللهِ وَ الحَمدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ اللهُ اَکبَرُ بدرستیکه اصل این کلمات
در زمین است و شاخش در آسمان است و دفع میکنند سوختن و غرق شدن و [illegible]

در تعقیب نماز

رجحان افتادن و ... کهای بد را از خوانده خود و اینها بیند با فضائل حاجات و بسند معتبر
منقولست از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل مرتبه این تسبیحات اربع را بعد از هر نماز
فریضه بخواند پیش از آنکه پای خود را از قبله بگرداند هر حاجتی که از خدا سؤال کند باو عطا فرماید
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز فریضه پیش از آنکه پاهای
خود را از حالت تشهد تغییر دهد سه مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی
القیوم ذا الجلال و الاکرام و اتوب الیه حق تعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه مثل کف دریاها
باشد و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که فرمود کمتر چیزی که مجزی
است از دعا بعد از نماز فریضه اینست که بگوئی اللهم انی اسئلک من کل خیر احاط به
علمک و اعوذ بک من کل شر احاط به علمک اللهم انی اسئلک عافیتک فی اموری
کلها و اعوذ بک من خزی الدنیا و عذاب الاخرة و بسند معتبر دیگر منقولست که محمد بن
ابراهیم بخدمت حضرت امام موسی علیه السلام نوشت که میخواهم که دعائی تعلیم من فرمائی که
بعد از نماز بخوانم و حق تعالی بسبب آن خیر دنیا و آخرت برای من جمع نماید حضرت نوشت بگو
اعوذ بوجهک الکریم و عزتک التی لا ترام و قدرتک التی لا یمتنع منها شیء من
شر الدنیا و الاخرة و من شر الاوجاع کلها و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که بعد از هر نماز واجب سی مرتبه سبحان الله بگوید بر بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و بسند
معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که هر که خواهد که چون از دنیا بیرون رود
از گناهان پاک باشد مانند طلای بیغش و مظلمه احدی بر او نباشد که از او طلب نماید باید که بعد
از نمازهای پنجگانه دوازده مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دست خود را بجانب آسمان بگشاید
و بگوید اللهم انی اسئلک باسمک المکنون المخزون الطهر الطاهر المبارک و اسئلک
باسمک العظیم و سلطانک القدیم یا واهب العطایا و یا مطلق الاساری و یا فکاک
الرقاب من النار اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تعتق رقبتی من النار و ان
تخرجنی من الدنیا امنا و تدخلنی الجنة سالما و ان تجعل دعائی اوله فلاحا و اوسطه
نجاحا و آخره صلاحا انک علام الغیوب بعد از آن فرمود که این دعا از دعاهای مخفی است که

حضرت رسول

در تعقیبات نماز

حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله تعلیم من نمود و امر فرمود که تعلیم حضرت امام
حسن و حضرت امام حسین صلوات الله علیهما نمایم و بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فتح مکه نمودند نماز
ظهر را نزد حجر الاسود با اصحاب خود ادا نمودند و چون سلام گفتند سه مرتبه دست برداشتند
و سه مرتبه الله اکبر گفتند پس این دعا خواندند لا اله الا الله وحده وحده انجز وعده
و نصر عبده و اعز جنده و غلب الاحزاب وحده فله الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو
علی کل شیء قدیر پس رو باصحاب خود کردند و فرمودند که ترک مکنید این سه تکبیر و این دعا را
بعد از هر نماز واجب پس بدرستیکه هر که بعد از سلام نماز این را بخواند بتحقیق که ادا کرده است
آنچه بر او واجب است از شکر حق تعالی و تقویت اسلام و اهل اسلام و بسند صحیح منقولست
از احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی که بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم چگونه
صلوات و سلام بعد از نماز واجب بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله میباید فرستاد حضرت
فرمود که بگو السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا محمد بن
عبد الله السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة
الله السلام علیک یا امین الله اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله
و اشهد انک قد نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته حتی اتیک
الیقین فجزاک الله خیرا یا رسول الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم صل علی
محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و موافق احادیث
معتبره میباید بعد از هر نماز بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و اجرنا من النار و ادخلنا
الجنة و زوجنا من الحور العین و بسند معتبر منقولست که حضرت امام جعفر صادق
از جای نماز خود بر نمیخواستند تا چهار ملعون و چهار ملعونه را لعنت نمیکردند پس باید که
بعد از هر نماز بگوید اللهم العن الجبت و الزریق و الثالث و الرابع و فلانة و فلانة
و هندا و ام الحکم و بعضی از تعقیبات در باب فضایل سور و آیات قرآنی مذکور شد
بهمین اکتفا مینمائیم فصل سیم در تعقیب مخصوص نماز ظهر است بسند معتبر

در تعقیب نماز

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بعد از نماز
ظهر این دعا میخواندند لا اله الا الله العظیم الحلیم لا اله الا الله رب العرش الکریم
والحمد لله رب العالمین اللهم انی اسئلک موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک
والغنیمة من کل خیر والسلامة من کل اثم اللهم لا تدع لی ذنبا الا غفرته ولا هما
الا فرجته ولا سقما الا شفیته ولا عیبا الا سترته ولا رزقا الا بسطته ولا خوفا
الا آمنته ولا سوء الا صرفته ولا حاجة هی لک رضا ولی فیها صلاح الا قضیتها
یا ارحم الراحمین آمین رب العالمین **فصل چهارم** در بیان تعقیب مخصوص نماز عصر
است بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز
عصر هفتاد مرتبه استغفار بکند حق تعالی هفتصد گناه او را بیامرزد و اگر هفتصد گناه
نداشته باشد باقی از گناهان پدرش بیامرزند و اگر پدرش انقدر گناه نداشته باشد از
گناهان مادرش و اگر نه از گناهان برادرش و اگر نه از گناهان خواهرش و همچنین باقی خویشان
هر که باو نزدیکتر باشد و در حدیث دیگر هفتاد و هفت مرتبه استغفار وارد شده است و ثواب
عظیم برای ده مرتبه سورهٔ انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و بسند معتبر از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که هر روز بعد از نماز عصر یک مرتبه بگوید
استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم ذا الجلال والاکرام واسئله ان
یتوب علی توبة عبد ذلیل خاضع فقیر بائس مسکین مستکین مستجیر لا یملک
لنفسه نفعا ولا ضرا ولا موتا ولا حیوة ولا نشورا حق تعالی امر فرماید که صحیفه گناهان
او را بدرند هر چند گناه بسیار داشته باشد **فصل پنجم** در بیان تعقیب مخصوص نماز
خفتن است بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز خفتن
هفت نوبت سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند در ضمان الهی باشد تا صبح و شیخ طوسی رحمه
الله علیه نقل کرده است که مستحب است بعد از نماز خفتن سورهٔ حمد و قل هو الله احد و قل
اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق هر یک را ده مرتبه و تسبیحات اربع را ده مرتبه **فصل
ششم** در بیان سجدهٔ شکر است **بدانکه** از جمله سنتهای مؤکد بعد از هر نماز سجدهٔ

شکر است

در سجدهٔ شکر است

شکر است و فضائل این سجده در احادیث بسیار است حتی آنکه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سجدهٔ شکر واجبست بر هر مسلمانی نماز خود را بآن تمام میکنی و خداوند خود را خوشنود میگردانی و ملائکه را بعجب میاوری بدرستیکه بنده که نماز میکند و بعد از آن سجدهٔ شکر بجا میاورد حق تعالی حجاب از میانه بنده و ملائکه برمیدارد و میفرماید که ای ملائکه نظر کنید ببندهٔ من که فرض مرا ادا کرد و عهد مرا تمام کرد و بعد از آن شکر نعمت مرا بجا میاورد ای ملائکه چه ثواب او را نزد من هست ملائکه میگویند که پروردگارا رحمت خود را شامل حال او گردان باز میفرماید که دیگر چه چیز باو عطا کنم میگویند پروردگارا بهشت خود را باو عطا کن باز میفرماید که دیگر چه چیز باو کرامت فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن و همچنین حق تعالی سؤال میفرماید و ملائکه جواب میگویند تا آنکه هیچ چیز نمیماند که علم ملائکه باو احاطه کند مگر آنکه او را میگویند باز چون حق تعالی سؤال نماید ایشان میگویند که پروردگارا علم ما زیاده از این احاطه نکرده است پس حق تعالی فرماید که من شکر او میکنم چنانکه او شکر من کرد و روی فضل و احسان خود را بسوی او میدارم و او را در رحمت [illegible] خود کامل میگردانم و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام و امام جعفر صادق صلوات الله علیه منقولست که چون حق سبحانه و تعالی بحضرت موسی علیه السلام خطاب فرمود که ای موسی میدانی که چرا از میان بندگان خود برگزیدیم و کلیم خود گردانیدم گفت نه ای پروردگار من خطاب رسید که من چون نظر کردم نفس ترا از بندگی خود از همه کس ذلیلتر یافتم هرگاه که از نماز فارغ میشود و طرف روی خود را بر خاک میگذاری پس حضرت موسی علیه السلام به سجده در آمد و پهلوهای روی خود را از روی تذلل بر خاک مالید که پروردگار خوشنود شود حق تعالی باو وحی نمود که سر بردار ای موسی و دست خود را بر موضع سجده بمال و بر رو و بدن خود بمال که باعث ایمنی تو میشود از هر بلائی و دردی و آفتی **و آنکه** اقل سجدهٔ شکر آنستکه سر بسجده گذارد و سه مرتبه بگوید شکراً لله چنانچه از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است و ایضاً از آنحضرت منقول است که صد مرتبه عفواً بگوید یا صد مرتبه شکراً و اگر در سجدهٔ اول صد مرتبه عفواً یا العفو العفو بگوید بعد از آن جانب راست رو را بر

در سجدهٔ شکر است

زمین گذارد و هر دعا و ذکر که بخواند مثل یا الله یا ربّاه یا سیّداه و همچنین ...
چپ رو را بر زمین گذارد چنین دعا یا ذکری بخواند بار دیگر پیشانی را بر زمین گذارد و ...
صد مرتبه شکراً شکراً بگوید بهتر است بدانکه سجده بر خلاف سجدهٔ نماز سنّت است که ...
بر زمین بخوابانند و سینه و شکم را بر زمین برسانند **و ایضاً** مستحب است که حاجات خود را
برادران مؤمن خود را طلب نمایند و بدو تضرع و زاری و مناجات نفس نمایند و سجده را طول
بدهند چنانکه در احادیث معتبره وارد شده است که بنده در هیچ حالت قرب به خدا نمی‌...
نسبت رضا لیکه در سجده گریان باشد و ائمه صلوات الله علیهم سجده‌ها بسیار طولانی به‌جا
می‌آورده‌اند خصوصاً امام موسی کاظم صلوات الله علیه که بعد از نماز صبح به سجده می‌رفتند تا
روز که بلند می‌شده است سر از سجده بر می‌داشتند و اکثر رجالی بوده‌اند که مشغول
هذا بن بنو السنن ابد ستد مثل اکثر حالات در سجده بوده‌اند و همچنین کبار اصحاب ائمه
این طریقه را داشته‌اند چنانکه نقل کرده‌اند که بعضی از ایشان از قدر طول سجده‌ها اند...
که مرغ در پشت ایشان آشیان می‌کرده است و دعاهای سجده از اهل بیت صلوات الله عل...
بسیار منقول است و این کتاب گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین آنها است که کلینی به سند حسن ر...
کرده است که عبدالله بن جندب از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام سؤال نمود از دعائی که
در سجدهٔ شکر بخوانند حضرت فرمود که چون به سجده می‌روی بگو اللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ
وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَائَكَ وَرُسُلَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ اللهُ رَبِّي وَالْ...
دِينِي وَمُحَمَّدًا نَبِيِّي وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْ...
مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَ...
عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ أَئِمَّتِي بِهِمْ أَتَوَلَّى وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَّأُ پس بگو بلی اللّٰهُمَّ إِ...
أَنْشُدُكَ بِإِيوَائِكَ عَلَى نَفْسِكَ لِأَعْدَائِكَ لَتُهْلِكَنَّهُمْ بِأَيْدِينَا وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِ...
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَنْشُدُكَ بِإِيوَائِكَ عَلَى نَفْسِكَ لِأَوْلِيَائِكَ لَتُظْفِرَنَّهُمْ بِعَدُوِّكَ وَعَدُ...
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْمُسْتَحْفَظِينَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ سه مرتبه و بگو اللّٰهُمَّ إِ...
أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ سه مرتبه بعد از آن پهلوی راست رو را بر زمین بگذ...

[illegible]

و میگوئی یا کهفی حین تعیینی المذاهب و تضیق علیّ الارض بما رحبت و یا بارئ
خلقی رحمةً بی و کنت عن خلقی غنیّاً صلّ علی محمّد و علی المستحفظین من آل محمد
سه مرتبه پس جانب چپ را بر زمین میگذاری و میگوئی یا مذلّ کلّ جبّار و یا معزّ کلّ ذلیل
قد وعزّتک بلغ بی مجهودی سه مرتبه پس باز دیگر سر را بسجده میگذاری و صد مرتبه می
گوئی شکراً شکراً و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
در سجدها اول صد مرتبه العفو العفو میفرمود و در حدیث دیگر وارد شده است که
آنحضرت در سجده این دعا میخواندند اعوذ بک من نار حرّها لا یطفی و اعوذ بک من نار
جدیدها لا یبلی و اعوذ بک من نار عطشانها لا یروی و اعوذ بک من نار مسلوبها
لا یکسی و در حدیث دیگر وارد است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در سجده این دعا می
خواندند ارحم ذلّی بین یدیک و تضرّعی الیک و وحشتی من الناس و انسی بک یا کریم

فصل هفتم در بیان اذکاریست که در هنگام خواب باید خواند بدانکه
سنت است که در هنگام خوابیدن با وضو باشد و بجانب راست بخوابد و رو بقبله
سورها و آیاتی که در باب فضایل قرآن مذکور شده بخواند و بهترین اذکار در این وقت
تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام جعفر
صادق صلوات الله علیه منقولست که چون آدمی شب بجای خواب خود میخوابد ملک
بزرگواری و شیطان متمرّدی بسوی او مبادرت مینمایند پس ملک با و میگوید که روز
خود را ختم کن بخیر و شب خود را افتتاح کن بخیر و شیطان با و میگوید که روز خود را ختم
کن بگناه و شب خود را افتتاح کن بگناه پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح فاطمه زهرا علیها
السلام را در وقت خواب خواند ملک شیطان را از او دور میکند و او را محافظت
و نگاهبانی میکند تا بیدار شود پس باز شیطان می آید و او را امر میکند که ختم شب و افتتاح
روز بگناه بکند و ملک او را بخیر امر میکند پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح حضرت فاطمه زهرا
صلوات الله علیها خواند ملک شیطان را از او دور میکند و حق تعالی عبادت تمام آن شب
در نامه عملش مینویسد و بسند معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقولست که فرمود

دراذکار وقت خواب

کرما اهل بیت را در هنگام خواب ده خصلت میباشد با طهارت میباشیم و بدست
راست میخوابیم و دست راست در زیر رو میگذاریم و تسبیح فاطمه علیها السلام میخوانیم و رو بقبله
میخوابیم و سوره حمد وآیة الکرسی وآیة شهد الله را میخوانیم پس هر که چنین کند بهره خود را
از خواب برداشته است و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هر که در وقت خواب یازده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند حق تعالی یازده ملک بر او موکل
گرداند که او را حفظ نمایند تا صبح از شر شیطان رجیم و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که
هر که در وقتی که برخت خواب میرود یازده مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند گناهان
او آمرزیده شود و او شفیع کند در همسایگان خود و اگر صد مرتبه بخواند گناهان آینده او
تا پنجاه سال آمرزیده شود و در حدیث دیگر فرمود که کسی که در رختخواب برود در وقت خواب
سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق وآیة الکرسی بخواند و بسند معتبر از
آنحضرت منقولست که هر که در وقت خواب سه نوبت بگوید الحمد لله الذی علا فقهر والحمد
لله الذی بطن فخبر والحمد لله الذی ملک فقدر والحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء وهو
علی کل شیء قدیر از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده بود و در حدیث
دیگر فرمود که حضرت رسول در هنگام خواب آیة الکرسی میخواندند و بعد از آن میفرمود
که بسم الله آمنت بالله و کفرت بالطاغوت اللهم احفظنی فی منامی و فی یقظتی و بسند معتبر
از حضرت امام موسی کاظم منقولست که کسی که خواهد که در میان شب بیدار شود در وقت
خواب این دعا بخواند اللهم لا تنسنی ذکرک و لا تؤمنی مکرک و لا تجعلنی من الغافلین ایقظنی
لاحب الساعات الیک ادعوک فیها فتستجیب لی و اسئلک فتعطینی و استغفرک فتغفر لی انه
لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرمود که چون این دعا را بخواند حق تعالی دو ملک
بسوی او بفرستد که او را بیدار کنند پس اگر بیدار شود فبها و اگر بیدار نشود حق تعالی
ایشان را امر فرماید که از برای او استغفار نمایند و اگر در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و
اگر بیدار شود هر حاجت که از حق تعالی بطلبد با و عطا فرماید از حضرت امام محمد باقر
منقولست که چون کسی در شب از پهلو بپهلو گردد سنت است که بگوید الحمد لله والله اکبر

وسبحان

در نوافل پنجاه و یک رکعت

سید ابن طاوس علیه الرحمه بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که کسی که
خواهد حضرت رسول ص را در خواب ببیند بعد از نماز خفتن غسل کند و چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعتی سورهٔ حمد یک مرتبه و صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد
از نماز هزار مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و بر جامهٔ پاکی بخوابد که حلال و
حرام را بر روی آن جامه وطی نکرده باشد و دست راست خود را بر زیر خد بگذارد و
صد مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا
بالله و صد مرتبه بگوید ما شاء الله و بخوابد و در که آنحضرت را در خواب میبیند سید
مذکور نقل کرده است که اگر خواهد حضرت امیرالمؤمنین را در خواب ببیند در وقت
خواب این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک یا من له لطف خفی و ایادیه باسطة لا تنقضی اسئلک
بلطفک الخفی الذی ما لطفت به لعبد الا کفی ان ترینی مولای امیرالمؤمنین ع فی منامی و
بسند دیگر روایت کرده است کسی که خواهد که میت خود را در خواب ببیند با طهارت بخوابد
و تسبیح حضرت فاطمه بخواند پس این دعا بخواند اللهم انت الحی الذی لا یوصف والایمان
لا یعرف منه منک بدت الاشیاء والیک تعود فما اقبل منها کنت ملجاه و منجاه و ما ادبر منها
لم یکن له ملجا و لا منجا منک الا الیک و الایمان فاسئلک بلا اله الا انت و اسئلک ببسم الله الرحمن
الرحیم و بحق حبیبک محمد ص سید النبیین و بحق علی سید الوصیین و بحق فاطمه سیدة نساء العالمین
و بحق الحسن والحسین الذین جعلتهما سیدی شباب اهل الجنة علیهم اجمعین السلام ان تصلی
علی محمد و آل محمد و ان ترینی میتی فی الحال التی هو علیها چنین گوید مؤلف این کتاب که برکت
اهل بیت رسالت ع اذکار و ادعیه و اوراد و اعمال و عبادات بقدری هست که از عهدهٔ صد هزار
بیان بیرون نمیتوان آمد پس چه حاجت است که مرتکب شوند اعمال بدعت که از مشایخ اهل سنت
شنیده اند و بخود راه دهند و این فقیر در این کتاب بر سبیل اجمال از هزار
یک را ذکر نموده ام اگر کسی بآنها عمل نماید تمام وقتش را فرا میگیرد و مجملا طریقهٔ
اهل بیت رسالت ع مضبوط و معلوم است و کسی که راه متابعت ایشان را خواهد واضح و ظاهر است
و اول چیزی که از اعمال ایشان مبالغه بسیار در آن نموده اند و بر همه اعمال ترجیح دارد نماز
پنجاه و یک رکعت است که هفده رکعت آن نماز پنجگانه است و باقی هشت رکعت نافلهٔ پیشین است
که پیش از نماز ظهر می باید کرد و هشت رکعت نافلهٔ پسین است که پس از نماز ظهر میباید کرد

و هشت رکعت نافله پیشین است که پیش از فریضه عصر میباید کرد و چهار رکعت نافله نماز شام است که بعد
از نماز شام میباید کرد و دو رکعت نماز وتیره است که بعد از نماز خفتن نشسته میکنند و یک رکعت حساب
میشود و هشت رکعت نماز شب است و دو رکعت نماز شفع است و یک رکعت نماز وتر که بعد از نصف
شب میباید کرد و دو رکعت نافله صبح است که پیش از نماز صبح میباید کرد و این نافله هر دو رکعتی باید به یک
سلام میباید کرد و اینها در فضیلت و تاکید بالای مرتبه واجبات اند که حضرت رسول همیشه اینها را دوست
می نموده اند و اگر ترک شود مانند واجبات قضا میباید کرد دیگر از جمله سنن آنحضرت روزه هر ماه سه روز است
یعنی پنجشنبه اول ماه و چهارشنبه اول از دهه میان ماه و پنجشنبه آخر و تمام ماه مبارک شعبان که حضرت همیشه
در این ماه روزه بودند تا از دنیا مفارقت نمودند و این سه روز نیز اگر ترک شود قضا میباید کرد دیگر از سنتهای
موکده که فضایل نامتناهی در آن وارد شده است نماز جعفر طیار است و آن چهار رکعت است به دو سلام و مستحب است که در
رکعت اول سوره حمد و اذا زلزلت بخواند و در رکعت دوم سوره حمد و سوره عادیات و در رکعت سیم سوره حمد و
اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم سوره حمد و قل هو الله و اگر در هر رکعتی سوره قل هو الله احد
بخواند خوبست بعد از سوره در هر رکعتی پانزده مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله والله
اکبر و در هر رکوعی و در هر سر برداشتن از رکوع و در هر سجودی و در هر سر برداشتن از سجودی و در سر برداشتن از
سجود ده مرتبه بگوید و سنت است که در سجده آخر بعد از تسبیحات این دعا بخواند سبحان من لبس العزة والوقار
سبحان من تعطف بالمجد و تکرم به سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان من احصی کل شیء علمه سبحان ذی المن والنعم
سبحان ذی القدرة والکرم سبحان ذی العزة والفضل سبحان ذی القوة والطول اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من
عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم و کلماتک التامة التی تمت صدقا و عدلا ان تصلی علی محمد
و آل محمد و افعل بی چنین بعد از آن حاجت خود را از خدا مطلب چون از نماز فارغ گشت تسبیح حضرت فاطمه را
بخواند و در احادیث وارد شده است که هر که این نماز را بکند گناهان او آمرزیده شود و اگر چه بقدر کف دریا
و ریگ بیابان داشته باشد و دوازده حسنه برای او نویسند که هر حسنه بزرگتر از کوه احد باشد
و این نماز را هر وقت میتوان کرد و بجای نافله شب و روز میتوان کرد و در حدیث است که هر شب و روز بکن
و اگر نتوانی هر هفته یکمرتبه بکن و اگر نتوانی ماهی یکمرتبه بکن و اگر نتوانی سالی یکمرتبه بکن و بهتر است در روز جمعه فضیلت
نماز زیاده از سایر ایام است در حدیث معتبر وارد شده است که اگر کسی را حاجت ضروری باشد این نماز را بکند
بی تسبیحات و تسبیحات را در سجده بخواند و اگر کسی این دعا را ندانسته بخواند ثواب نماز دارد و اگر کسی
دعاها و اوراد دیگر که در کتب دعا مسطور است واقع سازد بهتر است و از حضرت صادق منقول است که هر که دو رکعت

نماز یکشنبه ... و کان تمامه ... ۱۲۳۱ شعبان المعظم ...